ARH PT-1100

137

Laulud

Karl Alexander Järwan'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

30. oktoobril 1921 a.

Sündinud: 20. detsembril 1881 a.
Surnud: 22. oktoobril 1921 a.

Matmise sõna:

Ükspäinis Jumala juures on minu hing wait, tema käest tuleb mulle abi, tema on ükspäinis mu kalju ja mu õnnistus, mu kõrge warjupaik, et mina ei saa kõikuda. Taaw. l. r. 62, 2. 3.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Jumal ſull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööſt
Üles ſu wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainſam ſoow mu ſuus:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal ſull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull'.
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' ſull'.
Mind inglid armſaste
Kannawad rahuſſe!
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Ja kui ſiit muremaalt
Hüüad ſa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind.
Taewasſe elama
Lauldes ſiis tulen ma:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil. 487.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Öö wististe Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki, Iſſand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Kui, Iſsand, tahad ſeda,
Et pean lahkuma,
Siis lõpeta kõik häda,
Et rahus ſuren ma.

Laſ' mind ſu külge jääda
Kui uſklik lapſuke,
Ja elu nõnda ſeada,
Et ſaan ſiit taewaſſe.

Seal alati wõin kiita
Sind, Kristus, Iſaga,
Ja Pühal' Waimul' näita
Suurt au lõpmata.

Surnuaial.

Omal wiiſil. 161.

Jeeſus, Õnnistegija,
On mu lootus kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaſki ma julge olen,
Kui ka pime ſurmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeeſus, peaſtja, elab weel,
Seſt ma ſaan ka elu näha,
Elan päraſt taewas ſeal,
Surm ei wõi mul' hirmu teha;
Jeeſu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Enne kõnet.

Jumal ſull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööſt
Ülles ſu wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainſam ſoow mu ſuus:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal ſull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull'.
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' ſull'.
Mind inglid armſaste
Kannawad rahusſe!
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Ja kui ſiit muremaalt
Hüüad ſa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind.
Taewasſe elama
Lauldes ſiis tulen ma:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Öö wististe Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Kui, Issand, tahad ſeda,
Et pean lahkuma,
Siis lõpeta kõik häda,
Et rahus ſuren ma.

Laſ' mind ſu külge jääda
Kui uſklik lapſuke,
Ja elu nõnda ſeada,
Et ſaan ſiit taewasſe.

Seal alati wõin kiita
Sind, Kristus, Iſaga,
Ja Pühal' Waimul' näita
Suurt au lõpmata.

Surnuaial.

Omal wiiſil. 161.

Jeeſus, Õnnistegija,
On mu lootus kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime ſurmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeeſus, peaſtja, elab weel,
Seſt ma ſaan ka elu näha,
Elan päraſt taewas ſeal,
Surm ei wõi mul' hirmu teha;
Jeeſu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Kes haua juures seisame,
Nüüd Isa poole palume:
Oh Poja were läbi sa
Meil' õnnist otsa walmista!

On ära käidud elutee,
Jää meie ligi, Jeesuke!
Et meie õndsast sureme.
Su juures taewas elame.

Kui ükskord, Surmawõitija,
Teed hauad lahti wäega,
Las' meid siis tõusta rõõmuga,
Sind igaweste nägema.

PT
TRÜ Raamatukogu
282-137

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas.

ARH PT-1100

†

Laulud

Mart Kadakas'e

matmisel

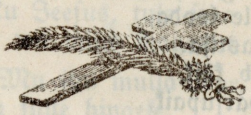
Tallinna Jaani kirikus.

26. detsembril 1920 a.

—

Sündinud: 29. novembril 1871 a.

Surnud: 21. detsembril 1920 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Ülles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangeb kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewaſſe.
Ei ſuuda üksi astu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull wastu, käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewaſſe.

Surnuaial.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 8.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata.
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temaſſe.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Ülles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangeb kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Seſt siruta mull wastu, käed alati.

Su armu sülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End sinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret su peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei saagi aru su armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata.
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Lõpu laul.

Wiisil: Minu hing, oh ole röömus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa suure auusse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind tauniste,
Kutsub oma lauale,
Igawese röömule,
Kus kõik pühad ringis istwad,
Teda kiites hääli tõstwad.

Jumal on mind wastu wõtnud
Igawesse elusse,
Palju kurbtust olen jätnud,
Röömu sain ma omale,
Mis on magus hingele:
Suud ma annan Jeesule,
Tema juure jään ma ikka,
Ei ma karda enam wiga.

PT
TRÜ Raamatukogu
283-7

J. & A. Vaalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

†

Laulud

Edith Kangur'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

31. juulil 1921 a.

Sünd.: 26. septembril 1858 a.
Surnud: 26. juulil 1921 a.

Puusärgi kiri:
Puhka rahus.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Pärast kõnet.

Omal wiisil. 94.

Lühikene, üürikene
On küll meie elu!
Nii kui udu ruttu tõuseb,
Ja ka warsti jälle waub:
Nii ka meie elu kaub.

Üürikesed, lühikesed
On siin meie päewad.
Nii kui jõed alla jookswad,
Laened ruttu mööda läewad,
Kauwad ka meie päewad.

Enne kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda ükſi astu ma sammugi,
Seſt siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 94.

Lühikene, üürikene
On küll meie elu!
Nii kui udu ruttu tõuseb,
Ja ka warsti jälle waub:
Nii ka meie elu kaub.

Üürikeſed, lühikeſed
On siin meie päewad.
Nii kui jõed alla jookswad,
Laened ruttu mööda läewad,
Kauwad ka meie päewad.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuca.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu ſeal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad
Mis mind hädaoruſt wiiwad,
Siionisſe täna weel!

Lõpu laul.

Omal wiiſil 487.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki, Iſſand, aita, truu abimees.

PT
TRU Raamatukogu
283-29

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

59

Laulud

Jaan Siberg'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

7. jaanuaril 1923 a.

Sündinud: 12. septembril 1853 a.

Surnud: 4. jaanuaril 1923 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu.

Ma olen maa peal wõeras,
Ja paljalt rändaja,
Mu eluase taewas,
Seal on mu isamaa.
Siin rändan ristirada,
Seal waimu wäsinud
Urm wõtab kosutada:
Kõik waew on lõpetud!

Mu päewad siin on kurjad,
Mul palju ahastust,
Oh Issand, kes mind warjad,
Too mulle lunastust.
Oh wõta lõpetada
Mu rasket risti sa,
Mu walu, waewa saada,
Mu peastja, minema.

Seal olla tahan ikka,
Ei enam wõerana,
Ja jääda nende sekka,
Kes hiilgwad krooniga.
Ma hinge iluduses
Toon au su nimele,
Seal pühas päranduses
Ma hingan waiksesti.

Päraſt kõnet.

Wiisil: Minu hing, oh ole röõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina
Sõbrad, ärge leinake!
Et küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Et nüüd tüliſt lähen ma
Jeesu sülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 10.

Jumal ſull' ligemal
Ihkab mu waim,
Kandku mind waewa ööſt
Ülles ſu wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainſam ſoow mu ſuus:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal ſull'!
Mind inglid armſasti
Kannawad rahuſſe!
Ligemal, Jumal, ſull',
Ligemal ſull'!

Kui ka ſiit muremaalt
Kutſud ſa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind.
Taewasſe elama
Ma tulen lauluga:
Ligemal, Jumal, ſull',
Ligemal ſull'!

Surnuaial.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu.

Ma olen maa peal wõeras,
Ja paljalt rändaja,
Mu eluase taewas,
Seal on mu isamaa.
Siin rändan ristirada,
Seal waimu wäsinud
Arm wõtab kosutada:
Kõik waew on lõpetud!

Mu päewad siin on kurjad,
Mul palju ahastust,
Oh Issand, kes mind warjad,
Too mulle lunastust.
Oh wõta lõpetada
Mu rasket risti sa,
Mu walu, waewa saada,
Mu peastja, minema.

Seal olla tahan ikka,
Ei enam wõerana,
Ja jääda nende sekka,
Kes hiilgwad krooniga.
Ma hinge iluduses
Toon au su nimele,
Seal pühas päranduses
Ma hingan waiksesti.

Pärast kõnet.

Wiisil: Minu hing, oh ole röõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina
Sõbrad, ärge leinake!
Et küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Et nüüd tülist lähen ma
Jeesu sülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. 10.

Jumal sull' ligemal
Ihkab mu waim,
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull'!
Mind inglid armsasti
Kannawad rahusse!
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Kui ka siit muremaalt
Kutsud sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Ma tulen lauluga:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama!

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temasse.

Lõpulaul.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda ükši taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igawesti sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kaota!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõigi wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Taewa linn, taewa linn,
Oh et seal ju olekšin,
Ja ta pärli wärawates
Tema kuldseis uulitsates,
Oma Jeesust kiidakšin.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

PT
TRU Raamatukogu
289.59

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

119

Laulud

Aleksander Strauss'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus.

29. mail 1922. a.

Sündinud: 16. detsembril 1862. a.

Surnud: 25. mail 1922. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mäsab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast eluwäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Päralt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota,
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb köik,
Sul on warjupaik,
Kangem, kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil.

Jumal, ſull ligemal
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööſt
Üles ſu wõim
Kui kaswab ahastus,
Siis ainſam ſoow mu ſuus:
Jumal, ſull ligemal, ligemal ſull.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal ſull
Mind inglid armſaste
Kannawad rahuſſe!
Jumal, ſull ligemal, ligemal ſull.

Ja kui ſiit muremaalt
Hüüab ſa mind.
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind.
Taewaſſe elama
Lauldes ſiis tulen ma:
Jumal, ſull ligemal, ligemal ſull.

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast eluwäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Pärast kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota,
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem, kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil.

Jumal, sull ligemal
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind.
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingada;
Su palwele nüüd tulen:
Wii Sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingada;
Mu Jeesus tule Sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temasse.

Lõpu laul.

Wiisil: Ärgake! nii wahid. 355.

Jumalaga, armas isa!
Nüüd pead sina jääma seia,
Kus sa saad mullaks minema.
Mullast saad sa jälle tõusma,
Kui Jeesus Kristus wõtab hüüda,
Siis saab su haud ka lõhkema.
Kui sa pead tõusema
Siit üles teistega,
Et elu saad. —
Nüüd hinga siin,
Kus waew ja piin
On otsas, mis sa ilmas näind.

Sina surid, jätsid aga
Meid kõiki kurwalt nutma maha
Ja surma pärast leinama.
Hale on see meil' küll wäga
Et peame sind jätma siia
Ja nuttes ära minema.
Oh, Jeesus, aita sa,
Meid ükskord taewa ka,
Kus sind näeme,
Ja igawest
Me ühes koos
Sul' Issand kiitust laulame.

PT
TRÜ Raamatukogu
289-119

„Ühiselu" trükk, Tallinnas

ARH PT- 1100

109

Laulud

Aleksander Willem Jerwan'i

matmisel

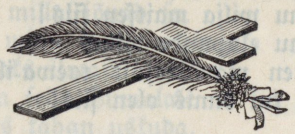
Tallinna Jaani kirikus

30. septembril 1921 a.

Sündinud: 21. augustil 1879 a.
Surnud: 27. septembril 1921 a.

„Meil ei ole siin mitte jäädawat linna, waid meie otsime tulewat."

Eebrea 13, 14.

Tartu Ülikooli Raamatu

Kodus.

Enne palwet.

Wiisil: Oh Jeesus sinu walu. 273 l.

Ma olen täiest annud
End Isa hooleks nüüd,
Kes piiri elul' pannud,
Mind kutsub ära siit.
Ei surm tee mulle kahju,
Waid kasuks tuleb ta:
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Mu tee mind wiib siit ära,
Sust, ilm ei hooli ma,
Ei ihka ma su wara,
Waid taewa püüan ma.
Ma walmis! ei ma enam
End taha koormata,
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Ju kalli rõõmulinna
Mull' Jeesus walmistas
Nüüd rõõmsast ruttan sinna,
Kus on mu kuningas.
Mis wõib mull' kahjuks saada,
Kui Kristus minuga?
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Päraſt palwet.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Kirikus.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal'
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 270.

Jeruusalem, sa püha taewa linn
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan,
Siis maha rõõmsaste
Ja armu tiiwul töttan
Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmast lahkuda?
Ma seda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Kodus.

Enne palwet.

Wiisil: Oh Jeesus sinu walu. 273 l.

Ma olen täiest annud
End Isa hooleks nüüd,
Kes piiri elul' pannud,
Mind kutsub ära siit.
Ei surm tee mulle kahju,
Waid kasuks tuleb ta:
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Mu tee mind wiib siit ära,
Sust, ilm ei hooli ma,
Ei ihka ma su wara,
Waid taewa püüan ma.
Ma walmis! ei ma enam
End taha koormata,
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Ju kalli rõõmulinna
Mull' Jeesus walmistas
Nüüd rõõmsast ruttan sinna,
Kus on mu kuningas.
Mis wõib mull' kahjuks saada,
Kui Kristus minuga?
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Päraſt palwet.

Omal wiisil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda ükſi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Kirikus.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal'
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 270.

Jeruusalem, sa püha taewa linn
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan,
Siis maha rõõmsaste
Ja armu tiiwul tõttan
Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmaſt lahkuda?
Ma seda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal
Käe kõrwale,
Et tee mul jõuetumal,
Läeks taewaſſe.
Ei ſuuda üksi astu
Ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu
Käed alati.

Su armu ſülle aſe
Mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe
Mind puhata.
End ſinna ära peita
Laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita
Nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru
Su armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru
Ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal,
Käe kõrwale,
Siis tee mull, jõuetumal,
Läeb taewaſſe.

Surnuaial.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 8.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke.
Kus maru ega kõue
Ei puudu temaſſe.

Lõpu laul.

Wiiſil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288

Head ööd! Nüüd lahkun mina
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeeſu ſülle hingama.
Üle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeeſus Kriſt, mu kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõutas
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Õndſa elu Jeeſus andis
Ja mind armuſt taewa kandis.

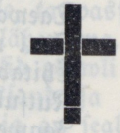
PT
TRÜ Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas.

282-109

ARH PT-1100

110

Laulud

Julius Eduard Jerwan'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

16. jaanuaril 1923 a.

Sündinud: 8. juunil 1885 a.

Surnud: 12. jaanuaril 1923 a.

Matmise sõna:

Issand, mõtle minu peale, kui sa oma kuningriiki tuled. Luk. 23, 42.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kodus.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa suure ausse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind kaunisti,
Kutsub oma lauale,
Igawese rõõmule,
Kus kõik pühad ringis istwad,
Teda kiites hääli tõstwad.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeesus Kristus, mu kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõotas.
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Ondsa elu Jeesus andis
Ja mind armust taewa kandis.

Omal wiisil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igawesti sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kaota!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõigi wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab mulle wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad
Siionisse täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Kirikus.

Enne kõnet.

Wiisil: Tulge ristiinimesed.

Minu hing, oh ole rõõmus
Ülnusta, kõik wiletsust;
Sest sind kutsub Issand Kristus
Ära hädaoru seest.
Hädast, kurwastusest sa
Pead sinna minema,
Kus on rõõm, mis pole näinud
Silmad, ega kõrwad kuulnud.

Ööd ja päewad olen hüüdnud
Oma Õnnistegijat,
Sest ma palju risti kannud,
Et ta wõtaks aidata,
Kui teekäija ihaldab,
Et tee ükskord otsa saaks,
Nõnda mina igatsesin,
Et ma elu lõpetaksin.

Sinu külje ſisſe jookſen,
Kui on kibe ſurm mul käe;
Sinu haawuſt läbi lähen,
Pärismaale, taewasſe;
Paradiiſi lähen ma,
Kuhu wõtſid rööwli ka;
Sinna, Issand ſa mind ſaadad,
Õnnistuſt ja au ſeal annad.

Päraſt kõnet.

Wiiſil: Ma kummardan ſind, armuwägi.

Mu Iſa, juba kaugelt nägid
Sa poega koju tuikuwat
Ja jälle armus lahti tegid
Sa kadund kodu wärawad,
Su kaela ümbert kinni hakkan,
Su rinna na'al end terweks nutan.

Ei enam wõõrſile ma taha
Su juureſt, Iſa, lahkuda,
Waid wäſind ſüda kodurahus
Nüüd ikka ihkab hingata.
Oh õnnis hingekodu elu,
Siin möödas jänu, kustund walu.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil.

Ligemal, Jumal, ſull',
Ligemal ſull'!
Kui tee ka waewane
Mind wiib ſinule.
Kaswab mu ahastus,
Ükſainus laul mu ſuus:
Ligemal, Jumal, ſull',
Ligemal ſull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal ſull
Mind inglid armſasti
Kannawad rahuſſe!
Ligemal Jumal ſull'
Ligemal, ſull'.

Kui ka ſiit muremaalt
Kutſud ſa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind,
Taewasſe elama
Ma tulen lauluga
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'.

Kodus.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu fülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa fuure ausse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind kaunisti,
Kutsub oma lauale,
Igawese rõõmule,
Kus kõik pühad ringis istwad,
Teda kiites hääli tõstwad.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeesus Krist, mu kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõotas.
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Õndsa elu Jeesus andis
Ja mind armust taewa kandis.

Omal wiisil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda ükſi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igawesti sinna jään.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab mulle wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaoruſt wiiwad
Siionisse täna weel!

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kaota!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõigi wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Kirikus.

Enne kõnet.

Wiisil: Tulge ristiinimesed.

Minu hing, oh ole rõõmus
Ülnusta, kõik wiletsust;
Sest sind kutsub Issand Kristus
Ära hädaoru seest.
Hädast, kurwastusest sa
Pead sinna minema,
Kus on rõõm, mis pole näinud
Silmad, ega kõrwad kuulnud.

Öös ja päewad olen hüüdnud
Oma Õnnistegijat,
Sest ma palju risti kannud,
Et ta wõtaks aidata,
Kui teekäija ihaldab,
Et tee ükskord otsa saaks,
Nõnda mina igatsesin,
Et ma elu lõpetaksin.

Sinu külje sisse jooksen,
Kui on kibe surm mul käe;
Sinu haawust läbi lähen,
Pärismaale, taewasse;
Paradiisi lähen ma,
Kuhu wõtsid rööwli ka;
Sinna, Issand sa mind saadad,
Õnnistust ja au seal annad.

Pärast kõnet.

Wiisil: Ma kummardan sind, armuwägi.

Mu Isa, juba kaugelt nägid
Sa poega koju tuikuwat
Ja jälle armus lahti tegid
Sa kadund kodu wärawad,
Su kaela ümbert kinni hakkan,
Su rinna na'al end terweks nutan.

Ei enam wõõrsile ma taha
Su juurest, Isa, lahkuda,
Waid wäsind süda kodurahus
Nüüd ikka ihkab hingata.
Oh õnnis hingekodu elu,
Siin möödas jänu, kustund walu.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil.

Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule.
Kaswab mu ahastus,
Ülksainus laul mu suus:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull
Mind inglid armsasti
Kannawad rahusse!
Ligemal Jumal sull'
Ligemal, sull'.

Kui ka siit muremaalt
Kutsud sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Ma tulen lauluga
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'.

Surnuaial.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge,
Kõik, mis mind waewanud
Nõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast eluwäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Wiisil: Oh wõta mind, mu Issand, käe kõrwale.

Nüüd, Jeesus, surnud olen
Ma endale —
Ja ainult sulle elan
Nii täiesti!
Mu tahtmine, ta murdus
Su risti ees,
Uus waimuwägi sündis
Mu südames.

Maailma himu kustus
Kui udusse,
Uus ilu taewast paistis
Mu waimusse.
Nüüd pühkmeteks ma arwan
Ta lusti kõik
Ja silmi sinna tõstan,
Kus sinu riik.

Mu oma mõte waikib,
Ö kustumas.
Silm uues õnnes läigib
Nüüd Jumalas.
Siis wõta mind ja saada
Uut eluteed —
Ei karda enam süda
Ka keset ööd.

PT
TRÜ Raamatukogu
182-110

Lõpulaul.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Otto Heinrich Ferwan'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

18. augustil 1921 a.

Sündinud: 1. detsembril 1890 a.
Surn.: 14. augustil 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Leinamajas.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa suure auusse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind kauniste,
Kutsub oma lauale,
Igawese rõõmule,
Kus kõik pühad ringis istwad,
Teda kiites hääli tõstwad.

Seal, kus Seerawimid laulwad
Oma wõidulaulusid,
Seal siis minu kõrwad kuulwad
Taewa seltsi hääleside.
Seal, kus: Püha! lauldakse,
Seal nüüd elan minagi.
Ärge minu pärast nutke:
Minu järel usus tõtke!

Pea saate jälle näha
Taewa paradiisis mind,
Sest et mina jätan maha,
Kawal ilmamaa, nüüd sind;
Nutuorg, sind jätan nüüd,
Lahkun rõõmsast ära siit,
Jätan kõik maailma waewa,
Lähen, tänu isal'! taewa.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see ükši kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Kõik haua poole läeme
Nii reiſikepi naal,
Seks ſaab ka keppki kullaſt,
Mis käes on kuningal;
Üks reiſiriie ſelga
On pandud kõigile,
See mulla põrmuſt wõetud
Ja läeb ka põrmusſe.

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil. 161.

Jeeſus, Õnnistegija,
On mu lootus kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime ſurmaöö
Saadab hirmu minule.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasſe.
Ei ſuuda üksi astu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasſe.

Leinamajas.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama,
Üle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa suure auusse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind kauniste,
Kutsub oma lauale,
Igawese rõõmule,
Kus kõik pühad ringis istwad,
Teda kiites hääli tõstwad.

Seal, kus Seerawimid laulwad
Oma wõidulaulusid,
Seal siis minu kõrwad kuulwad
Taewa seltsi häälesid.
Seal, kus: Püha! lauldakse,
Seal nüüd elan minagi.
Ärge minu pärast nutke:
Minu järel usus tõtke!

Pea saate jälle näha
Taewa paradiisis mind,
Sest et mina jätan maha,
Kawal ilmamaa, nüüd sind;
Nutuorg, sind jätan nüüd,
Lahkun rõõmsast ära siit,
Jätan kõik maailma waewa,
Lähen, tänu isal'! taewa.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see üksi kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Kõik haua poole läeme
Nii reisikepi naal,
Seks saab ka keppki kullast,
Mis käes on kuningal;
Üks reisiriie selga
On pandud kõigile,
See mulla põrmust wõetud
Ja läeb ka põrmusse.

Pärast kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Lõpu laul.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

PT
TRU Raamatukogu
282 - 111

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

†

Laulud

Leontine Schmidt'i

(sünd. Luuk)

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

5. augustil 1921 a.

kell 4 päeval.

Sünd.: 26. juulil 1897 a.
Surnud: 2. augustil 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 296.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik, mis elab, kaub enne
Kui ta tõuseb uuesti.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Sellepärast tahan mina,
Kui on Isa tahtmine,
Selle elu maha jätta,
Ära minna rõõmsaste.
Sest mu Jeesu wermed, haawad
Minu hinge lunastawad;
Tema ristisurma wäes
Olen rõõmus surma sees.

Pärast kõnet.

Oh Jeruusalem, sa ilus,
Kauniste oh paistad sa!
Püha tänulaul ja kiitus
On seal kuulda rahuga.
Oh suurt rõõmu, mis siis tuleb!
Kui see taewa walgus tõuseb,
Tõuseb taewa päikene,
Mis ei iial looja läe.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 296.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik, mis elab, kaub enne
Kui ta tõuseb uuesti.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Sellepärast tahan mina,
Kui on Isa tahtmine,
Selle elu maha jätta,
Ära minna rõõmsaste.
Sest mu Jeesu wermed, haawad
Minu hinge lunastawad;
Tema ristisurma wäes
Olen rõõmus surma sees.

Pärast kõnet.

Oh Jeruusalem, sa ilus,
Kauniste oh paistad sa!
Püha tänulaul ja kiitus
On seal kuulda rahuga.
Oh suurt rõõmu, mis siis tuleb!
Kui see taewa walgus tõuseb,
Tõuseb taewa päikene,
Mis ei iial looja läe.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda ükši astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi heliaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me' enam näha saa,
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Jsa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Krist Jeesus, surma wõitija.

Jumal, sull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Ülles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad Sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal'!
Ligemal' sull'!

Lõpu laul.

Omal wiisil 487.

Oota, hing, oh oota Jsandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Ö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Jsandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Jsand, aita, truu abimees.

PT
TRÜ Raamatukogu
289 - 44

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT- 1100

56

Laulud

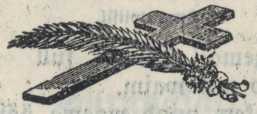
Marie Eichhorn'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

9. märtsil 1921 a.

Sündinud: 12. augustil 1860 a.
Surnud: 5. märtsil 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud:
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast elu wäge,
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa öösſt
Üles su wõim.
Kui kaewab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui ſiit muremaalt
Hüüab ſa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind,
Taewaſſe elama
Lauldes ſiis tulen ma:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Päraſt palwet.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu ſeal!
Kus on liiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaoruſt wliwad
Siionisſe täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitſen ſiis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus.
Oh kui õnnis olen ſiis!

Surnuaial.

Wiiſil: Nüüd ſurnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema ſülle hingama,
Seal armu käſi hellaste
Sind paneb rahu unele.

Oh piſarſilmad hauaſſe
Weel wiimaſt korda waadake!
Ei ſind me enam näha ſaa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud:
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast elu wäge,
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaewab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt palwet.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad
Siionisse täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armu käsi hellaste
Sind paneb rahu unele.

Oh pisarsilmad hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja ſees,
Mis jäädaw, elab Iſa ees,
Uſk kiidab püha rõõmuga:
Põrm ſureb, waim jääb elama!

Seſt piſarjilmad, ülesſe!
Nüüd taewa poole rändame.
Et murdnud haua ahela
Kriſt Jeeſus, ſurma wõitija.

Omal wiiſil.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata.
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temaſſe.

Lõpu laul.

Omal wiiſi.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta ſa,
Iſſand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile Sinu rahu,
Oma Waimu anna Sa,
Jeeſuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen!
Jeeſu nime kiitkem!
Meie Iſſand oled Sa,
Eſimene, wiimne ka!

PT
387-56

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Kõik kaob —
Häädus ja armastus jääb.

Johannes Anupõld

sünd.: 20. jaan. 1904 a.
surn.: 24. nov. 1934 a.
maetud: 21. märts. 1935 a.

Tallinna Jaani kirikust
Kaitseväe kalmistule.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kirikus.

1.

Wiisil: Ligemal Jumal, sul.

Seisata sammu weel altari eel
Enne kui kannate kalmistu teed.
Otsas on sinu ramm, Weel saatmas omaksed.
Seisata sammu weel altari eel.

Kuula, kuis hüüab sull' kiriku kell,
Kurwalt sind saadab ta haua pool teel
Leinajail pisarad Walusalt woolawad,
Kuula, kuis hüüab sull' kiriku kell.

Kristus, oh saada mind hauagi ööl,
Kui jõud on kadunud wiimasel teel,
Tröösti kes kurwad on,
Mind ootmas taewa õnn,
Kristus, oh saada mind hauagi ööl.

2.

Omal wiisil.

Tähtede taga kord koidab sul taewas,
Ootus ja lootus seal täide sul läeb!
Mis sa siin kandnud ja kannatand waewas,
:,: Kõik seal sust igawest maha siis jääb. :,:

Tähtede taga, seal wajub kõik wale,
Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm.
Kurbuse järel peab läik'ma su pale,
:,: Ondsamas rõõmus siis särab su silm. :,:

Tähtede taga sull' lehwiwad palmid
Taewalist karastust, rõhutud rind.
Jumala inglite kiituse salmid
:,: Rahusse saatwad sind, wäsinud hing. :,:

3.

Wiisil: Oh Jeesus Sinu walu.

Kui ükskord pean mina Siit ilmast lahkuma
Siis ära lahku sina Must oma armuga;
Ja kui mul surmahigi On otsas raskesti,
Siis ole minu ligi Ja wii mind taewasse.

Mind rõõmustama tule,
Kui hing on keele peal,
Mu õhkamiſi kuule,
Kui kaob minu heal.
Kui ſinu peale lootan,
Ning uſun kindlasti,
Siis ſurmas elu ootan
Ja ſuren õndſasti.

Kalmistul.

1.

Omal viisil.

Ligemal Jumal ſull',
Ihkab mu waim
Üles ſiit waewaööſt
Kandku ſu wõim
Kaswab mu ahastus,
Ainult üks laul mu ſuus;
Jumal ſull' ligemal,
Ligemal ſull'.

Kui tee ka waewane
Mis käia mul,
Wiib ta mind ometi
Ligemal ſull'.
Inglid mind armſasti
Kannawad rahuſſe.
Jumal, ſull' ligemal,
Ligemal ſull'.

Kui ſa ſiit muremaalt
Kutſud ka mind.
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind.
Lauluga tulen ma
Taewaſſe elama
Jumal ſull' ligemal,
Ligemal ſull'!

Kirikus.

1.

Wiisil: Ligemal Jumal, sul.

Seisata sammu weel altari eel
Enne kui kannate kalmistu teed.
Otsas on sinu ramm, Weel saatmas omaksed.
Seisata sammu weel altari eel.

Kuula, kuis hüüab sull' kiriku kell,
Kurwalt sind saadab ta haua pool teel
Leinajail pisarad Walusalt woolawad,
Kuula, kuis hüüab sull' kiriku kell.

Kristus, oh saada mind hauagi ööl,
Kui jõud on kadunud wiimasel teel,
Tröösti kes kurwad on,
Mind ootmas taewa õnn,
Kristus, oh saada mind hauagi ööl.

2.

Omal wiisil.

Tähtede taga kord koidab sul taewas,
Ootus ja lootus seal täide sul läeb!
Mis sa siin kandnud ja kannatand waewas,
:,: Kõik seal sust igawest maha siis jääb. :,:

Tähtede taga, seal wajub kõik wale,
Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm.
Kurbuse järel peab läik'ma su pale,
:,: Ondsamas rõõmus siis särab su silm. :,:

Tähtede taga sull' lehwiwad palmid
Taewalist karastust, rõhutud rind.
Jumala inglite kiituse salmid
:,: Rahusse saatwad sind, wäsinud hing. :,:

3.

Wiisil: Oh Jeesus Sinu walu.

Kui ükskord pean mina Siit ilmast lahkuma
Siis ära lahku sina Must oma armuga;
Ja kui mul surmahigi On otsas raskesti,
Siis ole minu ligi Ja wii mind taewasse.

Mind rõõmustama tule,
Kui hing on keele peal,
Mu õhkamisi kuule,
Kui kaob minu heal.
Kui sinu peale loodan,
Ning usun kindlasti,
Siis surmas elu ootan
Ja suren õndsasti.

Kalmistul.

1.

Omal viisil.

Ligemal Jumal sull',
Ihkab mu waim
Üles siit waewaööst
Kandku su wõim
Kaswab mu ahastus,
Ainult üks laul mu suus;
Jumal sull' ligemal,
Ligemal sull'.

Kui tee ka waewane
Mis käia mul,
Wiib ta mind ometi
Ligemal sull'.
Inglid mind armsasti
Kannawad rahusse.
Jumal, sull' ligemal,
Ligemal sull'.

Kui sa siit muremaalt
Kutsud ka mind.
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Lauluga tulen ma
Taewasse elama
Jumal sull' ligemal,
Ligemal sull'!

2.

Omal wiisil.

Peotäis maamulda
Wiimseks katteks saan,
Kui ma elust wäsind
Haua põhja lä'en.
Ei seal muret, waewa —
Rahus hingan ma,
Kuni mind Jehoowa
Wõtab kutsuda.

Peotäis mind mulda
Üksi üle jääb,
Kui kõik jõud ja noorus
Mullaks jälle saab.
Mullast olen wõetud,
Mullaks lähen ma;
Mullast wõtab Isa
Mind kord ärata.

Viisil: Mu elu Kristus ise.

Haud kinni, hinga rahus
Nüüd armsam, mulla all.
Su hing on kodu leidnud,
Seal taewas, ülewal.

Sa läksid pea ära,
Töö jätsid pooleli.
Su rõõmust silmasära
Ei enam näha saa.

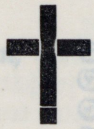
Siin wiimseks kingiks wõta
Nüüd soojad pisarad,
Mis õitswaid lillekesi
Su haual kastawad.

PT
TRÜ Raamatukogu
281-52

Karl Kabanov'i trükk, Tallinn, S. Pärnu mnt. 5 1935.

ARH PT-1100

49

Laulud

Priidik Maurer'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

21. nowembril 1922 a.

Sündinud: 6. aprillil 1858 a.

Surnud: 17. nowembril 1922 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mul' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Liha olen, pean ka
Ükskord jälle põrmuks saama;
Seda tean, siiski ta
Saab mind mullast äratama,
Et wõin tema au sees
Ikka seista tema ees.

Päraſt kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast eluwäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Päraſt õnnistamist.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan pärast taewas seal,
Surm ei wõi mul' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Liha olen, pean ka
Ükskord jälle põrmuks saama;
Seda tean, siiski ta
Saab mind mullast äratama,
Et wõin tema au sees
Ikka seista tema ees.

Pärast kõnet.

Wiisil: Ma taban jätta maha. 245.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast eluwäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me' enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Krist Jeesus, surma wõitija.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temasse.

PT
TRÜ Raamatukogu
286-49

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud
ja kirjatunnistused
Jakob Moisar'i
matmisel

Tallinna Jaani kirikus

8. Jaanuaril 1922 a. kell 1 p. l.

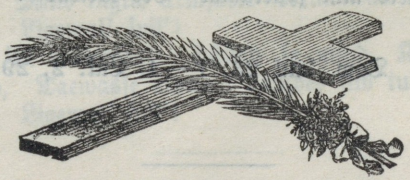
Sündinud: 7./19. novembril 1852 a.

Surnud: 4. jaanuaril 1922 a.

Puusärgi kiri:

Ära karda mitte, sest mina olen sind lunastanud ja nime pärast sind kutsunud, sa oled minu päralt.

Jes. 43, 1.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Inimeſe kaduwuſeſt.

Wiiſil: Oh Jeeſus, ſinu walu 237.

Et laula ſurma laulu, Sa kaduw inime, Ehk otſa ſaab ju täna Sull' ſinu elutee. Ehk enne päewa loodet Läed juba hingama, Ja kui ta ueſt töuſeb, Ei töuſe enam ta.

Eks elu rööm ja ilu Kõik pole üürike, Ja et ſee üksi kindel, Et pea ſureme? Seſt ſurma poole läeme Siin iga ſammuga, Rööm ſüdames meil ſureb Ja ſüda ühes ka.

Õp.: Taaweti laul 90, 2—14.

Jumala armaſtuſeſt.

Omal wiiſil.

Oh wõta mind mu, Jumal Käe kõrwale, Et läeks mul jõuetumal Tee taewaſſe! Ei ſuuda üksi astu, Ei ſammugi; Seſt ſiruta käed wastu Mul alati!

Su armu ſüle-aſe Mul juhata, Seal rõõmus, waewas laſe, Hing puhata! Su jalge ette heita Laſ' oma laſt, Kõik mured Su peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaa küll aru, Su armu tööſt; Sa wiid mind läbi maru Ja ſurma öösſt; Seſt wõta mind, mu Jumal Käe kõrwale, Et läeks mul jõuetumal Tee taewaſſe!

Õp.: Taw. laul 23, 1—4. Luk. 2, 29. 30.

Äralunastatud rõõmuſt.

Omal wiiſil 270.

Jeruſalem, ſa püha taewa linn, Ma ootan waluga, Et ma kord ſinu ſisſe jõuakſin, Mu ſüda rahuta. Kõik ilmamaad ma jätan Siis maha rõõmſaste, Ja armu tiiwul tõttan Siit ära ülesſe.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike, Oh millal jõuad ſa, Et minu igatſeja hingeke Saaks ilmaſt lahkuda? Ma teda Jumalale Siis tahan uskuda, Et oma pärismaale Wõiks minna elama.

Õp.: Joh. Ilm. 7, 14—17.

Wiiſil: Jeruſalem, ſa püha taewa linn 270.

Mis püha rahwaſt, kenaſt ehitud. Ma näen ſealt tulema? Need Jeeſukeſe ärawalitud, Kes peſtud werega! Neid ſaadab teretama Mull' wastu Jeeſus Kriſt, Mind ſinna juhatama, Kus elan igaweſt.

Õp.: Kõne ja palwe

Omal wiiſil.

Ligemal' Jumal ſull', Ligemal' ſull'. Kui tee ka waewane Mind wiib ſinule, Kaswab mu ahastus, Üksainus, laul mu ſuus: Ligemal' Jumal, ſull' Ligemal' ſull'

Kui teekond, waewane Käia on mull', Wiib ta mind wiimati Ligemal' ſull' Mind inglid armſaste Kannawad rahuſſe! Jumal, ſull' ligemal', Ligemal' ſull'!

Ja kui ſiit muremaalt Hüüab ſa mind Koju, kus igaweſt Leian ma ſind, Taewaſſe elama Lauldes ſiis tulen ma: Jumal, ſull' ligemal', Ligemal' ſull'!

Inimese kaduwusest.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu 237.

Et laula surma laulu, Sa kaduw inime, Ehk otsa saab ju täna Sull' sinu elutee. Ehk enne päewa loodet Läed juba hingama, Ja kui ta uuest tõuseb, Ei tõuse enam ta.

Eks elu rõõm ja ilu Kõik pole üürike, Ja et see üksi kindel, Et pea sureme? Sest surma poole läeme Siin iga sammuga, Rõõm südames meil sureb Ja süda ühes ka.

Õp.: Taaweti laul 90, 2—14.

Jumala armastusest.

Omal wiisil.

Oh wõta mind mu, Jumal Käe kõrwale, Et läeks mul jõuetumal Tee taewasse! Ei suuda üksi astu, Ei sammugi; Sest siruta käed wastu Mul alati!

Su armu süle-ase Mul juhata, Seal rõõmus, waewas lase, Hing puhata! Su jalge ette heita Las' oma last, Kõik mured Su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saa küll aru, Su armu tööst; Sa wiid mind läbi maru Ja surma öest; Sest wõta mind, mu Jumal Käe kõrwale, Et läeks mul jõuetumal Tee taewasse!

Õp.: Taw. laul 23, 1—4. Luk. 2, 29. 30.

Äralunastatud rõõmust.

Omal wiisil 270.

Jerusalem, sa püha taewa linn, Ma ootan waluga, Et ma kord sinu sisse jõuaksin, Mu süda rahuta. Kõik ilmamaad ma jätan Siis maha rõõmsaste, Ja armu tiiwul tõttan Siit ära ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike, Oh millal jõuad sa, Et minu igatseja hingeke Saaks ilmast lahkuda? Ma teda Jumalale Siis tahan uskuda, Et oma pärismaale Wõiks minna elama.

Õp.: Joh. Ilm. 7, 14—17.

Wiisil: Jerusalem, sa püha taewa linn 270.

Mis püha rahwast, kenast ehitud. Ma näen sealt tulema? Need Jeesukese ärawalitud, Kes pestud werega! Neid saadab teretama Mull' wastu Jeesus Krist, Mind sinna juhatama, Kus elan igawest.

Õp.: Kõne ja palwe

Omal wiisil.

Ligemal' Jumal sull', Ligemal' sull'. Kui tee ka waewane Mind wiib sinule, Kaswab mu ahastus, Üksainus, laul mu suus: Ligemal' Jumal, sull' Ligemal' sull'

Kui teekond, waewane Käia on mull', Wiib ta mind wiimati Ligemal' sull' Mind inglid armsaste Kannawad rahusse! Jumal, sull' ligemal', Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt Hüüab sa mind Koju, kus igawest Leian ma sind, Taewasse elama Lauldes siis tulen ma: Jumal, sull' ligemal', Ligemal' sull'!

Surmaia peal.

Wiisil: Jeesus, Õnnistegia.

Minge hauda kaewama Waesel' wäsind rändajale. Laske mind nüüd lahkuda Hädaorust rahumaale: Kuhu inglid kutsuwad, Rahu mulle pakuwad.

Wõtke hauda kaewada, Ei ma muud nüüd enam taha, Reisi kepi panen ma Tema kõrwa täiest maha; Lähen ise woodisse, Wiimse waikse rahule!

Mis siin hädaorus weel Oleks minul waesel teha? Kui ka selle ilma teel Au ja wäge küllalt näha: Nagu tolm, mis õhu sees, On ta tõuswa tuule ees.

Jää siis maha jäädwaste, Ilmamaa ja sinu ilu, Sinu lootus tühine, Sinu rõõm on paljas walu: Sinu suurus kaduw kõik, Kaduw on su au ja läik.

Sõbrad, kes seal nutate, Teiegi ka maha jääge, Taewast Waimu tuuleke Toob teil wistist rõõmu wäge: Küll see näitab leinajal Kodumaad, mis ülewal.

Ärge nutke, et ma sest Ilmast tahan ära minna, Elu eksirabadest Püüan ma'gi saada sinna, Kus kõik warjud waowad, Pühas walges kaowad.

Omal wiisil 486.

Las' ma läen, las' ma läen Sinna, kus ma Jeesust näen, Seda üksi taga nõuan, Et ta palge ette jõuan, Igawesti sinna jään.

Walgusta, walgusta, Päike pilweid kauta! Seda aega ootan wäga, Millal kõige wagadega Näen su palet rõõmuga.

Ingli heal, ingli heal, Kostab minu wastu seal! Kus on tiiwad, kus on tiiwad, Mis mind hädaorust wiiwad Sionisse täna weel!

Taewa linn, taewa linn, Oh et seal ju olekssin, Ja ta pärliwärawates, Tema kuldseis uulitsates Oma Jeesust kiidatsin.

Paradiis, paradiis, Sinu wilja maitsen siis! Sinu elupuude wilus Näen ma Jeesust taewa ilus. Oh kui õnnis olen siis!

PT
TRÜ Raamatukogu
286-89

Zwetkow ja Kitzeli trükikoda
Tallinnas, Pika uul. 36

ARH PT-1100

Laulud
Aleksander Altosaar'i
ja
Elwine Torbek'i
laulatusel

5. juunil 1922 a.

kell 3 p. l.

Tallinna Jaani kirikus

Enne kõnet.

ooo

Viisil: Kõik kallis hinge õnnistus.

Su järje ette tuleme
Sa maa ja taewa Looja,
Su palge ees nüüd palume,
Sa ainus armutooja:
Mis peigmees kindlast tõutab
Ja pruudi suu ka kinnitab,
See peale ütle: Aamen!

Neid wõtku, Issand, siduda
Sa taewa armu side,
Neil wõtku südant walgusta,
Oh Jeesus, Sinu tõde:
Et käsikäes nad kõnniwad
Ja taewa poole tungiwad
Nad ühes usus, armus.

Jah, Issand, rohket õnnistust
Sa kingi neile ise,
Sa usku, lootust, armastust
Neil' pane hinge sisse.
Ja kui neil elulaewuke
Saab läbi tormi rannale,
Nad wõta oma riiki.

□□□

Enne kõnet.

ooo

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus,

Su järje ette tuleme
Sa maa ja taewa Looja,
Su palge ees nüüd palume,
Sa ainus armutooja:
Mis peigmees kindlast tõutab
Ja pruudi suu ka kinnitab,
See peale ütle: Aamen!

Neid wõtku, Issand, siduda
Sa taewa armu side,
Neil wõtku südant walgusta,
Oh Jeesus, Sinu tõde:
Et käsikäes nad kõnniwad
Ja taewa poole tungiwad
Nad ühes usus, armus.

Jah, Issand, rohket õnnistust
Sa kingi neile ise,
Sa usku, lootust, armastust
Neil' pane hinge sisse.
Ja kui neil elulaewuke
Saab läbi tormi rannale,
Nad wõta oma riiki.

□□□

Pärast kõnet.

ooo

Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. 141.

Kes teineteist weel pole tunnud
Ei enne ilmas koguni,
Ei teineteise peale mõelnud
Need loodud teineteisele;
Ju armastuse sidemed
Neil kokku köitwad südamed.

□ □ □

Pärast laulatamist.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat, kiita.

Taewane Isa, Sa käskisid ühte neid panna
Südame rahu Sa neile nüüd ülewalt anna,
Tee neile head,
Nii kuida ise Sa tead,
Hoolt ikka nende eest kanna!

Tulewad Sinult siis neile need päewad, mis pahad,
Sest et Sa usku ja armastust katsuda tahad,
Aita siis Sa,
Anna neil' kannatust ka,
Ära neid jäta siis maha.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU
293-11

□ □ □

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT- 1100

47

Laulud

Emil Elstein'i

ja

Hilda Alun'i

laulatusel

Tallinna Jaani kirikus

26. detsembril 1922 a.

300

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Oh wõta meid, me' Jumal, käe kõrwale,
Et tee meil, jõuetumail, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu me' sammugi,
Sest siruta meil wastu käed alati.

Su armu sülle ase meil juhata.
Seal rõõmus, waewas lase meid puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui me' ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid meid läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta meid, me' Jumal, käe kõrwale,
Siis tee meil, jõuetumail, läeb taewasse.

▽▽▽

Pärast kõnet.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat kiita. 96.

Taewane Isa, Sa käskisid ühte neid panna,
Südame rahu Sa neile nüüd ülewalt anna,
Tee neile head,
Nii kuidas ise Sa tead,
Hoolt ikka nende eest kanna.

Saada, oh Issand, neid armuga tasase teele,
Tee, et su seadus ka alati jääks nende meele,
Kaota sa
Tüli ja segadust ka,
Pane Sa õnnistust peale.

▽▽▽

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Oh wõta meid, me' Jumal, käe kõrwale,
Et tee meil, jõuetumail, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu me' sammugi,
Sest siruta meil wastu käed alati.

Su armu sülle ase meil juhata.
Seal rõõmus, waewas lase meid puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui me' ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid meid läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta meid, me' Jumal, käe kõrwale,
Siis tee meil, jõuetumail, läeb taewasse.

▽▽▽

Pärast kõnet.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat kiita. 96.

Taewane Isa, Sa käskisid ühte neid panna,
Südame rahu Sa neile nüüd ülewalt anna,
Tee neile head,
Nii kuidas ise Sa tead,
Hoolt ikka nende eest kanna.

Saada, oh Issand, neid armuga tasase teele,
Tee, et su seadus ka alati jääks nende meele,
Kaota sa
Tüli ja segadust ka,
Pane Sa õnnistust peale.

▽▽▽

Pärast õnnistamist.

Wiisil: Hinge peiuke. 57.

Jeesus! käi nüüd eel
Meie eluteel,
Meie tah'me hoolsad olla
Ja su järel rõõmsast tulla.
Oma käega
Meid siin taluta.

Tuleb kannata,
Siis meid kinnita,
Meie kaebada ei taha,
Olgu põli kuigi paha.
Wiimaks risti tee
Wiib ju sinule.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU
PT
TRÜ Raamatukogu
293-47

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARK PS-1100

70

Laulud

Nikolai Heidelberg'i

ja

Marie Karlson'i

laulatusel

Tallinna Jaani kirikus

27. augustil 1921 a. kell 7 õ.

Enne kõnet.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Jeesus, meie eel
Käi sa elu teel,
Siis su järel wiibimata
Käime ilma kõikumata,
Kunni sa meid siit
Kodumaale wiid.

Tuleb kannata,
Siis meid kinnita.
Meie kaebada ei taha,
Olgu põli kuigi paha.
Wiimaks risti tee
Wiib ju sinule.

Ikka meiega
Ole Issand sa!
Ja kui kõrbest läbi käime,
Aita, et kõik kanda wõime;
Oma koju wii
Sa meid wiimati.

Pärast kõnet.

Wiisil: Eks mu kohus tänu teha. 339.

Et nüüd isa armastusel
Pole otsa iialgi,
Sest ma tõstan lapse kombel
Käed su poole ülesse.
Aita mind sind auustada
Kõiges omas elus tõest,
Öö̇d ja päewad kõigest wäest
Kunni saan sind kummardada
Ja sind kiita südamest.
Ükskord taewas igawest.

Enne kõnet.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Jeesus, meie eel
Käi sa elu teel,
Siis su järel wiibimata
Käime ilma kõikumata,
Kunni sa meid siit
Kodumaale wiid.

Tuleb kannata,
Siis meid kinnita.
Meie kaebada ei taha,
Olgu põli kuigi paha.
Wiimaks risti tee
Wiib ju sinule.

Ikka meiega
Ole Issand sa!
Ja kui kõrbest läbi käime,
Aita, et kõik kanda wõime;
Oma koju wii
Sa meid wiimati.

Pärast kõnet.

Wiisil: Eks mu kohus tänu teha. 339.

Et nüüd isa armastusel
Pole otsa iialgi,
Sest ma tõstan lapse kombel
Käed su poole ülesse.
Aita mind sind auustada
Kõiges omas elus tõest,
Ööd ja päewad kõigest wäest
Kunni saan sind kummardada
Ja sind kiita südamest.
Ükskord taewas igawest.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil.

Oh wõta meid, me Jumal,
Käe kõrwale,
Et tee meil, jõuetumail,
Läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu
Me sammugi,
Sest siruta meil' wastu
Käed alati.

Su armu sülle ase
Meil' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase
Meid puhata.
End sinna ära peita
Las' oma last,
Kõik muret Su peal' heita
Nii ustawast.

Kui me ei saagi aru
Su armust weel,
Sa wiid meid läbi maru
Ka surma ööl.
Sest wõta meid, me Jumal,
Käe kõrwale,
Siis tee meil, jõuetumail,
Läeks taewasse.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU
PT
TRÜ Raamatukogu
293-70

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT- 1100

82

Laulud

Max Howoldt'i

ja

Lydia Miller'i

laulatamisel

Tallinna Jaani kirikus

15. oktoobril 1921 a.

kell 6 õhtul

Enne kõnet.

Wiisil: Nüüd, ristirahwas, laulage.

Su järje ette tuleme,
Sa maa ja taeva Looja,
Su palge ees nüüd palume,
Sa ainus armutooja;
Mis peigmees kindlast tõotab
Ja pruudi suu ka kinnitab,
See peale ütle: Aamen!

Neid võtku, Issand, siduda
Su taeva armu side,
Neil võtku südant valgusta,
Oh Jeesus, Sinu tõde:
Et käsi käes nad kõnnivad
Ja taeva poole tungivad
Nad ühes usus, armus.

Oh Vaim, Sa neidki valgusta
Ja pühitse neid teele,
Neid armastuses ühenda
Ja tuleta neil' meele:
Kui Kristus ise neile peaks,
Siis tuleb ikka kõik neil' heaks
Mis Jumal iial saadab.

Enne kõnet.

Wiisil: Nüüd, ristirahwas, laulage.

Su järje ette tuleme,
Sa maa ja taeva Looja,
Su palge ees nüüd palume,
Sa ainus armutooja;
Mis peigmees kindlast tõotab
Ja pruudi suu ka kinnitab,
See peale ütle: Aamen!

Neid võtku, Issand, siduda
Su taeva armu side,
Neil võtku südant valgusta,
Oh Jeesus, Sinu tõde:
Et käsi käes nad kõnnivad
Ja taeva poole tungivad
Nad ühes usus, armus.

Oh Vaim, Sa neidki valgusta
Ja pühitse neid teele,
Neid armastuses ühenda
Ja tuleta neil' meele:
Kui Kristus ise neile peaks,
Siis tuleb ikka kõik neil' heaks
Mis Jumal iial saadab.

Pärast kõnet.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat kiita. 96.

Taewane Isa, sa käskisid ühte neid panna.
Südame rahu sa neile nüüd ülewalt anna,
Tee, neile head,
Nii kuida ise sa tead,
Hoolt ikka nende eest kanna.

Saada, oh Issand, neid armuga tasase teele,
Tee, et su seadus ka alati jääks nende meele,
Kauta sa
Tüli ja segadust ka,
Pane sa õnnistust peale.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil.

Kiida nüüd Issandat, minu süda!
Ma kiidan teda surmani!
Kunni mull elu on, tahan teda,
Ma kõrgeks kiita alati.
Kes ihu loond ja hinge ka,
Kiidetud olgu lõpmata!
Halleluuja, halleluuja.

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb,
Kel Jumal abiks Siionis,
Kellel usk südame põhjas põleb,
Ja kellel kaljuks Jeesus Krist!
Kes teda päästjaks tunnistab,
Seda ta armust õnnistab!
Halleluuja, halleluuja.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU
PT
TRÜ Raamatukogu
293-82

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH fT-1100

89

Laulud

Arthur Hüüs'i

ja

Gertrud Kusik'u

laulatusel

Tallinna Jaani kirikus

10. märtsil 1923 a.

Enne kõnet.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Jeesus, meie eel
Käi sa elu teel,
Siis su järel wiibimata
Käime ilma kõikumata,
Kunni sa meid siit
Kodumaale wiid.

Tuleb kannata,
Siis meid kinnita.
Meie kaebada ei taha,
Olgu põli kuigi paha,
Wiimaks risti tee
Wiib ju sinule.

Ikka meiega
Ole, Issand sa!
Ja kui kõrbest läbi käime,
Aita, et kõik kanda wõime;
Oma koju wii
Sa meid wiimati.

▽▽▽

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Ma kummardan sind, armu wägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaob
Ja armu merde üksi waob.

Enne kõnet.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Jeesus, meie eel
Käi sa elu teel,
Siis su järel wiibimata
Käime ilma kõikumata,
Kunni sa meid siit
Kodumaale wiid.

Tuleb kannata,
Siis meid kinnita.
Meie kaebada ei taha,
Olgu põli kuigi paha,
Wiimaks risti tee
Wiib ju sinule.

Ikka meiega
Ole, Issand sa!
Ja kui kõrbest läbi käime,
Aita, et kõik kanda wõime;
Oma koju wii
Sa meid wiimati.

▽▽▽

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Ma kummardan sind, armu wägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaob
Ja armu merde üksi waob.

Oh Jeesus, oma püha nime
Mu südamesse kirjuta,
Et sinu suure armu ime
Wõiks hinge sisse waoda,
Et sõna, töö ja terwe elu
Siis kuulutaks su nime ilu!

▽▽▽

Pärast õnnistamist.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat kiita. 96.

Taewane Isa, Sa käskisid ühte neid panna,
Südame rahu Sa neile nüüd ülewalt anna,
Tee neile head,
Nii kuidas ise Sa tead,
Hoolt ikka nende eest kanna.

Saada, oh Issand, neid armuga tasase teele,
Tee, et su seadus ka alati jääks nende meele,
Kaota Sa
Tüli ja segadust ka,
Pane Sa õnnistust peale.

▽▽▽

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU
PT
TRU Raamatukogu
293-89

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas, W. Karja t. 12.

ARH PT-1100

95

Laulud

Woldemar Johanson'i

ja

Julie Ottilie Schütz'i

laulatamisel

Tallinna Jaani kirikus

5. detsembril 1920 a.

Enne kõnet.

Wiisil: Nüüd ristirahvas, laulage. 202.

Su järje ette tuleme,
Sa maa ja taeva Looja,
Su palge ees nüüd palume
Sa ainus armutooja;
Mis peigmees kindlast tõotab
Ja pruudi suu ka kinnitab,
See peale ütle: Aamen!

Nüüd võtku, Issand, siduda
Su taeva armu side,
Neil võtku südant valgusta,
Oh Jeesus, Sinu tõde:
Et käsi käes nad kõnnivad
Ja taeva poole tungivad
Nad ühes usus, armus.

Oh Vaim, Sa neidki valgusta
Ja pühitse neid teele,
Neid armastuses ühenda
Ja tuleta neil' meele:
Kui Kristus ise neile peaks,
Siis tuleb ikka kõik neil' heaks,
Mis Jumal iial saadab.

Enne kõnet.

Wiisil: Nüüd ristirahvas, laulage. 202.

Su järje ette tuleme,
Sa maa ja taeva Looja,
Su palge ees nüüd palume
Sa ainus armutooja;
Mis peigmees kindlast tõotab
Ja pruudi suu ka kinnitab,
See peale ütle: Aamen!

Nüüd võtku, Issand, siduda
Su taeva armu side,
Neil võtku südant valgusta,
Oh Jeesus, Sinu tõde:
Et käsi käes nad kõnnivad
Ja taeva poole tungivad
Nad ühes usus, armus.

Oh Vaim, Sa neidki valgusta
Ja pühitse neid teele,
Neid armastuses ühenda
Ja tuleta neil' meele:
Kui Kristus ise neile peaks,
Siis tuleb ikka kõik neil' heaks,
Mis Jumal iial saadab.

Pärast kõnet.

Eelmisel wiisil. 202.

Jah, Issand, rohket õnnistust,
Sa kingi neile ise,
Sa usku, lootust, armastust
Neil' pane hinge sisse.
Ja kui neil elulaevuke
Saab läbi tormi rannale,
Nad võta oma riiki.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. 371.

Õnnista ja hoia,
Vaimuga meid võia,
Oma pale tõsta Sa,
Issand, ja meid valgusta!

Igal ajal jäägu
Meile Sinu rahu,
Oma Vaimu anna Sa,
Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen!
Jeesu nime kiitkem!
Meie Issand oled Sa,
Esimene, viimne ka!

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU
PT
TRÜ Raamatukogu
293-95

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Jaan Geber'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

5. märtsil 1922 a.

kell 1/2 2 p. l.

Sündinud: 23. novembril 1857 a.
Surnud: 27. veebruaril 1922 a.

Matmise sõna:

„Ära karda mitte; sest mina olen sind lunastanud, ja nime pärast sind kutsunud; sa oled minu päralt". Jesaja 43, 1.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind:
Sest kiitke üksi Teda,
Ta on kõik hästi teind!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. Lisa. 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind:
Sest kiitke üksi Teda,
Ta on kõik hästi teind!

Pärast kõnet.

Omal wiisil. Lisa. 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu ſeal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaoruſt wiiwad
Siionisſe täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitſen ſiis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus.
Oh kui õnnis olen ſiis!

Surnuaial.

Wiiſil: Jeeſus, Õnnistegija. 161.

Minge hauda kaewama
Waeſel' wäſind rändajale,
Laske mind nüüd lahkuda
Hädaoruſt rahumaale:
Kuhu inglid kutſuwad,
Rahu mulle pakuwad.

Wõtke hauda kaewada,
Ei ma muud nüüd enam taha,
Reiſikepi panen ma
Tema kõrwa täieſt maha:
Lähen iſe woodisſe,
Wiimſe, waikſe rahule!

Sõbrad, kes ſeal nutate,
Teiegi ka maha jääge,
Taewaſt Waimu tuuleke
Toob teil' wistiſt rõõmu wäge:
Küll ſee näitab leinajal'
Kodumaad, mis ülewal.

Lõpu laul.

Omal wiiſil. 245.

Mu nimi pane üles
Ka elukirjaſſe,
Ja pea omas ſüles
Mu hing ſiis ühtlaſi
Seal nendega, kes ſaanud
Su riiki auga;
Siis ſuu ja ſüda wõtwad
Su truuduſt tänada.

PT
TRU Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

282-16

ARH PS-1100

12

Laulud

Jaan Freymann'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

12. detsembril 1919 a.

Sünd.: 4. oktobril 1881 a.
Surn.: 8. detsembril 1919 a.

Sinu juure kipun ma, Jehowa.
Taw. I. 31, 1.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see ükši kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Kõik haua poole läeme
Nii reisikepi na'al,
Seks saab ka keppki kullast,
Mis käes on kuningal;
Üks reisiriie selga
On pandud kõigile,
See mulla põrmust wõetud
Ja läeb ka põrmusse.

Päraft kõnet.

Omal wiisil. 445.

Ma kummardan sind, armu wägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaub
Ja armu merde ükši waub.

Ma tunnen, ſüda ſõuab ſulle,
Su oma olen üksnes,
Ei kaduw ilm too õnne mulle,
Mul elu ſinus elades:
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armu merde peita püüan!

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewaſſe.
Ei ſuuda üksi astu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewaſſe.

Surnuaial.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen,
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see üksi kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Kõik haua poole läeme
Nii reisikepi na'al,
Seks saab ka keppki kullast,
Mis käes on kuningal;
Üks reisiriie selga
On pandud kõigile,
See mulla põrmust wõetud
Ja läeb ka põrmusse.

Pärast kõnet.

Omal wiisil. 445.

Ma kummardan sind, armu wägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaub
Ja armu merde üksi waub.

Ma tunnen, süda sõuab sulle,
Su oma olen üksnes,
Ei kaduw ilm too õnne mulle,
Mul elu sinus elades:
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armu merde peita püüan!

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen,
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

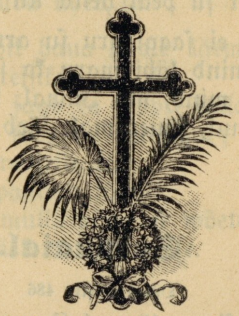
Lõpu laul.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

PT
TRÜ Raamatukogu
282-12

Sekw. J. & A. Pralmann'i trükikoda, Tallinnes.

ARH RT-1100

Laulud

Wilhelm Mihel Grossberger'i

stud. jur.

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

19. detsembril 1920 a.

Sündinud.: 15/27. augustil 1894 a.

Surn.: 14. detsembril 1920 a.

Matmise sõna:

Jeesus ütleb: Mina olen ülestõusmine ja elu, kes minu sisse usub, see peab elama, ehk tema küll sureb. Joh. 11. 25.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraft taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Ühte olen temaga
Igaweste kokku antud,
Oma usu käega
Teme külge kinni pandud:
Sest mind surm ei hirmuta,
Ega temaft lahuta.

Päraft kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Õö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangeb kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasſe.
Ei ſuuda üksi astu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull wastu, käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasſe.

Surnuaial.

Omal wiiſil. 288.

Minu hing, oh ole rõõmus
Ja kõik kurbtuſt unusta,
Seſt ſind käſib Jeſand Kristus
Hädaoruſt lahkuda,
Waluſt, hirmuſt pead ſa
Rõõmu ſisſe minema,
Mis on kallis ülemäära,
Mis ei iial lõppe ära.

Öö ja päewad kiſendaſin,
Hüüdſin appi Jumalat,
Seſt et risti waewa tundſin
Hulgal peale tulewat.
Nagu ootab rändaja,
Et tee otſa jõuaks ta.
Nõnda elu oiſa ootſin,
Ühest päewaſt teiſe lootſin.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Ühte olen temaga
Igaweste kokku antud,
Oma usu käega
Teme külge kinni pandud:
Sest mind surm ei hirmuta,
Ega temaſt lahuta.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangeb kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull wastu, käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End sinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret su peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei saagi aru su armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Omal wiisil. 288.

Minu hing, oh ole rõõmus
Ja kõik kurbtuſt unusta,
Sest sind käsib Issand Kristus
Hädaoruſt lahkuda,
Waluſt, hirmuſt pead sa
Rõõmu sisse minema,
Mis on kallis ülemäära,
Mis ei iial lõppe ära.

Öö ja päewad kisendasin,
Hüüdsin appi Jumalat,
Sest et risti waewa tundsin
Hulgal peale tulewat.
Nagu ootab rändaja,
Et tee otsa jõuaks ta.
Nõnda elu otsa ootsin,
Ühest päewaſt teise lootsin.

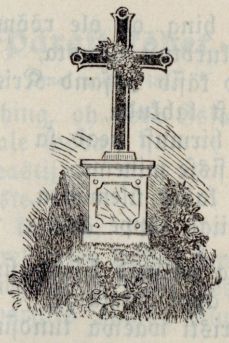
II.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Kui, Issand, tahad seda,
Et pean lahkuma,
Siis lõpeta kõik häda,
Et rahus suren ma

Las' mind su külge jääda
Kui usklik lapsuke,
Ja elu nõnda seada,
Et saan siit taewasse.

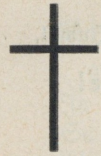
Seal alati wõin kiita
Sind, Kristus, Isaga,
Ja Pühal' Waimul' näita
Suurt auu lõpmata.

PT
TRÜ Raamatukogu
282-32

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH A T-1100 50 94

Laulud

Liisa Haaw'a

(Sünd. Oldekop)

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

pühapäewal, 18. jaanuaril 1942

Sündinud: 18. aprillil 1883. a.
Surnud: 11. jaanuaril 1942. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

I

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal.

Jumalaga, armsad, jääge!
Wiimast käiku algan ma,
Sellelt teelt ei keegi enam
Tagasi wõi pöörata.

Elu andis muret, waewa,
Elu andis õnne ka.
Saatus juhtis nõnda laewa,
Et kõik pidi lõppema.

Jumalaga, armsad, jääge,
Ärge liialt leinake!
Taewaisa tahtis seda,
Et ma läheks rahule.

II

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewaööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, Sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mul,
Wiib ta mind ometi
Ligemal sull'.
Inglid mind armsasti
Kannawad rahusse.
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

III

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan puhata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
See tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan puhata;
Mu Jeesus, tule Sina
Ja wii mind magama.

IV

Wiisil: Ligemal', Jumal, sull'.

Seisata sammu weel altari ees,
Enne kui kantakse kalmistu teed.
Otsas on eluramm,
Weel saatmas sõbra arm.
Seisata sammu weel altari ees.

Kuula, kuis helises kirikukell,
Kurwalt meid saadab ta hauagi ööl.
Leinajail pisarad
Walusalt woolawad.
Kuula, kuis helises kirikukell.

Kristus, oh saada mind hauagi ööl,
Kui jõud on kadunud wiimasel teel.
Tröösti, kes kurwad on,
Mind ootmas taewa õnn.
Kristus, oh saada mind hauagi ööl.

I

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal.

Jumalaga, armsad, jääge!
Wiimast käiku algan ma,
Sellelt teelt ei keegi enam
Tagasi wõi pöörata.

Elu andis muret, waewa,
Elu andis õnne ka.
Saatus juhtis nõnda laewa,
Et kõik pidi lõppema.

Jumalaga, armsad, jääge,
Ärge liialt leinake!
Taewaisa tahtis seda,
Et ma läheks rahule.

II

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewaööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, Sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mul,
Wiib ta mind ometi
Ligemal sull'.
Inglid mind armsasti
Kannawad rahusse.
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

III

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan puhata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
See tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan puhata;
Mu Jeesus, tule Sina
Ja wii mind magama.

IV

Wiisil: Ligemal', Jumal, sull'.

Seisata sammu weel altari ees,
Enne kui kantakse kalmistu teed.
Otsas on eluramm,
Weel saatmas sõbra arm.
Seisata sammu weel altari ees.

Kuula, kuis heliseb kirikukell,
Kurwalt meid saadab ta hauagi ööl.
Leinajail pisarad
Walusalt woolawad.
Kuula, kuis heliseb kirikukell.

Kristus, oh saada mind hauagi ööl,
Kui jõud on kadunud wiimasel teel.
Tröösti, kes kurwad on,
Mind ootmas taewa õnn.
Kristus, oh saada mind hauagi ööl.

V

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis, puhka nüüd rahuga!
Lõpnud su häda ja silmawesi ka.
Elus küll kandsid risti sa waikseste
Nüüd wõidumärgiks rist saab su hauale.

Meie siin sõudmas tormise mere peal,
Sind rahuranda su laew on kandnud seal.
Meil siin maailmas häda ja oht on ees,
Sina seal taewas rahu ja rõõmu sees.

Puhka nüüd hauas rahulist, iwake,
Lootuse peale pandi sind mullasse.
Oota, küll inglid sind kord ka hüüawad,
Usklikud auga üles siis tõusewad.

VI

Wiisil: Ma kummardan sind, armuwägi.

Head und! head ööd!
Sa maga rahus,
Tee raske käidud lõpuni.
Ehk lahkumine on küll walus,
Kuid wiimaks jõuab kõigile.
Nüüd puhka omas uues ilus
Sa waikse kalmukünka wilus.

Su elu on ju kustutatud
Ja suikund külma surmale.
Su hauaküngas ehitatud
On kauni lilleõitega.
Nüüd oled muresi, waewast lahus,
Head und —
Siin puhka waikses rahus!

PT
TRÜ Raamatukogu
387-94

T. 117. Tallinn, Pikk 42.

ARH AT-1100

82

†

Laulud

Heinrich Illiström'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus, kell 1/4 2 p. l.

Sündinud: 27. märtsil 1881. a.

Surnud: 28. aprillil 1921. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täitab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast elu wäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Päraſt kõnet.

Eelmisel wiisil. 245.

Mind Saalemisse saada,
Mu Issand Jeesus Kriſt,
Ja wõta lõpetada
Mu rasked rändamist.
Seal waigista mu walu,
Mu peastja, were wäes,
Et maitsen taewa ilu
Su püha järje ees.

Siin wõerſil olen käinud
Kui majaline ma,
Ja ekſiteele läinud
Ma tuhat korda ka;
Siin oli õhkamine
Mul oſaks alati,
Tee oli waewaline
Ja kitſas koguni.

Siin minu heitlik ſüda
Mu rinnus wäriſes,
Et minu ſüü ja häda
Mu wastu kohiſes
Kui kõikuw mere laine,
Mis mässab otſata,
Kui woog, kus mina waene
Ju pidin uppuma.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii Sa mind hingama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Surnuaia peal.

Wiiſil: Nüüd ſurnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema ſülle hingama,
Seal armukäſi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täitab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast elu wäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Pärast kõnet.

Eelmisel wiisil. 245.

Mind Saalemisse saada,
Mu Issand Jeesus Kristt,
Ja wõta lõpetada
Mu rasked rändamist.
Seal waigista mu walu,
Mu peastja, were wäes,
Et maitsen taewa ilu
Su püha järje ees.

Siin wõersil olen käinud
Kui majaline ma,
Ja eksiteele läinud
Ma tuhat korda ka;
Siin oli õhkamine
Mul osaks alati,
Tee oli waewaline
Ja kitsas koguni.

Siin minu heitlik süda
Mu rinnus wärises,
Et minu süü ja häda
Mu wastu kohises
Kui kõikuw mere laine,
Mis mässab otsata,
Kui woog, kus mina waene
Ju pidin uppuma.

Pärast õnnistamist.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii Sa mind hingama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Surnuaia peal.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaob aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk kiibab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Kristi Jeesus, surma wõitija.

Haud on meil ikka silma ees,
See seisab, Issand, sinu käes,
Mil tunnil tuleb lahkuda:
Tee kõik, jah kõik, kuis tahad sa!

Kuid selleks kingi usku weel,
Et seisame kord järje eel,
Et sinu järel, Jeesuke,
Ka surmast saame elusse!

PT
282-82

O.-ü. „Waba Maa" trükk, Tallinnas

ARH PT-1100

88

Laulud

Hans Israel'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

11. detsembril 1922 a.

Sündinud: 5. jaanuaril 1842 a.

Surnud: 8. detsembril 1922 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Öö wististi Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Õ wististi Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Surnuaial.

Wiiſil: Nüüd ſurnukeha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema ſülle hingama,
Seal armukäſi hellaſti
Sind paneb rahu-unele.

Oh piſarſilmad, hauaſſe
Weel wiimaſt korda waadake!
Ei ſind me' enam näha ſaa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaob aja ſees,
Mis jäädaw, elab Jſa ees,
Uſk kiidab püha rõõmuga:
Põrm ſureb, waim jääb elama!

Lõpu laul.

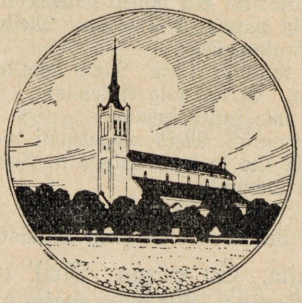
Wiiſil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeeſu ſülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

PT
TRÜ Raamatukogu
282-83

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH FT-1100

Leerilaste õnnistamine

Esimesel Nelipühil, 20. mail 1934

Tallinna Jaani kirikus.

„Teie peate Püha Waimu wäe saama, kes teie peale saab tulema ja peate minu tunnistajad olema."

Ap. teg. r. 1, 8.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

PT
TRÜ Raamatukogu
320-71

Leerilaste laul.

Omal wiisil.

Oh Isa, sinu altarile Su lapsed palwes tuleme: Meid wõta oma armusülle, Ehk patused küll oleme, Meid wõta wastu omaseiks Ja oma riigi alamaiks.

Oh Isa, sinu tahtmist täita Meid lase lapsemeelega: Meil' ise õiget rada näita, Et üal jalg ei komista, Meil meelt ja mõtet walgusta. Meid oma juure juhata.

Oh Isa, sinu armutäsi Meid wägewasti warjaku; Ei siis siin meie ära wäsi, Ehk ilm ja kurat mässaku, Waid jääme sinu omaseiks, Su armuriigi alamaiks.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste. P. 342.

Oh elu Waim, Su wäega Meil' tule hinge elama, Meid kurbe kosutama; Me oma waim nii waewane, Kui nõmmel kõrbend lilleke, Me walmis surma saama. Jõua, sõua Sa meil' taewast patu waewast wabastajaks, Hinge hädas awitajaks.

Sa rahu waim, oh tule Sa Meid meie mures tröösstima, Siin hädalaanes suures, Kus omad süüd meid koormawad Ja südamed nii kaledad Ka wenna walu juures. Tule, ole Jahutajaks, juhatajaks jõuda sinna, Kus me saame rahu linna!

Jah, Püha Waim, kes wäes Sa Üks oled Isa, Pojaga, Laf' tõesse meid jääda; Kui patu wastu wõitleme, Siis anna jõudu hingele Ta wäes kindlaks saada. Nõnda kanna Meid Su wäega, armu käega wõidu ra'ale, Wõõrsilt õige isamaale!

Õnnistamise kõne: „Püha Waimu tulekeelte mõju."

(Ap. t. 2, 1—4) Õp. A. Sternfeldt.

Wiisil: Kuis pean wastu wõtma.

Ma kannan Jeesu nime, Mis sain ju ristmises, Ta armutöö on ime Teind minu südames. Sest tahan ustaw olla kui õige jünger ma, Mis wõiks mu peale tulla, Ta aitab kannata.

Laf' ustawaks mind jääda, Oh anna kannatust! Mu südamesse saada Sa oma armastust. Kas elan ehk kas suren, Su oma olen ma: Ma lunastatud olen Su kalli werega.

Õnnistamise talitus.

Leerilaste laul.

Nüüd palwele tuleme Issanda ette, kes karedat kohut on pidamas wäes. Ei anna ta õigeid siin õelate kätte, sest kiitkem tema nime, ei ta unusta meid.

Siin wõitluſes Jſand meil abiks on olnud, Ta tahtis, et õigus ka wõidule ſaaks. Sai lahing waſt algand, ju wõit oli meie, ſeſt Jumal meid on aitnud tal olgu kõik au!

Sind kiidame Jſand, ſa õigete kaitſja, ja palume alati abi ſu käeſt. Et pääſeks ſu lapſed kõik waenlaſe wõimuſt. Au kiitus ſul olgu, oh wabasta meid!

Manitſus ja palwe.

Wiiſil: Hinge peiuke. P. 157.

Taewaſt läkita, Jſand Jeeſus, Sa Oma waimu, kes meid wõiaks Uſu õliga ja hoiaks, Et Sind teenime Ükſi järgesti!

Wõtku waimu and, Kuis Sa tõotand, Meid Su lasteks pühendada, Pühadega ühendada, Kuni näeme ſeal Sind Su järje peal.

Liturgia.

Wiiſil: Nüüd paistab meile kauniste.

Jää meie juure, taewa taim, Sa rõõmustaja, Püha Waim, Kui tõotatud tröõſtja! Käi läbi ka kõik ilmamaad, Kus weel on paigad pimedad, Kui paganate pääſtja! Jõua, nõua Tõde tooma, uueks looma, Kus weel pime, Kuni kiitwad kõik ſu nime.

Palwe.

Omal wiiſil.

Igawene koidukuld, Kadumata armu walgus, Toogu hinge uſutuld Uue päewa kallis algus: Wõitku Sinu armu töö Patu öö.

Anna, et Su armu läik Meie külmuſt ära wõidab, Uue päewa kuldne käik Hinge julguſega täidab: Sunni tõusma ſedamaid Uinujaid.

Piht ja armulaud.

Wiiſil: Jeeſus, ſurma ärawõitja. P. 300 wõi P. liſa 46.

Nagu iſa laste peale Jſand, mu peal' halastad, Kuuled minu palwe hääle, Minu haawad parandad. Teenin'd ma ka üksi hirmu, Siiski näen Su iſaarmu: Tuhat korda tahan ma Selle eeſt Sind tänada!

Minu pattu kaugel jätad, Nagu õhtu hommikuſt. Jeeſu päraſt kinni katad Minu hinge hukatuſt; Astud ligi armaſtuſes, Annad abi halastuſes: Tuhat korda ſelle eeſt Tänan ma Sind ſüdameſt.

ET
TRÜ Raamatukogu
320-71

Leerilaste laul.

Omal wiisil.

Oh Isa, sinu altarile Su lapsed palwes tuleme: Meid wõta oma armusülle, Ehk patused küll oleme, Meid wõta wastu omaseiks Ja oma riigi alamaiks.

Oh Isa, sinu tahtmist täita Meid lase lapsemeelega: Meil' ise õiget rada näita, Et iial jalg ei komista, Meil meelt ja mõtet walgusta. Meid oma juure juhata.

Oh Isa, sinu armukäsi Meid wägewasti warjaku; Ei siis siin meie ära wäsi, Ehk ilm ja kurat mässaku, Waid jääme sinu omaseiks, Su armuriigi alamaiks.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste. P. 342.

Oh elu Waim, Su wäega Meil' tule hinge elama, Meid kurbe kosutama; Me oma waim nii waewane, Kui nõmmel kõrbend lilleke, Me walmis surma saama. Jõua, sõua Sa meil' taewast patu waewast wabastajaks, Hinge hädas awitajaks.

Sa rahu waim, oh tule Sa Meid meie mures tröösstima, Siin hädalaanes suures, Kus omad süüd meid koormawad Ja südamed nii kaledad Ka wenna walu juures. Tule, ole Jahutajaks, juhatajaks jõuda sinna, Kus me saame rahu linna!

Jah, Püha Waim, kes wäes Sa Üks oled Isa, Pojaga, Laf' tõesse meid jääda; Kui patu wastu wõitleme, Siis anna jõudu hingele Ta wäes kindlaks saada. Nõnda kanna Meid Su wäega, armu käega wõidu ra'ale, Wõõrsilt õige isamaale!

Õnnistamise kõne: „Püha Waimu tulekeelte mõju."

(Ap. t. 2, 1—4) **Õp. A. Sternfeldt.**

Wiisil: Kuis pean wastu wõtma.

Ma kannan Jeesu nime, Mis sain ju ristmises, Ta armutöö on ime Teind minu südames. Sest tahan ustaw olla kui õige jünger ma, Mis wõiks mu peale tulla, Ta aitab kannata.

Laf' ustawaks mind jääda, Oh anna kannatust! Mu südamesse saada Sa oma armastust. Kas elan ehk kas suren, Su oma olen ma: Ma lunastatud olen Su kalli werega.

Õnnistamise talitus.

Leerilaste laul.

Nüüd palwele tuleme Issanda ette, kes karedat kohut on pidamas wäes. Ei anna ta õigeid siin õelate kätte, sest kiitkem tema nime, ei ta unusta meid.

Siin wõitluses Issand meil abiks on olnud, Ta tahtis, et õigus ka wõidule saaks. Sai lahing wast algand, ju wõit oli meie, sest Jumal meid on aitnud, tal olgu kõik au!

Sind kiidame Issand, sa õigete kaitsja, ja palume alati abi su käest. Et pääseks su lapsed kõik waenlase wõimust. Au kiitus sul olgu, oh wabasta meid!

Manitsus ja palwe.

Wiisil: Hinge peiuke. P. 157.

Taewast läkita, Issand Jeesus, Sa Oma waimu, kes meid wõiaks Usu õliga ja hoiaks, Et Sind teenime Üksi järgesti!

Wõtku waimu and, Kuis Sa tõotand, Meid Su lasteks pühendada, Pühadega ühendada, Kuni näeme seal Sind Su järje peal.

Liturgia.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Jää meie juure, taewa taim, Sa rõõmustaja, Püha Waim, Kui tõotatud tröösstja! Käi läbi ka kõik ilmamaad, Kus weel on paigad pimedad, Kui paganate pääästja! Jõua, nõua Tõde tooma, uueks looma, Kus weel pime, Kuni kiitwad kõik su nime.

Palwe.

Omal wiisil.

Igawene koidukuld, Kadumata armu walgus, Toogu hinge usutuld Uue päewa kallis algus: Wõitku Sinu armu töö Patu öö.

Anna, et Su armu läik Meie külmust ära wõidab, Uue päewa kuldne käik Hinge julgusega täidab: Sunni tõusma sedamaid Uinujaid.

Piht ja armulaud.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja. P. 300 wõi P. lisa 46.

Nagu isa laste peale Issand, mu peal' halastad, Kuuled minu palwe hääle, Minu haawad parandad. Teenin'd ma ka üksi hirmu, Siiski näen Su isaarmu: Tuhat korda tahan ma Selle eest Sind tänada!

Minu pattu kaugel jätad, Nagu õhtu hommikust. Jeesu päraft kinni katad Minu hinge hukatust; Astud ligi armastuses, Annad abi halastuses: Tuhat korda selle eest Tänan ma Sind südamest.

TRÜ Raamatukogu

Lõpuliturgia.

Omal wiisil.

Üks kindel linn ja warjupaik On meie Jumal taewas,
Ta hoiab meid kui kilp ja mõõk, Ta aitab kõiges waewas.
Küll wana waenlane On wäga wihane, Suur wägi,
kawalus On tema tugewus: Ei ole tema sarnast.

Ei aita meie nõu ja töö, See on küll pea lõpnud.
Üks mees on wõitlemisele Meil' Jsast appi tõtnud. Kas
tunned seda meest? Ta nimi: Jeesus Kristi! See Jsand
suuresi wäest, See ainus Jumal tõest, Wõit talle peab
jääma!

Leeriõpilased II (õp. Sternfeldt'i) pihtkonnast:

1. Aperson, Selma
2. Aperson, Alma
3. Beilberg, Erika
4. Feldmann, Hildegard
5. Kala, Helene
6. Kallikorm, Liidia
7. Koch, Therese
8. Lell, Weronika
9. Liik, Tamara
10. Limberg, Helene
11. Luuk, Leontine
12. Maaker, Benita
13. Mandlep, Linda
14. Martinson, Ellen
15. Miedeberg, Leida
16. Mölder, Helma
17. Neibaum, Helmi
18. Nipper, Elisabeth
19. Nõmberg, Erika
20. Nõmberg, Karin
21. Otsmann Milda
22. Parbo, Astrid
23. Peschehodow, Florida
24. Peterson, Armilde
25. Raud, Aino
26. Reismann, Wilma
27. Roiser, Leida
28. Rondig, Ilse
29. Rüütel, Aleksandra
30. Rüütel, Helga
31. Sandat, Aino
32. Sarapuu, Leida
33. Tammesson, Marta
34. Tendermann, Olly
35. Wain, Hilda
36. Williberg, Welda

1. Ambos, Artur
2. Guterberg, Roman
3. Horn, Erik
4. Jaamul, Arwed
5. Kerner, Helmuth
6. Konopinski, Aleksander
7. Kuuskmann, Heino
8. Lass, Wambola
9. Liebmann, Arnold
10. Liliental, Harald
11. Meokas Roland
12. Mägi, Oskar
13. Raja, Roman
14. Roosaar, Igor
15. Treial, Anton
16. Trump, Raimund
17. Wahar Ewald

Leeritõotused:

1. Mina usun Kolmainu Jumala, Jsa, Poja ja Püha Waimu, sisse ja tahan selle usu ja ew.-luteri kiriku õpetuse juure jääda elus ja surmas.

2. Mina tõotan kõigest südamest selle eest hoolt kanda, et ma seda usku mööda elan, alandlikult ja sõnakuulelikult oma Lunastaja järel käin, Jumalat armastan kõigest südamest ja oma ligimest kui iseennast

3. Mina tõotan selleks, et ma nõnda elada ja käia wõitsin, wäsimata palwes truiste tarwitada Jsanda armuandeid, sõna ja sakramenti.

„Ja oma Waimu tahan ma teie sisse anda, ja teha, et teie wõtate käia minu seadmistes ja mu kohtuseadusi pidada! Esek. 36, 27.

A.-S. „Ühiselu" trükk.

ARH PT-1100

Laulud

leerilaste õnnistamise päewal,

Kolmainu Jumala pühal, 22. mail 1921 a.

Tallinna Jaani kirikus.

Jeesus ütleb: Otsekui minu Isa mind on armastanud, nõnda olen mina ka teid armastanud; jääge minu armastuse sisse! Joh. ew. 15, 9.

Leerilaste laul:

Jehoowa, on mu karjane, kes truuist waatab järele Mind kaitseb noorel rohumaal Ja saadab elu-allikal. :,: Jehoowa on truu karjane :,:

Ka igapäewast leiba ta meil jagab helde käega Ja minu jõudu kinnitab Ja tööd ka rohkest õnnistab. :,: Jehoowa on truu karjane :,:

Ta juhatab mind eluteel, Ei kohku maa peal ei ka weel. Ta on mu tugi ja mu kilp, Mu kindel linn ja warjupaik. :,: Jehoowa on truu karjane :,:

Alguslaul.

Omal wiisil. 96.

Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat kiita, Oh minu hingeke, ära sa aega nüüd wiida! Rõõmusta, meel, Hõisates laula, mu keel! Kandled ja pasunad hüüdku!

Kiida nüüd Issandat, kes on kõik targaste seadnud, Kes kotka tiibadel wägewast ikka sind kannud, Hoiab sind ka, Nõnda kui himustad sa. Eks ole seda sa tunnud?

Kiida nüüd Issandat, kes sind on kauniste loonud, Kes sulle terwist on annud, ja rahu sull' toonud; Hädа sees ka On oma tiiwaga ta Hoolsast ja heldest sind katnud.

Kõne: „Õpeta mulle, Jehowa, oma teed, siis tahan mina sinu tões käia, ühenda mu süda enesega, et ma sinu nime kardan." Taaw. l. 86.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil. Liſa 31.

Mina ſinu, ſina minu oma! Ütle ſee peal aamen ſa, Ja ſeks mulle oma armas nimi Südamesſe kirjuta! Sinuga kõik teen ja maha jätan, Su ſees elan, ſu ſees ilmaſt tõttan: Seda tehkem ühtlaſi Tõeks ſurma tunnini!

Leerilaste laul:

Jsſand, ſu arm küll ulatab Nii kaugel kui taewa laotus on; Jsſand, ſu arm küll ulatab Nii kaugel kui taewa laotus on; Ja ſinu tõde, ja ſinu tõde ja ſinu Tõde tõuſeb pilwiſt ſaadik. Jsſand, ſu arm küll ulatab Nii kaugel kui taewa laotus on; Ja ſinu tõde, ja ſinu tõde ja ſinu tõde tõuſeb pilwiſt ſaadik. Jsſand, ſu arm küll ulatab Nii kaugel kui taewa laotus on; :,: Halleluja :,:

Hommiku laul.

Wiiſil: Jmeline Jsſand. 334.

Ligidal on Jumal! Teda kummardagem, Auustades ligi tulgem! Meie keskel Jumal. Waikſelt ſüda ſeisku, Tema ette maha heitku. Tunnista, Auusta Tema nime kiites, Silmil maha heites.

Ligidal on Jumal! Keerubimid kiitwad, Seerawimid maha heitwad. Püha, püha, püha! Inglikoorid laulwad, lauldes talle auu andwad. Armuga Kuule ka, Jsſand, meie heali, Meie waeste keeli!

PT
TRÜ Raamatukogu
320 - 63

Pealaul.

Wiiſil: Mu nimi taewas kirja pandud. 266.

Siin lapſed armuſt walitſetud, Seal Kriſtuſega pärijad! Oh ſeda nime igatſetud! Oh ſeda oſa õndſamat! See on, mis meie ſüda nõuab, Mis tema kangeſt ihaldab, Kuni ta Waimus elu leiab Ja päranduſe pandi ſaab.

Siis on meil rahu; aga parem Ja õndſam põlw meid ootab weel. Ei anta jäädwat paika warem Kui alles taewas ülewel. Siin käime rasket riſtirada, Kuid olgem julged, tuleb aeg, Mil Jumal annab pärandada Meil' taewa rõõmu, auu kõik!

Siis läeme oma pärismaale, Mis juba ammu tõutud, Uus nimi „püha Jumalale" Saab meie otſa kirjutud. Mis Pühaſt Waimuſt oli ſündind: Uſk, lootus, truudus, armaſtus, — See jääb, kui kõik on maha langend, Ja ilmub täies olekus.

Kantsliſalm.

Wiiſil: Mu nimi taewas kirja pandud. 266.

Seſt olge röömſad! Teie nimed On taewas üles kirjutud. Nüüd kuulutage armu imet, Et teid on eluks kutſutud. Seſt kes ſiin uſknud, armastanud, Neid Jumal üles kirjutab, Ja keda tema kirja pannud, Kes on, kes ſeda kustutab?

Laul ſurnute mälestuſeks.

Wiiſil: Ma tahan jätta maha. 245.

Mu hinge põhjas hüilgab Su nimi ja ſu riſt, Ja röömustuſt mull' ſaadab, Oh Iſſand Jeeſus Kriſt! Mu hädas ilmu mulle Seeſama palgega, Mis risti peal ſul oli, Kui mu eeſt ſurid ſa.

Mu nimi pane üles Ka elukirjaſſe, Ja pea omas ſüles Mu hing ſiis ühtlaſi Seal nendega, kes ſaanud Su riiki auuga! Siis ſuu ja ſüda wõtwad Su truuduſt tänada.

Palwe laul.

Wiiſil: Sind, Iſſand Jumal, kiidame. 30.

Kolmainus Jumal, igaweſt Su rahwas palub ſüdameſt: Oh paiſtku meile heldeste Su püha walgus ſelgeste!

Sind wara meie palume, Sind hilja meie täname, Sind kiidab ilma otſata Su rahwas röömſa häälega.

Au olgu taewa Iſale, Au olgu tema Pojale, Au olgu Püha Waimule, Jah olgu au Kolmainule!

Püha õhtuſöömaaja laul.

Omal wiiſil 305.

Minu ſüda, röömustele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimeduſeſt, Minge wälja rumaluſeſt: Seſt ſind laual' kutſutakſe, Õnnistuſt ſull' pakutakſe; Jeeſus, maa ja taewa Looja, Tahab ſu ſees aſet teha.

Omal wiiſil. 445.

Ma kummardan ſind, armu wägi, Mis Jeeſuſes end ilmutand, Ma astun armastuſe ligi, Mis põrmu peale halastand: Mu omaſt mõte ära kaub Ja armu merde üksi waub.

Kui wäga ſa mind armastanud Ja kuis ſu ſüda nõuab mind! See imearm mind äratanud, Et minu hing ka ihkab ſind. Mu ſees ſa aſu, armu wõimus, Et wõſukſin ka ſinu waimus.

Oh Jeeſus, oma püha nime Mu ſüdamesſe kirjuta, Et ſinu ſuure armu ime Wõiks hinge ſisſe wauda, Et ſõna, töö ja terwe elu Siis kuulutaks ſu nime ilu!

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil. Liſa 31.

Mina ſinu, ſina minu oma! Ütle ſee peal aamen ſa, Ja ſeks mulle oma armas nimi Südamesſe kirjuta! Sinuga kõik teen ja maha jätan, Su ſees elan, ſu ſees ilmaſt töttan: Seda tehkem ühtlaſi Tõeks ſurma tunnini!

Leerilaste laul:

Jsſand, ſu arm küll ulatab Nii kaugel kui taewa laotus on; Jsſand, ſu arm küll ulatab Nii kaugel kui taewa laotus on; Ja ſinu tõde, ja ſinu tõde ja ſinu Tõde tõuſeb pilwiſt ſaadik. Jsſand, ſu arm küll ulatab Nii kaugel kui taewa laotus on; Ja ſinu tõde, ja ſinu tõde ja ſinu tõde tõuſeb pilwiſt ſaadik. Jsſand, ſu arm küll ulatab Nii kaugel kui taewa laotus on; :,: Halleluja :,:

Hommiku laul.

Wiiſil: Jmeline Jsſand. 334.

Ligidal on Jumal! Teda kummardagem, Auustades ligi tulgem! Meie keskel Jumal. Waikſelt ſüda ſeisku, Tema ette maha heitku. Tunnista, Auusta Tema nime kiites, Silmil maha heites.

Ligidal on Jumal! Keerubimid kiitwad, Seerawimid maha heitwad. Püha, püha, püha! Inglikoorid laulwad, lauldes talle auu andwad. Armuga Kuule ka, Jsſand, meie heali, Meie waeste keeli!

PT
TRÜ Raamatukogu
320 - 63

Pealaul.

Wiiſil: Mu nimi taewas kirja pandud. 266.

Siin lapſed armuſt walitſetud, Seal Kriſtuſega pärijad! Oh ſeda nime igatſetud! Oh ſeda oſa õndſamat! See on, mis meie ſüda nõuab, Mis tema kangeſt ihaldab, Kuni ta Waimus elu leiab Ja päranduſe pandi ſaab.

Siis on meil rahu; aga parem Ja õndſam põlw meid ootab weel. Ei anta jäädwat paika warem Kui alles taewas ülewel. Siin käime rasket ristirada, Kuid olgem julged, tuleb aeg, Mil Jumal annab pärandada Meil' taewa rõõmu, auu kõik!

Siis läeme oma pärismaale, Mis juba ammu tõutud, Lus nimi „püha Jumalale" Saab meie otſa kirjutud. Mis Pühaſt Waimuſt oli ſündind: Uſk, lootus, truudus, armaſtus, — See jääb, kui kõik on maha langend, Ja ilmub täies olekus.

Kantslilaalm.

Wiiſil: Mu nimi taewas kirja pandud. 266.

Seſt olge rõõmſad! Teie nimed On taewas üles kirjutud. Nüüd kuulutage armu imet, Et teid on eluks kutſutud. Seſt kes ſiin uſknud, armaſtanud, Neid Jumal üles kirjutab, Ja keda tema kirja pannud, Kes on, kes ſeda kuſtutab?

Laul ſurnute mälestuſeks.

Wiiſil: Ma tahan jätta maha. 245.

Mu hinge põhjas hiilgab Su nimi ja ſu riſt, Ja rõõmuſtuſt mull' ſaadab, Oh Jsſand Jeeſus Kriſt! Mu hädas ilmu mulle Seeſama palgega, Mis risti peal ſul oli, Kui mu eeſt ſurid ſa.

Mu nimi pane üles Ka elukirjaſſe, Ja pea omas ſüles Mu hing ſiis ühtlaſi Seal nendega, kes ſaanud Su riiki auuga! Siis ſuu ja ſüda wõtwad Su truuduſt tänada.

Palwe laul.

Wiiſil: Sind, Jsſand Jumal, kiidame. 30.

Kolmainus Jumal, igaweſt Su rahwas palub ſüdameſt: Oh paiſtku meile heldeſte Su püha walgus ſelgeſte!

Sind wara meie palume, Sind hilja meie täname, Sind kiidab ilma otſata Su rahwas rõõmſa häälega.

Au olgu taewa Jſale, Au olgu tema Pojale, Au olgu Püha Waimule, Jah olgu au Kolmainule!

Püha õhtuſõõmaaja laul.

Omal wiiſil 305.

Minu ſüda, rõõmuſtele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimeduſeſt, Minge wälja rumaluſeſt: Seſt ſind laual' kutſutakſe, Õnniſtuſt ſull' pakutakſe; Jeeſus, maa ja taewa Looja, Tahab ſu ſees aſet teha.

Omal wiiſil. 445.

Ma kummardan ſind, armu wägi, Mis Jeeſuſes end ilmutand, Ma aſtun armaſtuſe ligi, Mis põrmu peale halaſtand: Mu omaſt mõte ära kaub Ja armu merde üksi waub.

Kui wäga ſa mind armaſtanud Ja kuis ſu ſüda nõuab mind! See imearm mind äratanud, Et minu hing ka ihkab ſind. Mu ſees ſa aſu, armu wõimus, Et wõſuksin ka ſinu waimus.

Oh Jeeſus, oma püha nime Mu ſüdameſſe kirjuta, Et ſinu ſuure armu ime Wõiks hinge ſiſſe wauda, Et ſõna, töö ja terwe elu Siis kuulutaks ſu nime ilu!

Lõpu laul.

Omal wiisil. 217.

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb, Kel Jumal abiks Siõnist, Kellel usk südame põhjas põleb, Ja kellel kasuks Jeesus Kristi! Kes teda peastjaks tunnistab, Seda ta armust õnnistab! Halleluuja, halleluuja!

Kiitke, oh rahwad, ta kõrget nime Ja laulge tänu temale! Sest tema tegu on selge ime, Ta au ei lõpe iiale. Jumala lapsed, ühest suust laulgem Kolmainu auustust! Halleluuja, halleluuja!

Leeriõpilaste nimekiri:

õnnist. 22. mail 1921 a. Tallinna Jaani kog.

A. Tütarlapsed:

1. Elwine Pehme
2. Gerda Kenapea
3. Hilda Laufer
4. Bertha Laufer
5. Johanna Weber
6. Linda Ruudi
7. Olga Kiiwer
8. Hilda Arnower
9. Lydia Nahkmann
10. Salme Kerdi
11. Selma Amberg
12. Alide Kikelbach
13. Aurelie Kello
14. Herta Ment
15. Elfriede Weelmann
16. Selma Eerits
17. Helmi Lenter
18. Marta Priskus
19. Meta Nikolas
20. Linda Freibusch
21. Elsa Treiberk
22. Marie Saun
23. Ilse Grabbi
24. Erna Holter
25. Walli Sion
26. Salme Pajusson
27. Wanda Naumann
28. Anna Blatt
29. Wilhelmine Neumer
30. Marta Eerik
31. Elisabet Kriismann
32. Marie Rikmann
33. Ella Usgam
34. Alide Lessel
35. Gerda Leun
36. Ilse Weidenbaum
37. Natalie Körwemann
38. Ksenia Nikitin
39. Ellen Allun

B. Poeglapsed:

1. Ferdinand Laurberg
2. Rudolf Treimann
3. Erwin Rebane
4. Ralf Liwental
5. Woldemar Liedtke
6. Arnold Allebras
7. August Pluss
8. Heinrich Körtsing
9. Nikolai Kutter
10. Artur Schönberg
11. Rihard Juhannes
12. Artur Haabu
13. Eduard Ausmees
14. Otto Korw
15. Willy Kütti
16. Johannes Ruwen
17. Walter Wöölmann
18. Walter Roos
19. Heimar Jõers.

TRÜ Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100
Cens. 11084.

Laulud
Jaani päewal
1886
Tallinna Jaani kirikus.

Homiku laul.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Oh pangem tähel ime tööd, Mis saadab ära patu ööd: Uus päike tõuseb, walgustab, Et pime öögi päewaks saab.

Ei ole loodud päike see, Waid hingel' toob ta walguse; Ta tõusmine on algmiseſt, Ja jääb meil paistma igaweſt.

See meiega end ühendand, Kes algmiseſt meid walmistand: Suur Jumal inimene nüüd, Ei põlga ära patuſid.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Küll see on Loojast imetöö, Ta sünnib meie lihasse, Kõik käsku täitma meie eest, Meid lunastama needmisest.

Hing, anna tänu Isale, Ja walmista end Pojale: Et teda kiidab lõpmata Ta püha kogudusega.

ET
TRÜ Raamatukogu
320-12

Enne jutlust.

Wiisil: Jumal wägew walitseja.

Meile on see pääw nüüd ilmund, Mis jo palwes ohates Wanad usu isad näinud, Pitki silmi oodates. Abraam jo oli rõõmus Kaugelt teda nähes waimus.

Israeli rõõmustaja, Ole terwe tulemast! Paganate walgustaja, Ole terwe paistamast! Pimedus ja patu kära Ühes lõpewad nüüd ära.

Õnne-wihma saadab taewast, Pilwed õigust jookſewad, Rõõmu poole jõudwad waewast, Kes so sisse usuwad, Jumal Poeg, kes sina ise Tuled waese ilma sisse.

Üheks saab nüüd org ja mägi, Üheks taewas saab ja maa, Auuks saab nüüd meie häbi, Wägew lepib nõdraga, Wiha armuks muudetakse, Surma elust wõidetakse.

Puhas neitsit, kallis ema, Naeste seast õnnistud; Sinu sisse tuleb tema, Kes nii kaua oodetud; Sind nüüd tehtud Jeesu emaks, Sinu ihu tema hooneks.

Poeg on lihaks, wereks saanud, Jumal inimeseks kaa, Ilmas on, kes ilmas loonud, Ema ihu tema troon, Aita, Kristi, sind wastuwõtta, Ihkades so juure tõtta!

Sinu armu järje ette Heidan alanduses ma; Oma armu minu kätte Anna usu läbi sa; Kunni ükskord sinna saame, Kus so püha palet näeme.

Kantsli salm.

Wiisil: Au kiitus olgu igaweste.

Oh Jeesus Õnnistegija! Kes Isast tulid taewast, Meid tahtsid sina lepita Ja peasta ära waewast. Ma palun kõigest südamest Sind, kallist waga tallekest, Oh! anna meile armu.

Pärast jutlust.

Omal wiisil.

Meil' oma sõna kinnita, Oh Jumal! meid neist awita, Kes tahaksid küll lükkata So Poja tema järje pealt.

Oh Jeesus Kristus! näita sa Meil' oma wäge lõpmata, Las' oma rahwas elada, Et tema sind wõiks tänada.

Oh püha Waim! meid rõõmusta, Üht meelt ka rahwal' anna sa, Meid surma tunnil awita, Ja elu sisse juhata.

Küll see on Loojast imetöö, Ta sünnib meie lihasse, Kõik käsku täitma meie eest, Meid lunastama needmisest.

Hing, anna tänu Isale, Ja walmista end Pojale: Et teda kiidab lõpmata Ta püha kogudusega.

ET
TRÜ Raamatukogu
320-12

Enne jutlust.

Wiisil: Jumal wägew walitseja.

Meile on see pääw nüüd ilmund, Mis jo palwes õhates Wanad usu isad näinud, Pitki silmi oodates. Abraam jo oli rõõmus Kaugelt teda nähes waimus.

Israeli rõõmustaja, Ole terwe tulemast! Paganate walgustaja, Ole terwe paistamast! Pimedus ja patu kära Ühes lõpewad nüüd ära.

Önne-wihma saadab taewast, Pilwed õigust jooksewad, Rõõmu poole jõudwad waewast, Kes so sisse usuwad, Jumal Poeg, kes sina ise Tuled waese ilma sisse.

Üheks saab nüüd org ja mägi, Üheks taewas saab ja maa, Auuks saab nüüd meie häbi, Wägew lepib nõdraga, Wiha armuks muudetakse, Surma elust wõidetakse.

Puhas neitsit, kallis ema, Naeste seast õnnistud; Sinu sisse tuleb tema, Kes nii kaua oodetud; Sind nüüd tehtud Jeesu emaks, Sinu ihu tema hooneks.

Poeg on lihaks, wereks saanud, Jumal inimeseks kaa, Ilmas on, kes ilmas loonud, Ema ihu tema troon, Aita, Krist, sind wastuwõtta, Ihkades so juure tõtta!

Sinu armu järje ette Heidan alanduses ma; Oma armu minu kätte Anna usu läbi sa; Kunni ükskord sinna saame, Kus so püha palet näeme.

Kantsli salm.

Wiisil: Au kiitus olgu igawest.

Oh Jeesus Önnistegija! Kes Isast tulid taewast, Meid tahtsid sina lepita Ja peasta ära waewast. Ma palun kõigest südamest Sind, kallist waga tallekest, Oh! anna meile armu.

Pärast jutlust.

Omal wiisil.

Meil' oma sõna kinnita, Oh Jumal! meid neist awita, Kes tahaksid küll lükkata So Poja tema järje pealt.

Oh Jeesus Kristus! näita sa Meil' oma wäge lõpmata, Laf' oma rahwas elada, Et tema sind wõiks tänada.

Oh püha Waim! meid rõõmusta, Üht meelt ka rahwal' anna sa, Meid surma tunnil awita, Ja elu sisse juhata.

Lõpe laul.

Wiisil: Edasi, edasi!

Kindlaks jää, kindlaks jää; Siion! pea mis sull on,
Ära wõta leigeks minna, Waat, et ligi jõuab kroon;
Mis on taga, jäta sinna. Siion, kui on wiimne
häda käe, Kindlaks jää, kindlaks jää.

TRÜ Raamatukogu

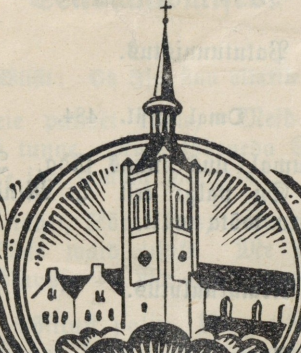
Дозволено цензурою. — Ревель, 20-го Іюня 1886 г.
Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARH PT-1100

Tallinna Jaani kiriku

koorte kogudusele jumalateenistus

5. jaanuaril 1930 a.
kell 6 õhtul.

Eks teie tea, et teie Jumala tempel olete ja et Jumala Waim teie sees elab.

1. Kor. 3, 16.

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus. 201.

Siit saadik Jumal heldeste Mind alati on saatnud, Siit saadik on mu järele Ta armu silmad waatnud; Siit saadik ta mind talutand Käitpidi, ja mind rõõmustand, Siit saadik ta mind aitnud.

Sull' olgu kiitus, tänu au, Truu Jumal kõrges taewas, Et alati su armunõu Mind saatnud elu waewas. Ma südamesse kirjutan: Suurt armu, Issand, sinult sain, Siit saadik sa mind aitsid.

Weel edespidi anna sa, Truu kaitsja, oma abi, Mind igas paigas awita Jeesuse were läbi; Mind aita kõige elu sees Ja siis, kui surm ju silma ees, Mind aita, kuis sa aitsid.

Õpetaja: Algussalmid. Au olgu Jsale . . .

Kogudus: Nõnda kui alguses oli, nüüdki on ja jääb igawesest ajast igawesti. Aamen.

Õpetaja: Patutunnistus.

Omal wiisil. 484.

Loo mulle, Jumal, uus puhas süda, Ja uuenda mu sees oma kindel waim. Su palge eest :,: Mind ära heida sa :,: Ja Püha Waimu ära wõta mult.

Õpetaja: Armukuulutus.

Kogudus: Aamen.

Õpetaja: Au olgu Jumalale kõrges!

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus. 201.

Au Jumalale, kiitus ka, Kes head meile annab! Au temale, kes armuga Hoolt meie eest weel kannab, Kes meie hinge jahutab, Kõik waewa, walu waigistab, Au Jumalale andkem!

Õpetaja: Issand olgu Teiega!

Kogudus: Ja Sinu waimuga!

Opetaja: Palwe.

Wiis: P. lisa 86 ehk P. 436-b.

Ilusam Kristus, Wägew walitseja, Sa taewa armu awaldus, Sind tahan kiita, Sind tahan austa', Mu hinge au, kroon, rõõmustus!

Nurm on küll ilus, Meeldiwam mets mühaw, Neid ehib wärske kaunidus. Sa kenam, Jeesus, Sa puhtam süütus, — Su paistel sulab kurwastus.

Ilu on päik'sel, Kena on kuu pale Ja kaunim läige tähtedel. Särawam Jeesus, Hiilgawam Kristus, Ei seda ilu inglitel.

Jutlus. Õpetaja **A. Sternfeldt.**

Teadaandmised.

Wiisil: Oh Isa, sinu altarile.

Suur Isa, meie palwet kuule, Meid ära lükka eemale. Me ise õiget teed ei tunne, Kuis läheneda Sinule, Sest palume Sind juhtijaks, Me iga sammu saatjaks.

Meil noorust, tahet, Kõrge Isa, Sa oled jagand heldesti; Samm sammult sellele waid lisaks Me usku juure palume, Suurt usku, Isa, Sinusse — Me iga sammu saatjasse.

Ja kuigi elus wõitlust palju Ning tihti usk on kadumas, Siis ole meie kindlaim kalju, Sa wägew taewa Kuningas, Wii kahtlus, argus kaugele Ja anna lootust wõidule!

Endine leeriõpilane.

Eks teie tea, et teie Jumala tempel olete ja et Jumala Waim teie sees elab.

1. Kor. 3, 16.

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus. 201.

Siit saadik Jumal heldeste Mind alati on saatnud, Siit saadik on mu järele Ta armu silmad waatnud; Siit saadik ta mind talutand Kättpidi, ja mind rõõmustand, Siit saadik ta mind aitnud.

Sull' olgu kiitus, tänu au, Truu Jumal kõrges taewas, Et alati su armunõu Mind saatnud elu waewas. Ma südamesse kirjutan: Suurt armu, Issand, sinult sain, Siit saadik sa mind aitsid.

Weel edespidi anna sa, Truu kaitsja, oma abi, Mind igas paigas awita Jeesuse were läbi; Mind aita kõige elu sees Ja siis, kui surm ju silma ees, Mind aita, kuis sa aitsid.

Õpetaja: Algussalmid. Au olgu Issale . . .

Kogudus: Nõnda kui alguses oli, nüüdki on ja jääb igawesest ajast igawesti. Aamen.

Õpetaja: Patutunnistus.

Omal wiisil. 484.

Loo mulle, Jumal, uus puhas süda, Ja uuenda mu sees oma kindel waim. Su palge eest :,: Mind ära heida sa :,: Ja Püha Waimu ära wõta mult.

Õpetaja: Armukuulutus.

Kogudus: Aamen.

Õpetaja: Au olgu Jumalale kõrges!

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus. 201.

Au Jumalale, kiitus ka, Kes head meile annab! Au temale, kes armuga Hoolt meie eest weel kannab, Kes meie hinge jahutab, Kõik waewa, walu waigistab, Au Jumalale andkem!

Õpetaja: Issand olgu Teiega!

Kogudus: Ja Sinu waimuga!

Õpetaja: Palwe.

Wiis: P. lisa 86 ehk P. 436-b.

Jlusam Kristus, Wägew walitseja, Sa taewa armu awaldus, Sind tahan kiita, Sind tahan austa', Mu hinge au, kroon, rõõmustus!

Nurm on küll ilus, Meeldiwam mets mühaw, Neid ehib wärske kaunidus. Sa kenam, Jeesus, Sa puhtam süütus, — Su paistel sulab kurwastus.

Jlu on päik'sel, Kena on kuu pale Ja kaunim läige tähtedel. Särawam Jeesus, Hiilgawam Kristus, Ei seda ilu inglitel.

Jutlus. Õpetaja **A. Sternfeldt.**

Teadaandmised.

Wiisil: Oh Isa, sinu altarile.

Suur Isa, meie palwet kuule, Meid ära lükka eemale. Me ise õiget teed ei tunne, Kuis läheneda Sinule, Sest palume Sind juhtijaks, Me iga sammu saatjaks.

Meil noorust, tahet, Kõrge Isa, Sa oled jagand heldesti; Samm sammult sellele waid lisaks Me usku juure palume, Suurt usku, Isa, Sinusse — Me iga sammu saatjasse.

Ja kuigi elus wõitlust palju Ning tihti usk on kadumas, Siis oie meie kindlaim kalju, Sa wägew taewa Kuningas, Wii kahtlus, argus kaugele Ja anna lootust wõidule!

Endine leeriõpilane.

2.–

Palwe. Meie Isa . . .

Kogudus: Sest sinu päralt on riik, wägi ja au igawesti! Aamen.

Õpetaja: Õnnistamine.

Wiisil: Mu jõud, sind tahan armastada. 383.

Mind oma tee peal wõta hoida Ja keela ära ekſimaſt, Mind laſe õiget rada leida; Kui ſeiſan, hoia langemaſt. Mu ihu, hinge walgusta, Mu päike, armuga.

Sind, Jumal, tahan igatſeda, Sind tahan nõuda, minu kroon, Ja lõpmata ſind armastada, Ka ſiis, kui raske waew mul on. Kunni ma elu lõpetan, Sind, Jeeſus, armastan.

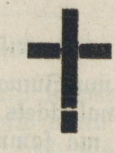
„Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa Isa juure muidu, kui minu läbi".

Joh. 14, 6.

W. Ehrenpreis'i trükk, Tallinnas

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

ARH PT-1100

Laulud

Rudolf Eglon'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

14. märtsil 1920. a.

Sündinud: 8. mail 1883. a.

Surnud: 5. märtsil 1920. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Oma! wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu' ma sammugi,
Sest siruta käed wastu mull' alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma öö!.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Päraſt kõnet.

Oma! wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda.
Ta on peastija
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil.

Jumal, ma ihkan Su ligemale,
Kui ka tee waewane wiib mind Sinule.
Ehk küll ma kannatan, kuid ſiiski ihaldan
Ligemal', Jumal, Su ligemale.

Kui ka ſiit muremaalt tõmbad Sa mind
Ülesſe, ära ſiis rahumaale wiid.
Ma lepin ſellega ja püüan hoolega
Ligemal', Jumal, Su ligemale.

Kui waew ſaab mööda läind, ſiis ſelgeſt näen
Ja oma ſaatuſeſt jälle aru ſaan.
Mis iial mõtlen, teen, ma ikka igatſen:
Ligemal', Jumal, Su ligemale.

Surnuaia peal.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe.

Nüüd jumalaga ſõbrad,
Mu armſad omakſed,
Mind tõite hauda panna
Ei näe mind enam ſiis.

Nüüd wiimiſt kord weel näete
Siin wilu kambri ſees,
Küll ükskord kokku ſaame
Seal taewas Iſa ees.

Nüüd jumalaga, päike
Ka oma iluga,
Mull taewas parem päike
On Õnnistegija.

Enne kõnet.

Oma! wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu' ma sammugi,
Sest siruta käed wastu mull' alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma öö!.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija
Hõ wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamist.

Omal wiisil.

Jumal, ma ihkan Su ligemale,
Kui ka tee waewane wiib mind Sinule.
Ehk küll ma kannatan, kuid siiski ihaldan
Ligemal', Jumal, Su ligemale.

Kui ka siit muremaalt tõmbad Sa mind
Ülesse, ära siis rahumaale wiid.
Ma lepin sellega ja püüan hoolega
Ligemal', Jumal, Su ligemale.

Kui waew saab mööda läind, siis selgest näen
Ja oma saatuseſt jälle aru saan.
Mis iial mõtlen, teen, ma ikka igatsen:
Ligemal', Jumal, Su ligemale.

Surnuaia peal.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Nüüd jumalaga sõbrad,
Mu armsad omakſed,
Mind tõite hauda panna
Ei näe mind enam siis.

Nüüd wiimist kord weel näete
Siin wilu kambri sees,
Küll ükskord kokku saame
Seal taewas Isa ees.

Nüüd jumalaga, päike
Ka oma iluga,
Mull taewas parem päike
On Õnnistegija.

Lõpu laul.

Omal wiisil.

Siin wiimſes woodis puhka nüüd rahuga,
Lõpnud ſu häda ja silmaweſi ka,
Elus küll kandſid Risti ſa waikſesti
Nüüd wõidumärgiks Riſt ſaab ſu hauale.

Meie siin ſõudmas tormiſe mere peal,
Sind rahuranda ſu laew on kandnud ſeal,
Meil siin maailmas häda ja oht on ees,
Sina ſeal taewas rahu ja rõõmu ſees.

Puhka nüüd mullas rahuliſt, iwake,
Lootuſe peale pandi ſind mullaſſe.
Oota, küll inglid ſind kord ka hüüawad,
Uſklikud auga üles siis tõuſewad.

Sekw. „Ühiselu" trükikoda, Tallinnas.

ARH PT-1100

Suurel Reedel 2. aprillil 1920 a.

kell 7 õhtul

Tallinna Jaani kirikus

Tagavara polgu

Vaimulik muusika õhtu

Peasetäheks programm kiriku ukstel vabatahtlise maksu eest laulukoori heaks.

EESKAVA:

1. Palve, orel R. Vagner — hra Kasemets.
2. Jeesus, minu elu. J. S. Bach. Sõjaväe laulukoor, nais- ja mees-soolo oreli saatel, juh. Al. leitn. Laiv.
3. Kiriku aria — Stradella viiul ja orel.
4. Koguduse laul:

   Oh Jeesus, Sinu valu
   Su raske kannatus:
   See saadab mulle elu
   See on mu rõõmustus.
   Su reiad vermed, haawad,
   Su kibuvitsa kroon
   Mul õnnistuseks saavad,
   Siis, kui mul häda on.

5. Vaimulik kõne — õp. Hansson.
6. Adagio Corelli — viiul ja orel.
7. Õnnistamine — õp. Hansson.

ja

Koguduse laul:

Kui ükskord pean mina
Siit ilmast lahkuma,
Siis ära lahku Sina
Must oma armuga.
Ja kui mul surma higi
On otsas raskesti
Siis ole minu ligi
Ja vii mind taevasse!

8. Ave Marie, orel Fr. Liszt — hra Kasemets.

Palutakse osavõtma Tallinna sõjaväelasi ja kõiki, kes laulukoori tahavad toetada!

LAULUKOORI TOIMEKOND.

Sekw. J. & A. Paalmanni trükikoda.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

ARH PT-1100

Liturgiline Jumalateenistus

1. Ülestõusmise püha hommikul,

Tallinna Jaani kirikus

4. aprillil 1920 a.

I.

Kog.:

Wiisil: See päew nüüd meile kätte sai. 85

Waat hommikul, kui tõuseb päew, Mu Issand hauast wälja läeb! Nüüd mööda läinud patuöö Ja paistab elupäikene. Halleluuja!

Kolm päewa Issand hauda jäi, Siis tema surmast lahti sai Ja tuli hauast auuga, Nüüd wõidulippu tõstab ta. Halleluuja!

Ja warsti hommik jõuab ka, Kus rõõmsast üles tõusen ma, Mind hüüab hauast Jeesu heal: Miks ma siis surma kardan weel? Halleluuja!

Õp.: Tulge, hõisakem Jehowale . . .

Kog.: Nõnda kui alguses oli . . .

Õp.: Tall, kes on ära tapetud, on wäärt wõtma wäge ja rikkust ja tarkust ja rammu ja austust ja au ja kiitust. Halleluuja.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kog.:

Wiisil: Ärgake, nii wahid hüüdwad. 355.

Halleluuja, koorid, kostke, Healt Jeesu ülenduseks tõstke: Ta püham päew on ilmunud! Ta ees lõhkes surma wäli, Ta wõites hauast wälja tuli, Kes meie eest sai maetud. Ja, wõit on tema käes, Ta lõpetas kõik wäes, Halleluuja! Ta lõpetas, Õ peletas Ja surma haua seletas.

Õp.: Issand olgu teiega!

Kog.: Ja sinu waimuga.

Õp.: Palwe.

Kog.: Aamen, aamen.

II.

Kog.:

Wiisil: Oh Kristus Lunastaja. 194.

Mu kalju wõimust saanud On põrgu elu nüüd, On mau maha löönud Ja kannud patu süüd. Kõik wiha lepitanud, Ta leegid kustutanud On minu Issand tõest.

Mu süda, kiitma tule Nüüd oma Jeesust sa Ja ära mures ole, Waid usus rõõmusta! Et wiska mis sind waewab, Mis sinu peale kaebab, Ta tühja hauda nüüd.

Õp.: loeb Matt. 28, 1—4; Mark. 16, 1—8; Joh. 20, 2.

Kog.:

Omal wiisil. 74.

Nüüd Kristus surmast tõusnud on, Halle-Halleluuja! Sest kõigel' rahwal' tuleb õnn. Halle-Halleluuja!

Kui oleks tema surma jäänd, Halle-Halleluuja! Kõik ilm siis oleks hukka läind. Halle-Halleluuja!

Et tema tõusnud wägewast, Halle-Halleluuja! Siis kiitkem Jeesust usinast. Halle-Halleluuja!

Õp.: loeb Joh. 20, 3—17.

Kog.:

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage. 202.

Mu süda ole ülewel, Öö on ju mööda läinud, Nüüd ole walmis, waim ja meel, Päew on ju selgest tõusnud: Waat sinu Õnnistegija On hauast tõusnud auuga, Oh wõta teda wastu!

Õp.: loeb Luk. 24, 13—36.

Kog.:

Omal wiisil. 232.

Ma olen Jeesu külles. Ta liikmeks mina jään: Minu kannab tema süles, Ta armu, abi näen. Ta kannab wäega, Siit ilmast, surmast ka Minu läbi kahjuta: Ma ikka temaga!

Õp.: Ilm. 1, 17, 18; 1. Kor. 15, 20—22, 42—44.

Kog.:

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage. 202.

Surm, kus nüüd sinu oda jäi, Kus, põrguhaud, su wõimus? Nüüd Kristus meile eluks sai, Ehk nende waen küll hirmus. Nüüd olgu Jumal tänatud, Et surm on täiest surmatud Ja meile wõit on antud.

Kes Kristusega tõuseb teal, Uut elu usus algab, Ei tema näe teist surma seal, Mis kurjad ära neelab: Nüüd surmawägi kautud, Ja elu, õndsus walmistud, Mis hukkaminemata.

Õp.: Kõne ja palwe.

Kog.:

Wiisil: Oh Issa taewa riigi sees. 128.

See, kes on Jumal igawest, On surnud kõige ilma eest Ja oma were walanud; Nüüd oleme kõik peastetud Ja wabaks saanud surma wäest Ja patu, põrguhaua käest.

Kog.:

Wiisil: Ärgake, nii wahid hüüdwad. 355.

Halleluuja, koorid, kostke, Healt Jeesu ülenduseks tõstke: Ta püham päew on ilmunud! Ta ees lõhkes surma wäli, Ta wõites hauast wälja tuli, Kes meie eest sai maetud. Ja, wõit on tema käes, Ta lõpetas kõik wäes, Halleluuja! Ta lõpetas, Öö peletas Ja surma haua seletas.

Õp.: Issand olgu teiega!
Kog.: Ja sinu waimuga.
Õp.: Palwe.
Kog.: Aamen, aamen.

II.

Kog.:

Wiisil: Oh Kristus Lunastaja. 194.

Mu kalju wõimust saanud On põrgu elu nüüd, On mau maha löönud Ja kannud patu süüd. Kõik wiha lepitanud, Ta leegid kustutanud On minu Issand tõest.

Mu süda, kiitma tule Nüüd oma Jeesust sa Ja ära mures ole, Waid usus rõõmusta! Et wiska mis sind waewab, Mis sinu peale kaebab, Ta tühja hauda nüüd.

Õp.: loeb Matt. 28, 1—4; Mark. 16, 1—8; Joh. 20, 2.

Kog.:

Omal wiisil. 74.

Nüüd Kristus surmast tõusnud on, Halle-Halleluuja! Sest kõigel' rahwal' tuleb õnn. Halle-Halleluuja!

Kui oleks tema surma jäänd, Halle-Halleluuja! Kõik ilm siis oleks hukka läind. Halle-Halleluuja!

Et tema tõusnud wägewast, Halle-Halleluuja! Siis kiitkem Jeesust usinast. Halle-Halleluuja!

Õp.: loeb Joh. 20, 3—17.

Kog.:

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage. 202.

Mu süda ole ülewel, Öö on ju mööda läinud, Nüüd ole walmis, waim ja meel, Päew on ju selgest tõusnud: Waat sinu Õnnistegija On hauast tõusnud auuga, Oh wõta teda wastu!

Õp.: loeb Luk. 24, 13—36.

Kog.:

Omal wiisil. 232.

Ma olen Jeesu külles. Ta liikmeks mina jään: Mind kannab tema süles, Ta armu, abi näen. Ta kannab wäega, Siit ilmast, surmast ka Mind läbi kahjuta: Ma ikka temaga!

Õp.: Ilm. 1, 17, 18; 1. Kor. 15, 20—22, 42—44.

Kog.:

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage. 202.

Surm, kus nüüd sinu oda jäi, Kus, põrguhaud, su wõimus? Nüüd Kristus meile eluks sai, Ehk nende waen küll hirmus. Nüüd olgu Jumal tänatud, Et surm on täiest surmatud Ja meile wõit on antud.

Kes Kristusega tõuseb teal, Uut elu usus algab, Ei tema näe teist surma seal, Mis kurjad ära neelab: Nüüd surmawägi kautud, Ja elu, õndsus walmistud, Mis hukkaminemata.

Õp.: Kõne ja palwe.

Kog.:

Wiisil: Oh Isa taewa riigi sees. 128.

See, kes on Jumal igawest, On surnud kõige ilma eest Ja oma were walanud; Nüüd oleme kõik peastetud Ja wabaks saanud surma wäest Ja patu, põrguhaua käest.

Nüüd usume ka kindlaste, Et Jumal tahab armsaste Neid igal ajal aidata, Kes wõtwad usus paluda: Halleluuja, halleluuja! Nüüd kiitkem teda rõõmuga.

III.

Õp.: Surm on ära neetud wõimuse sisse. Halleluuja!

Kog.: Tänu Jumalale, kes meile wõimust on annud. Halleluuja.

Õp.: Palwe.

Kog.: Aamen.

Õp.: Õnnistamine.

Kog.: Aamen, aamen, aamen.

Kog.:

Wiisil: Eks mu kohus tänu teha. 339.

Päike, lase oma walgust Südamesse särada, Omastele anna selgust, Et nad wõtwad ärgata Kui weel uni hingi köidab, Hüüa sa meid ülesse, Hüüa, hüüa: Ärgake! Warjud möödas, elu wõidab! Päew on käes, sest kõla sa, Halleluuja otsata!

Lahkund liikmed kokku kogu Haua warju asemelt, Kui sealt tõuseb põrmu sugu Uueks eluks hiilgawalt, Siis meil kingid elukrooni, Siis sind Issand, järgeste, Inglikeeltel kiidame, Kummardades armutrooni. Lase meid siis hüüda ka: Halleluuja — lõpmata.

Tänane korjandus on Jaani kiriku kooli heaks!

Sekw. J. & A. Paalmann'i trükikoja trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

32

Laulud

Johann Robert'i

ja

Salme Erika Leun'i

laulatamisel

Tallinna Jaani kirikus

29. oktoobril 1921 a.

kell 8 õhtul

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Kiida nüüd Issandat, minu süda!
Ma kiidan teda surmani!
Kunni mull elu on, tahan teda,
Ma kõrgeks kiita alati.
Kes ihu loond ja hinge ka,
Kiidetud olgu lõpmata!
Halleluuja, halleluuja.

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb,
Kel Jumal abiks Siionis,
Kellel usk südame põhjas põleb,
Ja kellel kaljuks Jeesus Krist!
Kes teda päästjaks tunnistab,
Seda ta armust õnnistab!
Halleluuja, halleluuja.

Pärast kõnet.

Wiisil: Nüüd, ristirahwas, laulage.

Su järje ette tuleme,
Sa maa ja taeva Looja,
Su palge ees nüüd palume,
Sa ainus armutooja;
Mis peigmees kindlast tõotab
Ja pruudi suu ka kinnitab,
See peale ütle: Aamen!

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Kiida nüüd Issandat, minu süda!
Ma kiidan teda surmani!
Kunni mull elu on, tahan teda,
Ma kõrgeks kiita alati.
Kes ihu loond ja hinge ka,
Kiidetud olgu lõpmata!
Halleluuja, halleluuja.

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb,
Kel Jumal abiks Siionis,
Kellel usk südame põhjas põleb,
Ja kellel kaljuks Jeesus Krist!
Kes teda päästjaks tunnistab,
Seda ta armust õnnistab!
Halleluuja, halleluuja.

Pärast kõnet.

Wiisil: Nüüd, ristirahwas, laulage.

Su järje ette tuleme,
Sa maa ja taeva Looja,
Su palge ees nüüd palume,
Sa ainus armutooja;
Mis peigmees kindlast tõotab
Ja pruudi suu ka kinnitab,
See peale ütle: Aamen!

Nüüd võtku, Issand, siduda
Su taeva armu side,
Neil võtku südant valgusta,
Oh Jeesus, Sinu tõde:
Et käsi käes nad kõnnivad
Ja taeva poole tungivad
Nad ühes usus, armus.

Pärast õnnistamist.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat kiita. 96.

Taewane Isa, sa käskisid ühte neid panna.
Südame rahu sa neile nüüd ülewalt anna,
Tee neile head,
Nii kuida ise sa tead,
Hoolt ikka nende eest kanna.

Saada, oh Issand, neid armuga tasase teele,
Tee, et su seadus ka alati jääks nende meele,
Kauta sa
Tüli ja segadust ka,
Pane sa õnnistust peale.

PT
TRÜ Raamatukogu
295-32

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Lastejumalateenistuse laulud
Palvepäeval
Tallinna Jaani kirikus
4. märtsil 1936.

„Rõhutud ja rusukspeksetud südant ei põlga Sina, Jumal, mitte ära".

Taav. l. 51, 19.

Omal viisil. 271.

Issand, oma viha sees Ära sa mind nuhtle! Sest su Poeg on vahemees, Armu saatis mulle! Küll mul nüüd Palju süüd: Siiski armu anna, Ära viha kanna!

Kes sind surmas kuulutab Ja su armu kiidab, Seal su nime austab, Sulle tänu annab? Hoia sa, Palun ma, Põrgu valu tundmast, Aita surra õndsast'!

Taganege, vaenlased! Sest mind Jumal kuuleb; Taganege, vastased! Kes teist enam hoolib? Sinu ees Usu sees, Jumal, mina seisan, Armu rohkest' leian.

Algussalmid.

Jumala kümne käsu ettelugemine.

Omal viisil. 357.

Keset selle elu sees Üks surm on meil ikka: Kes on meie abimees, Et meid surm ei hukka? Sa, Issand, ainuüksi! Oh, hirmus meie eksitus, Suur on meie kurvastus! Püha Issand Jumal! Püha vägev Jumal! Püha helde Õnnistegija! Sa armu Jumal! Ära surmahäda sees Lase hukka minna. Kürieleison.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Taav. laul 38, 1–10.

Viisil: Mu elu Kristus ise. P. 9.

Mu pattusid on palju, Ma süüga kaetud. Kui ütled sõna valju, Siis olen kadunud.

Mind eksitus ja vale On hoidnud kütketes. Oh pööra oma pale Mu poole helduses!

Jah, halastuses vaata Mu vaese peale. Sa võid mull' abi saata, Sul võim on taevane.

Algusliturgia.

Omal viisil. 200.

Su poole, Issand, südamest Ma tõstan oma hääle, Mind päästa patu häda seest Ja halasta mu peale! Sest kui sa tahad arvata Kõik võlga, mis mull' teadmata, Kes siis su ees võib seista?

Su ees ei maksa muud kui arm Kõik pattu andeks anda; Kõik meie töö on tühi põrm, Kes võib su viha kanda? Kes võib su ees veel suurusta? Vaid peame kõik hirmuma, Ja elama su armust.

Seepärast sinu peale nüüd, Mu Jumal, mina loodan, Mu südames ei ole muud Kui et sult abi ootan, Mis sinu sõna tõotab, See minu hinge rõõmustab, See peale olen julge.

Kõne.

Omal viisil. 176.

Armu püüan, Appi hüüan, Issand, sinu halastust, Mis kõik saavad, Kes sull' armsad, Kes ka nõudvad armastust. Anna mulle ennast leida, Kes sind saab, saab õnnistust.

Teateid.

Viisil: Jeesus, Õnnistegija. 161.

Jeesukest ei jäta ma! Tema on mind armastanud, Lunastand ja armuga Enesega ühendanud. Nüüd ja edaspidi ka Jeesukest ei jäta ma!

Issand, oma ihu, verd Võtsid täna mulle anda; Mina nägin armumerd, Mis mind kannab taevaranda. Et jään sulle lõpmata. Jeesukest ei jäta ma!

Palve ja õnnistamine.

Viisil: Su poole, Issand, südamest. 200.

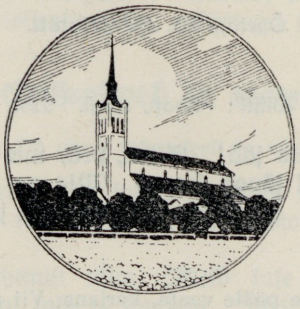
Loo puhas süda minule, Mu helde Jumal taevas! Mu süda on nii tõbine Ja ägab patu vaevas. Oh tule appi minule Ja minu süda terveks tee, Sa minu arst ja Looja.

Mull' ise rada ette tee, Mis viib mind taeva poole; Mind saada, Isa, heldesti Ja võta oma hoole! Mu jalgu, Jumal, juhata, Mu käsi, Issand, kinnita, Et ma su teelt ei lahku.

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisuse trükikoda. Pikk t. 2. 1936.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-51

ARH PT-1100

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Leerilaste õnnistamine

Jaanipäewal, 24. juunil 1933. a.

Tallinna Jaani kirikus.

„Kõik, keda Jumala Waim juhatab, need on Jumala lapsed. Oleme meie nüüd lapsed, siis oleme meie ka pärijad"

Rooma 8, 14. 17.

Wiisil: Mu nimi taewas kirja panud. 266.

Siin lapsed, armust walitsetud, Seal Kristusega pärijad! Oh seda nime igatsetud! Oh seda osa õndsamat! See on, mis meie süda nõuab, Mis tema kangest' ihaldab, Kuni ta waimus elu leiab Ja päranduse pandi saab.

Siis on meil rahu; aga parem Ja õndsam põlw meid ootab weel. Ei anta jäädwat paika warem Kui alles taewas ülewal. Siin käime rasket ristirada, Kuid olgem julged, tuleb aeg, Mil Jumal annab päran-dada Meil' taewa rõõmu, au kõik!

Siis lä'eme oma pärismaale, Mis juba ammu tõotud, Uus nimi „püha Jumalale" Saab meie otsa kirjutud. Mis Pühast Waimust oli sündind: Usk, lootus, truudus, armastus. — See jääb, kui kõik on maha langend, Ja ilmub täies olekus.

Leerilapsed:

Jumal, mu süda igatseb Sind, Sinuta rahu ei leia mu rind. Päeval ja öösel otsin Sind ma õhates palava palvetega. Sind palun ma: Jumal, kuule mind Sa!

Sinuta surnud mulle on ilm, Sinuta pisaraid nutab mu silm. Kui Sa mul oled, ei küsi ma Maa ega taevagi järele ka. Sind palun ma: Jumal, kuule mind Sa!

Saada mind ikka tasasel teel, Hoia, kui eksida tahab mu meel! Aita, et ikka paremaks saan, Sinule truimaks lapseks siin jään! Sind palun ma: Jumal, kuule mind Sa!

Kõne:

„See on hea, et süda armu läbi kindlaks saab."

Eebrea 13, 9.

Õpetaja **B. Hasselblatt.**

Wiisil: Edasi, edasi. 323.

Kindlaks jää, kindlaks jää! Siion, pea, mis sul on, Ära wõta leigeks minna, Waata, ligi jõuab kroon! Mis on taga, jäta sinna. Siion, kui on wiimne häda käe, Kindlaks jää, kindlaks jää!

Leerilapsed:

Oma laste pääle vaata, karjane, Vii meid rohumaale, eluvetele. Rohket rammu saada, lase kosuda, Siis me rasket elurada võime rännata.

Issand, elu jätsid armul meie eest, Lunastama tõtsid oma vere väest. Kinnitasid ise seda koguni, Kui meid Sinu lasteks võeti pühas ristimises.

Palves Sinu ette, Issand, ühtlasi astume, Su kätte endid usume, Läbi kõrve kuuma vii meid, karjane, Et me ükskord võime jõuda rahumaadele.

Wiisil: Ärgake! nii wahid hüüdwad. 355.

Oh siis, armas Jeesus, aita Su püha elu jälgis käia! Sa käid mu eel ju hiilgades. Sinu Waim minu läbi täitku, Su wäes mu usk ka wilja kandku, Su riiki jään siis kaswades. Minu tõmba wäega, Minu hoia armuga, Oh truu Jeesus! Minu armuga Nüüd awita, Et sinna saan, kus oled sa!

Pihtikõne:

„Elage kui walguse lapsed!"

Eewesuse 5, 8. 9.

Õpetaja **A. Sternfeldt.**

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Tröösti ge mu kurba rahwast, Hüüab Isa helde hääl, Kosutage waeseid wahwast. Kellel haige hing ja meel, Kes siin nuttes kaebawad, Patu pärast leinawad, Wiige neile rõõmusõnu, Kuulutage armumõnu.

Siion, wõta rõõmustada, Ära enam kaeba sa, Sinu Jumal lepitada Wõttis patu armuga. Mööbas, mööbas mure, waew! Tõusnud, tõusnud rõõmupäew! Taewast paistab see sull' ammu, Kosutab su raugend rammu.

Hääl on kõrwes kuulutamas: Pöörge ümber, patused! Wägewasti on ta hüüdmas: Tehke lahti südamed! Olgu tee nüüd tasane Teie hinge sõbrale: Orud selleks ülendagem, Kõrged mäed alandagem!

Jutlus:

Tröösti ge, tröösti ge minu rahwast, ütleb teie Jumal.

Jesaaja 40, 1—5.

Õpetaja **H. Kubu.**

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Mis on kõwer, õigeks saagu, Mis on mätlik, tasaseks, Ülekohus maha jäägu, Muutugu ta õiguseks. Lootus, usk ja armastus, Kannatus ja alandus Olgu ristirahwa ilu, Ehitagu tema elu.

Eestpalwed ja teated.

Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. 141.

Oh Isa, sinu altarile Su lapsed palwes tuleme: Meid wõta oma armusülle, Ehk patused küll oleme, Meid wõta wastu omaseiks Ja oma riigi alamaiks.

Oh Isa, sinu tahtmist täita Meid lase lapsemeelega: Meil' ise õiget rada näita, Et iial jalg ei komista, Meil meelt ja mõtet walgusta, Meid oma juure juhata.

Oh Isa, sinu armukäsi Meid wägewasti warjaku: Ei siis siin meie ära wäsi, Ehk ilm ja kurat mässaku, Waid jääme sinu omaseiks, Su armuriigi alamaiks.

Palwe ja armulaud.

Omal wiisil. 305.

Minu süda, rõõmustele, Jäta patukombed jälle, Tõtta ära pimeduselt, Mine wälja rumaluselt; Selt sind laual' kutsutakse, Õnnistust sull' pakutakse; Jeesus, maa ja taewa Looja, Tahab su sees aset teha.

Omal wiisil. 146.

Nu Jeesus, kes sa õhtu hilja, Su wiimsel ahastuse ööl, Meil' oma kannatuse wilja Siin söömaajaks seadsid weel: Sind kiidab terwe usklik sugu Ja mäletab su surmalugu.

Kui iial sööme seda rooga, Saab uueks meil su mälestus, Ja uusi eluwette wooga Toob hingesse su armastus: Su weri, surm ja ristiwalu Toob meie südamele elu.

Siis wärisewa südamele Uus pitser peale pannakse, Et wõlakiri wõlglasele On kustutatud täiesti: Selt meie rasked süüd ja patud On sinu haawus lepitatud.

Sa enesega ühte löidad Meid armulaual uuesti, Meid oma armuhõlma peidad, Et sinu heldust tunneme: Siis waimus sinu ligi saame Ja sinuga end ühendame.

See leib meil' õiget toitu annab, See weri waimu jahutab, Uut rammu südamesse kannab Ja hingeelu kosutab: Uut jõudu lased selt meid leida, Et wõime wõidelda ja wõita.

Tänupalwe ja õnnistamine.

Omal wiisil. 217.

Kiida nüüd Issandat, minu süda! Ma kiidan teda surmani: Kuni mul elu on, tahan teda Ma kõrgeks kiita alati! Kes ihu loond ja hinge ka: Kiidetud olgu lõpmata! Halleluuja, halleluuja!

Kiitke, oh rahwad, ta kõrget nime Ja laulge tänu temale! Selt tema tegu on selge ime, Ta au ei lõpe iiale. Jumala lapsed, üheselt suust Laulgem Kolmainu austust! Halleluuja, halleluuja.

Kõne:

„See on hea, et süda armu läbi kindlaks saab."

Eebrea 13, 9.

Õpetaja **B. Hasselblatt.**

Wiisil: Edasi, edasi. 323.

Kindlaks jää, kindlaks jää! Siion, pea, mis sul on, Ära wõta leigeks minna, Waata, ligi jõuab kroon! Mis on taga, jäta sinna. Siion, kui on wiimne häda käe, Kindlaks jää, kindlaks jää!

Leerilapsed:

Oma laste pääle vaata, karjane, Vii meid rohumaale, eluvetele. Rohket rammu saada, lase kosuda, Siis me rasket elurada võime rännata.

Issand, elu jätsid armul meie eest, Lunastama tõtsid oma vere väest. Kinnitasid ise seda koguni, Kui meid Sinu lasteks võeti pühas ristimises.

Palves Sinu ette, Issand, ühtlasi astume, Su kätte endid usume, Läbi kõrve kuuma vii meid, karjane, Et me ükskord võime jõuda rahumaadele.

Wiisil: Ärgake! nii wahid hüüdwad. 355.

Oh siis, armas Jeesus, aita Su püha elu jälgis käia! Sa käid mu eel ju hiilgades. Sinu Waim mind läbi täitku, Su wäes mu usk ka wilja kandku, Su riiki jään siis kaswades. Mind tõmba wäega, Mind hoia armuga, Oh truu Jeesus! Mind armuga Nüüd awita, Et sinna saan, kus oled sa!

Pihtikõne:

„Elage kui walguse lapsed!"

Eewesuse 5, 8. 9.

Õpetaja **A. Sternfeldt.**

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Trööstige mu kurba rahwast, Hüüab Isa helde hääl, Kosutage waeseid wahwast. Kellel haige hing ja meel, Kes siin nuttes kaebawad, Patu pärast leinawad, Wiige neile rõõmusõnu, Kuulutage armumõnu.

Siion, wõta rõõmustada, Ära enam kaeba sa, Sinu Jumal lepitada Wõttis patu armuga. Mööbas, mööbas mure, waew! Tõusnud, tõusnud rõõmupäew! Taewast paistab see sull' ammu, Kosutab su raugend rammu.

Hääl on kõrwes kuulutamas: Pöörge ümber, patused! Wägewasti on ta hüüdmas: Tehke lahti südamed! Olgu tee nüüd tasane Teie hinge sõbrale: Orud selleks ülendagem, Kõrged mäed alandagem!

Jutlus:

Trööstige, trööstige minu rahwast, ütleb teie Jumal.

Jesaaja 40, 1—5.

Õpetaja H. Kubu.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Mis on kõwer, õigeks saagu, Mis on mätlik, tasaseks, Ülekohus maha jäägu, Muutugu ta õiguseks. Lootus, usk ja armastus, Kannatus ja alandus Olgu ristirahwa ilu, Ehitagu tema elu.

Eestpalwed ja teated.

Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. 141.

Oh Isa, sinu altarile Su lapsed palwes tuleme: Meid wõta oma armusülle, Ehk patused küll oleme, Meid wõta wastu omaseiks Ja oma riigi alamaiks.

Oh Isa, sinu tahtmist täita Meid lase lapsemeelega: Meil' ise õiget rada näita, Et iial jalg ei komista, Meil meelt ja mõtet walgusta, Meid oma juure juhata.

Oh Isa, sinu armukäsi Meid wägewasti warjaku: Ei siis siin meie ära wäsi, Ehk ilm ja kurat mässaku, Waid jääme sinu omaseiks, Su armuriigi alamaiks.

Palwe ja armulaud.

Omal wiisil. 305.

Minu süda, rõõmustele, Jäta patukombed jälle, Tõtta ära pimedusest, Mine wälja rumalusest; Sest sind lauak' kutsutakse, Õnnistust sull' pakutakse; Jeesus, maa ja taewa Looja, Tahab su sees aset teha.

Omal wiisil. 146.

Mu Jeesus, kes sa õhtu hilja, Su wiimsel ahastuse ööl, Meil' oma kannatuse wilja Siin söömaajaks seadsid weel: Sind kiidab terwe usklik sugu Ja mäletab su surmalugu.

Kui iial sööme seda rooga, Saab uueks meil su mälestus, Ja uusi eluwette wooga Toob hingesse su armastus: Su weri, surm ja ristiwalu Toob meie südamele elu.

Siis wärisewa südamele Uus pitser peale pannakse, Et wõlakiri wõlglasele On kustutatud täiesti: Sest meie rasked süüd ja patud On sinu haawus lepitatud.

Sa enesega ühte löidad Meid armulaual uuesti, Meid oma armuhõlma peidad, Et sinu heldust tunneme: Siis waimus sinu ligi saame Ja sinuga end ühendame.

See leib meil' õiget toitu annab, See weri waimu jahutab, Uut rammu südamesse kannab Ja hingeelu kosutab: Uut jõudu lased sest meid leida, Et wõime wõidelda ja wõita.

Tänupalwe ja õnnistamine.

Omal wiisil. 217.

Kiida nüüd Issandat, minu süda! Ma kiidan teda surmani: Kuni mul elu on, tahan teda Ma kõrgeks kiita alati! Kes ihu loond ja hinge ka: Kiidetud olgu lõpmata! Halleluuja, halleluuja!

Kiitke, oh rahwad, ta kõrget nime Ja laulge tänu temale! Sest tema tegu on selge ime, Ta au ei lõpe iiale. Jumala lapsed, ühest suust Laulgem Kolmainu austust! Halleluuja, halleluuja.

Leeriõpilaſed:

I pihtkond.

1. Bankmann Alice
2. Jalakas Selma
3. Jõehrs Salme
4. Lepp Salme
5. Mõtus Ella
6. Pakkats Ellen
7. Piir Weronika
8. Rooste Ludmilla

---

1. Blum Walentin
2. Hindritſon Edgar
3. Jalakas Johannes
4. Kogel Georg
5. Koplimägi Hendrik
6. Kriſtjuhan Ewald
7. Porusſon Friedrich
8. Sagar Alfred
9. Tubala Paul

II pihtkond.

1. Alaman Hilja
2. Bergſtein Pärja
3. Kaaſik Ella
4. Kulli Linda
5. Mets Liidia
6. Muſtik Meta
7. Notta Liſette
8. Oago Mary
9. Pernkwiſt Alma
10. Reinfeldt Miralda
11. Sahar Regina
12. Streff Linda
13. Tamm Ilſe
14. Uusberg Leida

---

1. Aunapuu Aleksei
2. Einfeldt Karl
3. Hacker Gert
4. Kaaſik Raimund
5. Kilk Johannes
6. Kraſs Martin
7. Kuſtlow Oswald
8. Maritow Hans
9. Pällo Hans
10. Sahkenberg Karl
11. Tõnts Artur

III pihtkond.

1. Ander Niina
2. Anderſon Linda
3. Ital Laine
4. Kutti Helmi
5. Kõiw Leida
6. Körw Salme
7. Larka Hilja
8. Lepik Erna
9. Mägi Hilda
10. Neuhaus Eweline
11. Oraw Miralda
12. Peets Helmi
13. Puſt Leida
14. Rein Ilſe
15. Riismandel Leida
16. Roop Leida
17. Tamberg Leonida
18. Tamtal Leida
19. Uus Agnes
20. Wentſel Karin
21. Wiidas Weera
22. Wiidik Hulda
23. Wiitholm Pauline
24. Woore Hildegard
25. Wors Leida

---

1. Jents Auguſt
2. Kuumann Johannes
3. Lill Alfſel
4. Piilberg Robert
5. Püſs Aleksander
6. Suurkaew Leonhard
7. Uidik Rudolf
8. Waarmann Richard

Leeritõotuſed:

1. Mina uſun Kolmainu Jumala, Iſa, Poja ja Püha Waimu, ſisſe ja tahan ſelle uſu ja ew.-luteri kiriku õpetuſe juure jääda elus ja ſurmas.

2. Mina tõotan kõigeſt südameſt ſelle eeſt hoolt kanda, et ma ſeda uſku mööda elan, alandlikult ja sõnakuulelikult oma Lunastaja järel käin, Jumalat armastan kõigeſt südameſt ja oma ligimeſt kui iſeennaſt.

3. Mina tõotan ſelleks, et ma nõnda elada ja käia wõiksin, wäſimata palwes truiste tarwitada Iſanda armuandeid, sõna ja ſakramenti.

„Ole uſtaw ſurmani, ſiis tahan ma ſulle elukrooni anda." Ilm. 2, 10.

Tallinna Eesti Kirjaſtus-Ühiſuſe trükikoda. Piff t. 2. 1933.

ARH PT-1100

LEERIPÜHA JUMALATEENISTUSE

LAULUD

Tallinna Jaani kirikus

Kolmainu Jumala pühal, 27. mail 1945. a.

„Sest Tema seest ja Tema läbi, ja Tema sisse on kõik asjad; Temale olgu au igavesti, aamen!"
Rooma 11, 36

I

P. 245.

Kas tunned oma Loojat? Ta ainus Jumal tõest'! Teist pole õnnetoojat — Kõik tuleb tema käest: Ta annab jõudu tööle Ja jätku leivale, Toob valgust eluteele Ja rahu hingele.

Kas tunned Lunastajat, Kes Päästjaks tulnud sull'? Ta abi tihti vajad Sa eluränakul. Kui süda tunneb valu, Hing muret, ahastust, Siis Temalt abi palu, — Ta saadab kosutust.

Suur Jumal, ise kanna Sa armukätel mind! Mul oma Vaimu anna, Et täiest' tunnen Sind! Mind ustavaks las' jääda! Seks ole abiks mull': Et kõik mu elus — rist ka — Viiks ligemal' mind Sull'!

Tartu Ülikooli Raamatukogu ARHIIVKOGU

II

P. 455.

Oh Jeesus, oma püha nime Mu südamesse kirjuta, Et Sinu suure armu ime Võiks hinge sisse vajuda, Et sõna, töö ja terve elu Siis kuulutaks Su nime ilu!

Leeriõpilaste laul:

Ma tunnen oma Jeesust, Mu kindel kalju Ta. Ma vaba kõigest hirmust Ja seisan kartmata. Kui Jeesus hüüab, kuulen Ta sõna rõõmuga; Kui Jeesus kutsub, lähen, Ta juure rutuga.

Mul patuhädas suures On Jeesus abimees; Ei karda Tema juures Ma hirmu hädades. Ta jumaliku väega Mind hoiab kindlasti Ja oma armukäega Mind varjab heldesti.

Mu Jeesus on mind päästnud, Kui olin kadumas, Käe välja sirutanud, Kui olin vajumas. Sest tahan tunnistada Ma Jeesust Issandaks Ja omaks nimetada Nüüd ja ka igavest!

III

P. 342.

Halleluuja! kõik Isale Nüüd kõigest väest laulame Ta töö ja armu pärast. Kõik rahvas kõige ilma pealt Tall' toogu kiitust, lauluhäält Nüüd ja ka igavesti. Tulge, Laulge: Püha, püha, väga püha on suur Jumal! Au ja vägi on kõik Temal.

Halleluuja ka Tallele, Kes ohverdas end Isale Ja verega meid päästis. Ta surmasse meid ristiti, Ta verega meid joodeti, Mis tema haavust jooksis. Omaks Osaks Kristus tegi meid, kui tuli õndsast taevast Patuseid kõik päästma vaevast.

Halleluuja ka Vaimule, Kes sünnitab meid uuesti, Et lõpeks patu häbi, Ta ehitab meid usuga Ja ühendab meid Peiuga, Viib pulma armu läbi. Omas Süles Taeva kannab meid ja annab elumanna. Halleluuja! Hoosianna!

IV

P. 342.

Halleluuja Kolmainule Nüüd kõigest väest laulame! Oh kiitkem tema nime Ja laulgem taeva hulgaga Siin ikka suure rõõmuga, Sest tema arm on ime!Aamen, Aamen! Püha, püha, väga püha on suur Jumal! Au ja vägi on kõik temal.

V

P. 9.

Arm olgu kõikidega, Arm meie Issandalt, Kes armastab meid väga Ja tuleb ülevalt.

Ei kitsa tee peal käia Saa meie sammugi, Kui tema arm ei hoia Meid elu otsani.

Su armu peale loodab Mu süda kindlasti, Ja kui mind häda ootab, Ei sa must ära jää.

VI

P. 300.

Suur ja ustav on see sõna, Väärt et vastu võtame, Seda tahan meelde panna Alanduses alati; Patustele Jeesus ise Tuli päästjaks ilma sisse, Neid kõik õndsaks tegema. Kurat, sind nüüd naeran ma!

Jumal, sinu auks seda Tahan tunnistada nüüd: Väga suur mu patuhäda Oli mul, ja palju süüd; Kõik, mis kuri, mõistsin aga Teha, ja ei olnud vaga; Siiski suurem koguni Halastus on tõesti!

Kristus, täheks olen mina, Et suur hale meel on sul: Patuseid kõik kutsud sina, Oh, see meel on kallis mull'! Sina hüüad: „Tulge vaesed, Haiged, arad, vaevalised, Tulge pulmariidega, Usus, viimsel tunnil ka!"

Halleluuja! Laulgem uusi Laule Loojal' lõpmata, Kiitkem tema halastusi, Arm meil paistab selgest ka, Elu surnutele annab, Armastusega meid kannab. Jeesus, tee, et sinule Halleluuja laulame!

VII

P. 161 või lisa 53.

Tugevad on Jeesu käed, Need mind igavesti hoidvad, Kui kõik sõbrad lahkuvad Ja mind üksi maha jätvad, — Ei mu Jeesus lahku m'ust, See on minu kindel troost.

Mõistab hukka vaenlane, Kristus on mind õigeks mõistnud; Kiusab kurat kurjasti, Jeesus tema ära võitnud; Jeesus kostab minu eest, See on minu kindel troost.

Ei mind ükski vägi või Tema armust lahutada: Tema sõna räägib nii, Kes võib selle vastu panna? Ei ta iial lahku mu'st, See on minu kindel troost.

II

P. 455.

Oh Jeesus, oma püha nime Mu südamesse kirjuta, Et Sinu suure armu ime Võiks hinge sisse vajuda, Et sõna, töö ja terve elu Siis kuulutaks Su nime ilu!

Leeriõpilaste laul:

Ma tunnen oma Jeesust, Mu kindel kalju Ta. Ma vaba kõigest hirmust Ja seisan kartmata. Kui Jeesus hüüab, kuulen Ta sõna rõõmuga; Kui Jeesus kutsub, lähen, Ta juure rutuga.

Mul patuhädas suures On Jeesus abimees; Ei karda Tema juures Ma hirmu hädades. Ta jumaliku väega Mind hoiab kindlasti Ja oma armukäega Mind varjab heldesti.

Mu Jeesus on mind päästnud, Kui olin kadumas, Käe välja sirutanud, Kui olin vajumas. Sest tahan tunnistada Ma Jeesust Issandaks Ja omaks nimetada Nüüd ja ka igavest!

III

P. 342.

Halleluuja! kõik Isale Nüüd kõigest väest laulame Ta töö ja armu pärast. Kõik rahvas kõige ilma pealt Tall' toogu kiitust, lauluhäält Nüüd ja ka igavesti. Tulge, Laulge: Püha, püha, väga püha on suur Jumal! Au ja vägi on kõik Temal.

Halleluuja ka Tallele, Kes ohverdas end Isale Ja verega meid päästis. Ta surmasse meid ristiti, Ta verega meid joodeti, Mis tema haavust jooksis. Omaks Osaks Kristus tegi meid, kui tuli õndsast taevast Patuseid kõik päästma vaevast.

Halleluuja ka Vaimule, Kes sünnitab meid uuesti, Et lõpeks patu häbi, Ta ehitab meid usuga Ja ühendab meid Peiuga, Viib pulma armu läbi. Omas Süles Taeva kannab meid ja annab elumanna. Halleluuja! Hoosianna!

IV

P. 342.

Halleluuja Kolmainule Nüüd kõigest väest laulame! Oh kiitkem tema nime Ja laulgem taeva hulgaga Siin ikka suure rõõmuga, Sest tema arm on ime!Aamen, Aamen! Püha, püha, väga püha on suur Jumal! Au ja vägi on kõik temal.

V

P. 9.

Arm olgu kõikidega, Arm meie Issandalt, Kes armastab meid väga Ja tuleb ülevalt.

Ei kitsa tee peal käia Saa meie sammugi, Kui tema arm ei hoia Meid elu otsani.

Su armu peale loodab Mu süda kindlasti, Ja kui mind häda ootab, Ei sa must ära jää.

VI

P. 300.

Suur ja ustav on see sõna, Väärt et vastu võtame, Seda tahan meelde panna Alanduses alati; Patustele Jeesus ise Tuli päästjaks ilma sisse, Neid kõik õndsaks tegema. Kurat, sind nüüd naeran ma!

Jumal, sinu auks seda Tahan tunnistada nüüd: Väga suur mu patuhäda Oli mul, ja palju süüd; Kõik, mis kuri, mõistsin aga Teha, ja ei olnud vaga; Siiski suurem koguni Halastus on tõesti!

Kristus, täheks olen mina, Et suur hale meel on sul: Patuseid kõik kutsud sina, Oh, see meel on kallis mull'! Sina hüüad: „Tulge vaesed, Haiged, arad, vaevalised, Tulge pulmariidega, Usus, viimsel tunnil ka!"

Halleluuja! Laulgem uusi Laule Loojal' lõpmata, Kiitkem tema halastusi, Arm meil paistab selgest ka, Elu surnutele annab, Armastusega meid kannab. Jeesus, tee, et sinule Halleluuja laulame!

VII

P. 161 või lisa 53.

Tugevad on Jeesu käed, Need mind igavesti hoidvad, Kui kõik sõbrad lahkuvad Ja mind üksi maha jätvad, — Ei mu Jeesus lahku m'ust, See on minu kindel troost.

Mõistab hukka vaenlane, Kristus on mind õigeks mõistnud; Kiusab kurat kurjasti, Jeesus tema ära võitnud; Jeesus kostab minu eest, See on minu kindel troost.

Ei mind ükski vägi või Tema armust lahutada: Tema sõna räägib nii, Kes võib selle vastu panna? Ei ta iial lahku mu'st, See on minu kindel troost.

Leeriõpilaste nimestik:

I PIHTKOND.

1. Henrikson, Aino
2. Jakobsohn, Maimo
3. Jaska, Laine
4. Jegorov, Traut
5. Jehe, Laine
6. Kalda, Helja
7. Kolli, Hilda
8. Kulla, Mady
9. Kummel, Ellen
10. Laide, Linda
11. Lehtpuu, Edith
12. Leiaru, Vaike
13. Loo, Agnes
14. Läätsim, Evi
15. Maltsar, Asta
16. Oissar, Ilme
17. Oja, Vaike
18. Papp, Helmi
19. Rikko, Luule
20. Ruuse, Elvine
21. Sarapuu, Valve-Markfella
22. Simsalu, Helge
23. Teearu, Linda
24. Toom, Vaike
25. Trummel, Vaike
26. Vilippus, Laine

1. Evart, Kalju-Helmut
2. Kormann, Hans-Heinrich
3. Kurm, Endel
4. Lillep, Axel-Boris
5. Ojamaa, Eduard
6. Pusse, Vello
7. Reimers, Evald
8. Susi, Evald
9. Toming, Raimond
10. Tungal, Armand
11. Valdma, Leo

II PIHTKOND.

1. Antpak, Asta
2. Kalbre, Asta
3. Keevallik, Evi
4. Kivikangur, Vilma
5. Kivikangur, Hilja
6. Kling, Hilja
7. Kotkas, Aino
8. Kukk, Leida
9. Kukk, Endla
10. Kurg, Renate
11. Lille, Evi
12. Lillevars, Vilma
13. Lilleväli, Erika
14. Niinepuu, Aurelie
15. Ojamäe, Agnes
16. Ormus, Vilma
17. Pakk, Virge
18. Pastak, Helmi
19. Pirker, Helju
20. Polli, Salme
21. Polli, Aino
22. Pukspuu, Endla
23. Tamm, Laine
24. Vaar, Ella-Alice
25. Vaas, Laine
26. Velpler, Helga
27. Vellama, Erna-Lovise
28. Õunapuu, Melanie

1. Ermann, Evald
2. Heinma, Vello
3. Kaldma, Rein
4. Kikkas, Raimund
5. Pill, Harry
6. Reinik, Jüri
7. Vakka, Harri
8. Veedla, Erich
9. Ülevain, Erich

SARK MO trükikoda, Tallinn, Lühijalg 4. 806

ARH PT-1100

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Surnutepüha

jumalateenistuse laulud

E.E.L.K. Tallinna Jaani kirikus.

I

Viisil: Sina üksi jõuad päästa. P. lisa 46; P. 296.

Rändaja, nüüd vaiksel hetkel
Harduses siin seisata,
Vaata, kas sul eluretkel
Saatjaks tulnud Jumal ka.
Kui sa õnne, rahu otsid;
Ristiteel, — seal tõe leidsid,
Õnnemaale jõuad sa,
Jumal sind ei unusta!

Rändaja, jää ikka seisma
Palves Päästja risti ees.
Unusta seal mured, vaevad —
Seal on rahu tormides!
Risti all ükspäinis võidad
Lunastuse rõõmu leiad.
Risti all sul Jumalalt
Õnn ja rahu jäädavad.

Rändaja, kui viimsel õhtul
Paned reisikepi käest,
Küll siis hing sel õndsal hetkel
Kiitleb rõõmul risti väest!
Taevakodu koidukullal
Ligineb siis armul hellal;
Seal, seal hinge rahumaad,
Kus kõik valud vaikivad.

II

Viisil: Kuis pean vastu võtma. P. 246.

Su ligi tahan olla,
Mu Jeesus, alati,
Su püha risti alla
Ma langen põlvili.
Siin oma hinge mured
Kõik Sulle avaldan,
Ja olgu need kui suured,
Sult lohutust ma saan.

Kui pisarate saatel
Mul tihti rännata
Ja hetkil valusatel
Pean võitlust eluga:
Siis teed, et süda jälle
Nii rõõmsaks, julgeks saab,
Ka mulle, eksijale
Üks troost ja eesmärk jääb.

Kui eluvool mind kannab
Su juurest kaugele,
Mu Lunastaja, anna,
Et leian jälle tee,
Mil võin Su ligi tulla
Ja rahus viibida,
Et elumure alla
Hing ei saaks kaduda.

III

Viisil: Ma tahan jätta maha. P. 245.

Üks ainus samm sa astu, —
Ja Jumal kaasas sul . . .
Ta heldus helgib vastu
Sull' elu rännakul.
Kui teed nii tihti viivad
Sind läbi tormidest,
Siis kõrge kaitsja tiivad
On varjuks kõige eest!

Üks ainus ususäde —
Ja hing lööb särama . . .
Ses säras peitub tõde,
Uus tee, uus lootusmaa,
Kus kaob maine vale,
Rist tundub kergena,
Ja ainult Jumalale
Sa kuulud kõigega.

IV

Surnute mälestuslaul.

Viisil: Nüüd hingvad inimesed. P. 117.

Mu rändamise päevad
Mull' valu, vaeva tõivad
Et olin eksija;
Nüüd kustund kaebamine
Ja väsind majaline
Saand armuhõlma hingama,

Nüüd on mul imeilus,
Ma uinun õhtuvilus
Ja ootan ärkamist:
Mu öö mul muutub koiduks
Ja võitlemise võiduks.
Mu elu — Jssand Jeesus Krist

Sa, kallis Isa süda,
Nüüd oma hõlma võta
Kõik minu omaksed,
Sa valva nende üle
Ja mata oma sülle
Kõik kurvastatud südamed!

V

Viisil: Mis vaevab sinu südant. P. 239.

Kui südant piinab valu,
Siis heida põlvili
Ja Isa kätte elu
Sa usu täiesti.
Kõik mured tema ette
Siis kanna palveväes:
Nii iga valumõte
Sul kustub südames.

Siis puista süda välja
Nüüd oma Isale,
Kui muresid on palju,
Ta leiab siiski tee!
Eks hinge Looja oska
Sind kõiges tröösti da,
Ka siis, kui hing ei suuda
Kõik välja ütelda.

Armulaualaul.

VI

Viisil: Mu nimi taevas kirja pandud. P. 266.

Mu karjane, oh Jeesukene,
Mind tule toitma armuga!
Su juurest leian elu, õnne,
Ja kõik, mis iial ihkan ma.
Oh oma nõtra talle sööda
Seal Iisraeli aasadel,
Ja värske eluveega jooda.
Kust elu hoovab kõikidel'

Mu vaimu tõmba omal' sina,
Et jään su omaks igavest;
Sa viinapuu, oks olen mina,
Mull' anna elu enesest!
Mu sees on ainult patt ja häda
Mis sinu väes saab kaduma,
Mind põrgu püüab hirmutada,
Su sees võin õnnis olla ma.

Need arsti abi tarvitavad,
Kel haigus on ja häda käes.
Oh Jeesus, vaata, surma haavad
On mulle löödud patu väes!
Sa oled arst, sind appi hüüan
Ja loodan sinu armu peal',
Su käest, oh Issand, elu püüan,
Sest muidu olen surnud veel.

Mu kallis sõber, tule mulle
Ja jää mu sisse elama,
Ma palves vastu tõttan sulle,
Su ümber hakkan usuga.
Su armastus mu südant võitku,
Siis ükski mind ei kurvasta,
Su tasandus mu hinge täitku,
See on su armu kasu ka.

Kui eluvool mind kannab
Su juurest kaugele,
Mu Lunastaja, anna,
Et leian jälle tee,
Mil võin Su ligi tulla
Ja rahus viibida,
Et elumure alla
Hing ei saaks kaduda.

III

Viisil: Ma tahan jätta maha. P. 245.

Üks ainus samm sa astu, —
Ja Jumal kaasas sul . . .
Ta heldus helgib vastu
Sull' elu rännakul.
Kui teed nii tihti viivad
Sind läbi tormidest,
Siis kõrge kaitsja tiivad
On varjuks kõige eest!

Üks ainus ususäde —
Ja hing lööb särama . . .
Ses säras peitub tõde,
Uus tee, uus lootusmaa,
Kus kaob maine vale,
Rist tundub kergena,
Ja ainult Jumalale
Sa kuulud kõigega.

IV

Surnute mälestuslaul.

Viisil: Nüüd hingvad inimesed. P. 117.

Mu rändamise päevad
Mull' valu, vaeva tõivad
Et olin eksija;
Nüüd kustund kaebamine
Ja väsind majaline
Saand armuhõlma hingama,

Nüüd on mul imeilus,
Ma uinun õhtuvilus
Ja ootan ärkamist:
Mu öö mul muutub koiduks
Ja võitlemise võiduks.
Mu elu — Jssand Jeesus Krist

Sa, kallis Isa süda,
Nüüd oma hõlma võta
Kõik minu omaksed,
Sa valva nende üle
Ja mata oma sülle
Kõik kurvastatud südamed!

V

Viisil: Mis vaevab sinu südant. P. 239.

Kui südant piinab valu,
Siis heida põlvili
Ja Isa kätte elu
Sa usu täiesti.
Kõik mured tema ette
Siis kanna palveväes:
Nii iga valumõte
Sul kustub südames.

Siis puista süda välja
Nüüd oma Isale,
Kui muresid on palju,
Ta leiab siiski tee!
Eks hinge Looja oska
Sind kõiges trööstida,
Ka siis, kui hing ei suuda
Kõik välja ütelda.

Armulaualaul.

VI

Viisil: Mu nimi taevas kirja pandud. P. 266.

Mu karjane, oh Jeesukene,
Mind tule toitma armuga!
Su juurest leian elu, õnne,
Ja kõik, mis iial ihkan ma.
Oh oma nõtra talle sööda
Seal Iisraeli aasadel,
Ja värske eluveega jooda
Kust elu hoovab kõikidel'

Mu vaimu tõmba omal' sina,
Et jään su omaks igavest;
Sa viinapuu, oks olen mina,
Mull' anna elu enesest!
Mu sees on ainult patt ja häda
Mis sinu väes saab kaduma,
Mind põrgu püüab hirmutada,
Su sees võin õnnis olla ma.

Need arsti abi tarvitavad,
Kel haigus on ja häda käes.
Oh Jeesus, vaata, surma haavad
On mulle löödud patu väes!
Sa oled arst, sind appi hüüan
Ja loodan sinu armu peal',
Su käest, oh Issand, elu püüan,
Sest muidu olen surnud veel.

Mu kallis sõber, tule mulle
Ja jää mu sisse elama,
Ma palves vastu tõttan sulle,
Su ümber hakkan usuga.
Su armastus mu südant võitku,
Siis ükski mind ei kurvasta,
Su tasandus mu hinge täitku,
See on su armu kasu ka.

VII

Viisil: Jerusalem, sa püha taevalinn. P. 270.

Kui elupäev kord hakkab veerema
Mind haarab hämarik,
Oh, et siis oma kuldse kumaga
Mul tõuseb igavik!
Siis kaduvusest ruttan
Ma Jeesu varjule,
Seal oma pattu nutan
Kui usklik lapsuke.

Kui teed on käidud, lõpnud elutöö
Ja silmad kustuvad,
Oh et siis paistaks läbi surmaöö
Mull' tähed heledad!
Siis veel kord palves heidan
Su ette, Issand, ma
Su armusse end peidan,
Et vii mind koju Sa!

«Külvaja» trükk Tallinn, Rataskaevu 6.

ARH PT-1100

Liturgiline õhtu

Suurel Reedel,
kell 8 õhtul 1931. a.

Tallinna Jaani kirikus

Ja maa wäriſes ja kaljud lõhkeſid...
Matt. 27,51.

Orel: Eelmäng.

Koor:

Jeesus, kes sa tahtsid kanda
Terve ilma rasket süüd,
Ennast patu ohvriks anda,
Lepitada patusid,
Tahtsid võtta oma selga
Hukka läinud laste võlga :
Jeesus, aita, et ka mind
Lunastaks su vere hind.

Vaikselt kannatades kosta,
Armas Jeesus, minu eest,
Kui mu patud minu vastu
Tunnistavad kõigest väest,
Kui mu süda valjust ägab,
Needmist mulle osaks jagab.
Jeesus, aita, et ka mind
Lunastaks su vere hind.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kogudus:

Omal wiisil.

Mis oled sina, armas Jeesus, teinud, Et sina oled surma sisse läinud? Mis on su süü, su patt, su töö, su sõnad, Et risti kannad?

Ei wõi mu meel, oh Issand mitte mõista, Kui suureks tuleb sinu armu tõsta, Kuis wõin ma maksta kõik, mis sina teinud Ja waewa näinud!

Su armu tahan mina meeles kanda Ja oma südame sull' üksnes anda, Ei taha muud kui seda teha mina, Mis tahad sina.

Õpetaja: Introitus. Tall, kes on tapetud, on wäärt wõtma wäge ja kiitust ja au igawesti!

Kogudus:

Omal wiisil.

Oh süüta Tall, oh Jeesus, Sind risti külles surmati! Suur oli sinu kannatus, Ehk sind küll surmast põlati, Kõik patud sina kandsid Ja ennast peastjaks andsid: Meil' anna armu, oh Jeesus! Meil' anna rahu, oh Jeesus!

Koor: Kuis peaks küll armastama
Sind hinge iluke,
Kuis võiks Sind kurvastada,
Kes mind nii armastand.
Sind, kes sa ristil kandsid
Suurt valu, ahastust,
Mind surmas lunastasid
Ja elu andsid mull.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-112

Õpetaja: **Jeesuse süüdistamine:** Luuka 23, 1—12.

Kogudus:

Omal wiisil.

Oh Jeesus, sinu walu, Su raske kannatus, See saadab mulle elu, See on mu rõõmustus; Su weermed ja su haawad, Su kibuwitsakroon, Mull' õnnistuseks saawad, Siis kui mul häda on.

Mis üal ſina tegid, Et ſind nii waewati? Kõik, mis ſa kurja nägid, On minu patu süü. Mu peale armu heida, Mind ära nuhtle ſa, Waid anna armu leida. Kui hirmu tunnen ma.

Õpetaja: **Pontſiuſe Pilaatuſe all:** Joh. 19, 1—17.

Kogudus:

Omal wiiſil.

Su kibe ſurmahäda Saab eluks minule, Ei unusta Ma ſeda, Ma elan ſinule. Oh minu palwet kuule, Ma palun ärdaste, Ma loodan ſinu peale, Ei ſinuſt tagane.

Õpetaja: **Jeeſuſe wiimaſed ſõnad ja ſurm:** Joh. 19, 25—30; Matt. 27, 45. 46; Luuka 23, 46.

Koor:

Kui ükskord pean mina
Siit ilmast lahkuma,
Siis ära lahku sina
Must oma armuga:
Ja kui mul surma higi
On otsas raskeste,
Siis ole minu ligi
Ja vii mind taevasse.

Mind rõõmustama tule.
Kui hing on keele peal.
Mu õhkamisi kuule,
Kui kaob minu heal
Kui sinu peale loodan,
Ning usun kindlaste,
Siis surmas elu ootan
Ja suren õndsaste.

Õpetaja: **Jeeſuſe matmine:** Luuka 23, 49—56.

Kogudus:

Wiiſil: Kes Jumalat nii laſeb teha.

Kõik lõpetud! Ja hinge heitnud On elu Iſand waikſeste, Ja rahuwürſt kõik ära täitnud, Ta läinud ſurma unesſe. Ja elupäike weerenud, — Suur sõna: See on lõpetud!

Kogudus:

Omal wiisil.

Mis oled sina, armas Jeesus, teinud, Et sina oled surma sisse läinud? Mis on su süü, su patt, su töö, su sõnad, Et risti kannad?

Ei wõi mu meel, oh Issand mitte mõista, Kui suureks tuleb sinu armu tõsta, Kuis wõin ma maksta kõik, mis sina teinud Ja waewa näinud!

Su armu tahan mina meeles kanda Ja oma südame sull' üksnes anda, Ei taha muud kui seda teha mina, Mis tahad sina.

Õpetaja: Introitus. Tall, kes on tapetud, on wäärt wõtma wäge ja kiitust ja au igawesti!

Kogudus:

Omal wiisil.

Oh süüta Tall, oh Jeesus, Sind risti külles surmati! Suur oli sinu kannatus, Ehk sind küll surmast põlati, Kõik patud sina kandsid Ja ennast peastjaks andsid: Meil' anna armu, oh Jeesus! Meil' anna rahu, oh Jeesus!

Koor:

Kuis peaks küll armastama
Sind hinge iluke,
Kuis wõiks Sind kurvastada,
Kes mind nii armastand.
Sind, kes sa ristil kandsid
Suurt valu, ahastust,
Mind surmas lunastasid
Ja elu andsid mull.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-112

Õpetaja: **Jeesuse süüdistamine:** Luuka 23, 1—12.

Kogudus:

Omal wiisil.

Oh Jeesus, sinu walu, Su raske kannatus, See saadab mulle elu, See on mu rõõmustus; Su weermed ja su haawad, Su kibuwitsakroon, Mull' õnnistuseks saawad, Siis kui mul häda on.

Mis üal sina tegid, Et sind nii waewati? Kõik, mis sa kurja nägid, On minu patu süü. Mu peale armu heida, Mind ära nuhtle sa, Waid anna armu leida. Kui hirmu tunnen ma.

Õpetaja: **Pontsiuse Pilaatuse all:** Joh. 19, 1—17.

Kogudus:

Omal wiisil.

Su kibe surmahäda Saab eluks minule, Ei unusta Ma seda, Ma elan sinule. Oh minu palwet kuule, Ma palun ärdaste, Ma loodan sinu peale, Ei sinust tagane.

Õpetaja: **Jeesuse wiimased sõnad ja surm:** Joh. 19, 25—30; Matt. 27, 45. 46; Luuka 23, 46.

Koor:

Kui ükskord pean mina
Siit ilmast lahkuma,
Siis ära lahku sina
Must oma armuga:
Ja kui mul surma higi
On otsas raskeste,
Siis ole minu ligi
Ja wii mind taevasse.

Mind rõõmustama tule.
Kui hing on keele peal.
Mu õhkamisi kuule,
Kui kaob minu heal
Kui sinu peale loodan,
Ning usun kindlaste,
Siis surmas elu ootan
Ja suren õndsaste.

Õpetaja: **Jeesuse matmine:** Luuka 23, 49—56.

Kogudus:

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Kõik lõpetud! Ja hinge heitnud On elu Issand waikseste, Ja rahuwürst kõik ära täitnud, Ta läinud surma unesse. Ja elupäike weerenud, — Suur sõna: See on lõpetud!

Kõik lõpetud! Nüüd tahan minna Ma waimus Jeesu hauasse: Näe, ingliwäed on tulnud sinna, Seal õnnis minna rahule, Seal taewas ennast awanud, — Oh elusõna: Lõpetud!

Kõne: Õp. A. Sternfeldt.

Koor:

Hingata kord rahus
anna Issand igavest
ja taeva valgusse
tõsta neid heldest.
Kiituse laulud, Jumal,
on kuulda Siionis
ja rõõmu täis on
kõik Jeruusalem;
oh kuule ka
minu vaese palvet,
sulle tuleb kõik, mis surelik.
Hingata kord rahus
anna Issand igavest
ja taeva valgusse
tõsta neid heldest.
Kyrie eleison, Christe eleison!

Õpetaja: Palwe. Meie Isa!...

Kogudus: Aamen.

Õpetaja: Õnnistamine.

Kogudus: Aamen, aamen, aamen.

TRÜ Raamatukogu

Wiisil: Nüüd surnukeha matame.

Sa oled Issand Jeesus Kristus, Nüüd hauas leidnud hingamist: Las' meid ka sinus hingata, Su juures ikka elada.

Meid, keda peastsid werega Meid nõtru, Issand, kinnita, Meid pimeduses walgusta Ja Isa juure juhata.

Orel: Järelmäng.

Kogudus: Waikne palwe.

Tänased annetused ja laululehtede sisetulek lähewad altari waiba heaks.

Koguduse juhatus palub käesolewa aasta liikmemaksud aasta esimestel kuudel ära õiendada. Endiste aastate liikmemaksud võib tasuda wähehaawal. Waesed on maksust wabastatud. Eemale jäänud koguduse liikmeid palutakse tulla oma wahekordi lahendama koguduse kantseleisse kõnetundide ajal.

A/S „ÜHISELU" TRÜKK

ARA PT-1100

Palvepäeva laululeht

Tallinna Jaani kirikus

4. märtsil 1936.

Parandage meelt!

„Rõhutud ja rusukspeksetud südant ei põlga Sina, Jumal, mitte ära".
Taav. l. 51, 19

Palvepäev on tõsine rahva patukahetsuse ja meeleparanduse päev. Kui meie iga päev oma süüga üksikult Jumala ees seisame, siis tuleb palvepäeval Jumala ette terve kogudus, kogu rahvas kogu oma süü ja patu koormaga. Siin peame ühiselt tundma, milline surmav jõud ja vägi on patul, mille all inimsugu ägab. Siin peab meile ühiselt selguma, kuivõrd meie kõik ja kogu meie elu on rikutud patu läbi.

Aga ühtlasi peab siin selguma, milline on patu palk. Iseenda ja rahva elu põhja vaadates näeme, et kõik kannatused, ihu ja hinge hädad, rasked haigused, elukõlvatus kõigis ta avaldusviisides, valu ja mure... ning viimaks surm ja igavene hukatus on vaid patu kohutav tagajärg.

Meeltparandamata, patust pöörmata inimene ja rahvas on Jumala viha all. Jumal on püha vihaga ja õiglane Jumal, sellepärast ei või ükski patu samm jääda karistamata.

Kõik tuleb Sulle varem või hiljem juba siin maa peal kätte. Aga mis meile siin veel nägematuks jääb, see saab kord nähtavaks seal Jumala igavese kohtujärje

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

ees. Sest „Jumal ei anna ennast mitte pilgata“, vaid „mis inimene külvab, seda tema ka kord lõikab“.

Ent palvepäev kuulutab meile ühtlasi, et Jumal on meie armuline Isa. Tema on meile armuline oma ainusündinud Poja, meie Onnistegija Jeesuse Kristuse pärast. Sest Jeesuse kannatamine ja surm on meie patud ära lepitanud. Jeesuses on meile Isa süda jälle avatud, mis meie süü läbi oli suletud. Sellepärast manitseb ja kutsub meid algav Kristuse kannatuse aeg tõsisele meeleparandusele. Ja Jumala sõna ütleb: „Rõhutud ja rusukspeksetud südant ei põlga Jumal mitte ära!“.

„Rõhutud ja rusuks peksetud“ on see süda, milles on ärganud raske süütunne ja valu oma eksituste ja pattude pärast, millega ta Jumalat ja ligimest on kurvastanud.

Ja see on palvepäeva evangeelium, et Jumal neile kõik patud andestab, kes oma süüd tunnevad, üles tunnistavad, kahetsevad ning uut pühitsetud elu igatsevad.

Selle igatsuse ja palvega seisku täna igaüks isiklikult ja terve kogudus oma Jumala ees, siis saab meile osaks palvepäeva õnnistus: uus elu, ning rõõm ja rahu Jumalas!

Omal viisil. 271.

Issand, oma viha sees Ära sa mind nuhtle! Sest su Poeg on vahemees, Armu saatis mulle! Küll mul nüüd Palju süüd: Siiski armu anna, Ära viha kanna!

Kes sind surmas kuulutab Ja su armu kiidab, Seal su nime austab, Sulle tänu annab? Hoia sa, Palun ma, Põrgu valu tundmast, Aita surra õndsast'!

Taganege, vaenlased! Sest mind Jumal kuuleb; Taganege, vastased! Kes teist enam hoolib? Sinu ees Usu sees, Jumal, mina seisan, Armu rohkest' leian.

PT
TRU Raamatukogu
320-98

Algussalmid.

Jumala kümne käsu ettelugemine.

Omal viisil. 357.

Keset selle elu sees Üks surm on meil ikka: Kes on meie abimees, Et meid surm ei hukka? Sa, Issand, ainuüksi! Oh, hirmus meie eksitus, Suur on meie kurvastus! Püha Issand Jumal! Püha vägev Jumal! Püha helde Õnnistegija! Sa armu Jumal! Ära surmahäda sees Lase hukka minna. Kürieleison.

Piiskopi karjase kirja ettelugemine.

Viisil: Mu elu Kristus ise. P. 9.

Mu pattusid on palju, Ma süüga kaetud. Kui ütled sõna valju, Siis olen kadunud.

Mind eksitus ja vale On hoidnud kütketes. Oh pööra oma pale Mu poole helduses!

Jah, halastuses vaata Mu vaese peale. Sa võid mull' abi saata, Sul võim on taevane.

Algusliturgia.

Omal viisil. 200.

Su poole, Issand, südamest Ma tõstan oma hääle, Mind päästa patu häda seest Ja halasta mu peale! Sest kui sa tahad arvata Kõik võlga, mis mull' teadmata, Kes siis su ees võib seista?

Su ees ei maksa muud kui arm Kõik pattu andeks anda; Kõik meie töö on tühi põrm, Kes võib su viha kanda? Kes võib su ees veel suurusta? Vaid peame kõik hirmuma, Ja elama su armust.

Seepärast sinu peale nüüd, Mu Jumal, mina loodan, Mu südames ei ole muud Kui et sult abi ootan, Mis sinu sõna tõotab, See minu hinge rõõmustab, See peale olen julge.

Jutlus.

Omal viisil. 176.

Armu püüan, Appi hüüan, Issand, sinu halastust, Mis kõik saavad, Kes sull' armsad, Kes ka nõudvad armastust. Anna mulle ennast leida, Kes sind saab, saab õnnistust.

Eestpalveid. Teateid.

Viisil: Kui vaatan tema risti peale. P. 267.

Et sa veel pole otsa saanud, See oh Jehoova halastus, Et Ta sind maha pole jätnud, Arm suur on see, oh kogudus! Oh heida tema jalge ette Ja anna tänu Temale, Too vaimu kasu Tema kätte, Meelt parandades õieti.

Kes Sa täis hirmu ja täis armu, Su juure, Issand, tuleme; Oh ära nuhtle mulla põrmu, Vaid anna armu vaestele, Et usus elu parandame Ja palves jääme alati Su omaks — ei me teise juure Küll iial minna tahagi.

Palve.

Viisil: Minu süda, rõõmustele. P. 305.

Armastus, mis igavene, Kutsub sind nüüd, inimene, Heldesti sull' vastu tõttab, Oma lauale sind võtab, Tahab sööta sind ja joota, Temalt õnnistust nüüd oota, Tema armu sees on saada, Mis võib valu vaigistada.

Kui ta juure usus ruttad, Oma häda kaebad, nutad, Ei Ta sind siis lükka välja, Kustutab su janu, nälja, Viib sind noore rohu maale, Eluveele sügavale, Kosutab sind heldel käel, Tröös-tib imelisel väel.

ees. Sest „Jumal ei anna ennast mitte pilgata“, vaid „mis inimene külvab, seda tema ka kord lõikab“.

Ent palvepäev kuulutab meile ühtlasi, et Jumal on meie armuline Isa. Tema on meile armuline oma ainusündinud Poja, meie Onnistegija Jeesuse Kristuse pärast. Sest Jeesuse kannatamine ja surm on meie patud ära lepitanud. Jeesuses on meile Isa süda jälle avatud, mis meie süü läbi oli suletud. Sellepärast manitseb ja kutsub meid algav Kristuse kannatuse aeg tõsisele meeleparandusele. Ja Jumala sõna ütleb: „Rõhutud ja rusukspeksetud südant ei põlga Jumal mitte ära!“.

„Rõhutud ja rusuks peksetud“ on see süda, milles on ärganud raske süütunne ja valu oma eksituste ja pattude pärast, millega ta Jumalat ja ligimest on kurvastanud.

Ja see on palvepäeva evangeelium, et Jumal neile kõik patud andestab, kes oma süüd tunnevad, üles tunnistavad, kahetsevad ning uut pühitsetud elu igatsevad.

Selle igatsuse ja palvega seisku täna igaüks isiklikult ja terve kogudus oma Jumala ees, siis saab meile osaks palvepäeva õnnistus: uus elu, ning rõõm ja rahu Jumalas!

Omal viisil. 271.

Issand, oma viha sees Ära sa mind nuhtle! Sest su Poeg on vahemees, Armu saatis mulle! Küll mul nüüd Palju süüd: Siiski armu anna, Ära viha kanna!

Kes sind surmas kuulutab Ja su armu kiidab, Seal su nime austab, Sulle tänu annab? Hoia sa, Palun ma, Põrgu valu tundmast, Aita surra õndsast'!

Taganege, vaenlased! Sest mind Jumal kuuleb; Taganege, vastased! Kes teist enam hoolib? Sinu ees Usu sees, Jumal, mina seisan, Armu rohkest' leian.

PT
TRU Raamatukogu
320-98

Algussalmid.

Jumala kümne käsu ettelugemine.

Omal viisil. 357.

Keset selle elu sees Üks surm on meil ikka: Kes on meie abimees, Et meid surm ei hukka? Sa, Issand, ainuüksi! Oh, hirmus meie eksitus, Suur on meie kurvastus! Püha Issand Jumal! Püha vägev Jumal! Püha helde Õnnistegija! Sa armu Jumal! Ära surmahäda sees Lase hukka minna. Kürieleison.

Piiskopi karjase kirja ettelugemine.

Viisil: Mu elu Kristus ise. P. 9.

Mu pattusid on palju, Ma süüga kaetud. Kui ütled sõna valju, Siis olen kadunud.

Mind eksitus ja vale On hoidnud kütketes. Oh pööra oma pale Mu poole helduses!

Jah, halastuses vaata Mu vaese peale. Sa võid mull' abi saata, Sul võim on taevane.

Algusliturgia.

Omal viisil. 200.

Su poole, Issand, südamest Ma tõstan oma hääle, Mind päästa patu häda seest Ja halasta mu peale! Sest kui sa tahad arvata Kõik võlga, mis mull' teadmata, Kes siis su ees võib seista?

Su ees ei maksa muud kui arm Kõik pattu andeks anda; Kõik meie töö on tühi põrm, Kes võib su viha kanda? Kes võib su ees veel suurusta? Vaid peame kõik hirmuma, Ja elama su armust.

Seepärast sinu peale nüüd, Mu Jumal, mina loodan, Mu südames ei ole muud Kui et sult abi ootan, Mis sinu sõna tõotab, See minu hinge rõõmustab, See peale olen julge.

Jutlus.

Omal viisil. 176.

Armu püüan, Appi hüüan, Issand, sinu halastust, Mis kõik saavad, Kes sull' armsad, Kes ka nõudvad armastust. Anna mulle ennast leida, Kes sind saab, saab õnnistust.

Eestpalveid. Teateid.

Viisil: Kui vaatan tema risti peale. P. 267.

Et sa veel pole otsa saanud, See oh Jehoova halastus, Et Ta sind maha pole jätnud, Arm suur on see, oh kogudus! Oh heida tema jalge ette Ja anna tänu Temale, Too vaimu kasu Tema kätte, Meelt parandades õieti.

Kes Sa täis hirmu ja täis armu, Su juure, Issand, tuleme; Oh ära nuhtle mulla põrmu, Vaid anna armu vaestele, Et usus elu parandame Ja palves jääme alati Su omaks — ei me teise juure Küll iial minna tahagi.

Palve.

Viisil: Minu süda, rõõmustele. P. 305.

Armastus, mis igavene, Kutsub sind nüüd, inimene, Heldesti sull' vastu tõttab, Oma lauale sind võtab, Tahab sööta sind ja joota, Temalt õnnistust nüüd oota, Tema armu sees on saada, Mis võib valu vaigistada.

Kui ta juure usus ruttad, Oma häda kaebad, nutad, Ei Ta sind siis lükka välja, Kustutab su janu, nälja, Viib sind noore rohu maale, Eluveele sügavale, Kosutab sind heldel käel, Tröös-tib imelisel väel.

Piht ja armulaud.

Viisil: Sina üksi jõuad päästa. P. lisa 46.

Sinu juurde nuttes tulen, Jeesus, Õnnistegija. Tunnen, et Su ees ma olen Ainult vaene eksija. Käies pikka murerada Kurb ja raske on mu süda. Hinges mässab valutorm — Kuhu kadus tuletorn?

Andesta, oh Issand, ise Minu eksimused Sa! Hingesügavuses lase Valulained vaikida. Aita mind, et elus jälle Ma ei satu eksiteele. Alati mind saada Sa, Issand, oma armuga!

Viisil: Jeesus, Õnnistegija. 161.

Jeesukest ei jäta ma! Tema on mind armastanud, Lunastand ja armuga Enesega ühendanud. Nüüd ja edaspidi ka Jeesukest ei jäta ma!

Issand, oma ihu, verd Võtsid täna mulle anda; Mina nägin armumerd, Mis mind kannab taevaranda. Et jään sulle lõpmata. Jeesukest ei jäta ma!

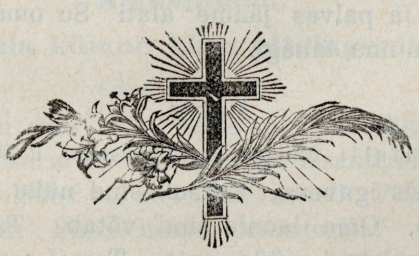
Tänupalve ja õnnistamine.

Viisil: Su poole, Issand, südamest. 200.

Loo puhas süda minule, Mu helde Jumal taevas! Mu süda on nii tõbine Ja ägab patu vaevas. Oh tule appi minule Ja minu süda terveks tee, Sa minu arst ja Looja.

Mull' ise rada ette tee, Mis viib mind taeva poole; Mind saada, Isa, heldesti Ja võta oma hoole! Mu jalgu, Jumal, juhata, Mu käsi, Issand, kinnita, Et ma su teelt ei lahku.

TRÜ Raamatukogu

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisuse trükikoda, Pikk t. 2. 1936.

ARH PT-1100

Jõuluõhtu jumalateenistus

Tallinna Jaani kirikus

1922 a.

I.

Lastekoor: Kellukeste koor . . . . . Reinecke.

Omal wiisil. 38.

Kog.: Ma tulen taewast ülewelt, Häid sõnumeid toon teile sealt, Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.
Üks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõotud. See kaunis ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.
See on see Issand Jeesus Kristt, Kes tahab aita hädalist: See on see Õnnistegija, Kes teid wõib patust lunasta.
Kõik õnne saate tema käest, Mis Jumal pakkund igawest, Et teie wõite meiega Nüüd taewas järgest elada.

Õp.: Algussalmid. Au olgu Issale . . .

Kog.: Nõnda kui alguses oli . . .

Õp.: Laulge rõõmsasti, oh taewad. Halleluuja!

Kog.: Ja maa olgu wäga rõõmus. Halleluuja!

Õp.: Waata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis kõige rahwale peab saama. Halleluuja!

Kog.: Meile on täna Taaweti linnas Õnnistegija sündinud, kes on Issand Kristus. Halleluuja!

Õp.: Issand olgu teiega.

Kog.: Ja ka Sinu Waimuga.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Õp.: Palwe.

Kog.: Aamen, aamen.

Koor: Au olgu Jumalale kõrges . . . . . Bortnianskỳ

II.

Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. 141.

Kog.: See on see öö, mil ilmutanud Suur Jumal oma armastust; Laps, keda inglid kummardanud, On walgustand mu pimedust; Ei päike tema wastu saa, Ehk hiilgaks tuhatwõrra ta.

Hing, wõta walgust südamesse, Ja hoia pimeduse eest! Need kiired ilma rajadesse Siit paistwad waese sõime seest, Nad põrgu ära wõidawad Ja surma oda murrawad.

Õp.: Wana Testamendi ettekuulutused Kristusest.

Omal wiisil. 57.

Õp.: Tänu olgu Jumalal'

Kog.: Kõigis paigus taewa all.

Õp.: Et ta täitnud tõotust,

Kog.: Saatnud meile õnnistust.

Õp.: Kõik, mis wanast usklikud

Kog.: Himuga ju oodanud,

Õp.: Kõik, mis neile kuulutud,

Õp.: On nüüd täiest täidetud.

Kog.: Aabrahami pärandus,

Õp.: Jisrali õnnistus,

Kog.: Rahuwürst, Immaanuel,

Õp.: Neitsi poeg on ilma peal.

Õp.: Luuk. 2, 1—7

Lastekoor: Püha öö.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-26

Kog.: Nüüd pange märki tähele: Et sõimest mähkmes leitakse
Laps halwas laudas magama, Kes ilma ülespidaja.
Oh ole terwe tulemast, Mind patust mitte põlgamast!
Sa tuled hädas aitma mind, Kes see eest küllalt kiidab sind?

Õp.: Luuk. 2, 8. 9.

Omal wiisil.

Kog.: Neil karjastel wäljal wist mure on käes, Et patuste lootus
ei ilmu ju wäes, Mis Aabrami kinnitus, Isaki rõõm,
Mis Jaakobi julgus ja Taaweti kroon, ja Taaweti kroon.
Näe taewas lööb walgeks, ja läigib kui päik' Üks ingel
neil ilmub, sest ehmatab kõik, Ta riided on walged, ta jumi
on helk, Ta särab ja hiilgab, kui heledam wälk, kui heledam
wälk.

Õp.: Luuk. 2, 10—14

Kog.: Ju kumab kõik loodus see paistuse sees, Ja äkitselt seisab
ta karjaste ees; Ta ütleb: „Miks kardate, lõpku kõik hirm,
Teil' Kristus on sündind, oh waatke mis arm, oh waatke
mis arm.
Ja ingliga nähakse pühade hulk, Mis Issandat kiidab,
et appi meil tuln'd: „Au Jumalal kõrges ja rahwast hea-
meel, Kes usust saab õigeks, sell' rahu on teal! sell' rahu
on teal!"

Õp.: Luuk. 2, 15—20.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat. 96.

Kog.: Jaakobi soost on täna üks täht meile tõusnud, Heldesti, hel-
lasti pimedas paigas meil' paistnud: Täht oled sa, Jeesus!
Nüüd taewas ja maa Kiidawad sind sinu sõimest.
Jumal on lihas: oh armu, mis meile ta näitnud, Aab-
rami kuulutust, Taaweti tõutust täitnud! Tulnud on ta!
Rutta nüüd Petlemma sa: Õnnis, kes teda sealt leidnud!

Õp.: Kal. 4, 4—7.

Kog.: Nüüd Jumalale austust Kõik andkem rõõmuga, Kes meile
taewa õnnistust Toob oma Pojaga.
Nüüd Isa rüpest tuleb ta, Saab waeseks lapseks seal,
Ta peab sõimes magama Ja kõwa heina peal.
Seesama pidi tulema Meil õigeks kuningaks, Maailma
rahwast koguma Kõik omaks alamaks.

Õp.: Kõne.

Õp.: Palwe.

Kog.: Aamen, aamen.

Koor: Au olgu Jumalale kõrges . . . . . Bortnianskỳ

II.

Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. 141.

Kog.: See on see öö, mil ilmutanud Suur Jumal oma armastust; Laps, keda inglid kummardanud, On walgustand mu pimedust; Ei päike tema wastu saa, Ehk hiilgaks tuhatwõrra ta.

Hing, wõta walgust südamesse, Ja hoia pimeduse eest! Need kiired ilma rajadesse Siit paistwad waese sõime seest, Nad põrgu ära wõidawad Ja surma oda murrawad.

Õp.: Wana Testamendi ettekuulutused Kristusest.

Omal wiisil. 57.

Õp.: Tänu olgu Jumalal'

Kog.: Kõigis paigus taewa all.

Õp.: Et ta täitnud tõotust,

Kog.: Saatnud meile õnnistust.

Õp.: Kõik, mis wanast usklikud

Kog.: Himuga ju oodanud,

Õp.: Kõik, mis neile kuulutud,

Õp.: On nüüd täiest täidetud.

Kog.: Aabrahami pärandus,

Õp.: Iisrali õnnistus,

Kog.: Rahuwürst, Immaanuel,

Õp.: Neitsi poeg on ilma peal.

Õp.: Luuk. 2, 1—7

Lastekoor: Püha öö.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-26

Kog.: Nüüd pange märki tähele: Et sõimest mähkmes leitakse Laps halwas laudas magama, Kes ilma ülespidaja.

Oh ole terwe tulemast, Mind patust mitte põlgamast! Sa tuled hädas aitma mind, Kes see eest küllalt kiidab sind?

Õp.: Luuk. 2, 8. 9.

Omal wiisil.

Kog.: Neil karjastel wäljal wist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju wäes, Mis Aabrami kinnitus, Isaki rõõm, Mis Jaakobi julgus ja Taaweti kroon, ja Taaweti kroon.

Näe taewas lööb walgeks, ja läigib kui päik' Üks ingel neil ilmub, sest ehmatab kõik, Ta riided on walged, ta jumi on helk, Ta särab ja hiilgab, kui heledam wälk, kui heledam wälk.

Õp.: Luuk. 2, 10—14

Kog.: Ju kumab kõik loodus see paistuse sees, Ja äkitselt seisab ta karjaste ees; Ta ütleb: „Miks kardate, lõpku kõik hirm, Teil' Kristus on sündind, oh waatke mis arm, oh waatke mis arm.

Ja ingliga nähakse pühade hulk, Mis Issandat kiidab, et appi meil tuln'd: „Au Jumalal kõrges ja rahwast heameel, Kes usust saab õigeks, sell' rahu on teal! sell' rahu on teal!"

Õp.: Luuk. 2, 15—20.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat. 96.

Kog.: Jaakobi soost on täna üks täht meile tõusnud, Heldesti, hellasti pimedas paigas meil' paistnud: Täht oled sa, Jeesus! Nüüd taewas ja maa Kiidawad sind sinu sõimest.

Jumal on lihas: oh armu, mis meile ta näitnud, Aabrami kuulutust, Taaweti tõutust täitnud! Tulnud on ta! Rutta nüüd Petlemma sa: Õnnis, kes teda sealt leidnud!

Õp.: Kal. 4, 4—7.

Kog.: Nüüd Jumalale austust Kõik andkem rõõmuga, Kes meile taewa õnnistust Toob oma Pojaga.

Nüüd Isa rüpest tuleb ta, Saab waeseks lapseks seal, Ta peab sõimes magama Ja kõwa heina peal.

Seesama pidi tulema Meil õigeks kuningaks, Maailma rahwast koguma Kõik omaks alamaks.

Õp.: Kõne.

Kog.: Ustaw Immaanuel, minugi südames sünni, Sinust, mu peastja, ma pean siis igawest kinni: Ela mu sees, Käi ise ikka mu ees, Ei ma siis ekstteed kõnni!

Õp.: Kirikupalwe.

Kog.: Nõõmustes mu süda kargab, Sest et seal Wälja peal Taewa wägi laulab. Kuulge, kuulge, kuidas meile Ilmamaad Hõiskawad: „Kristus sündind teile!"

Jumal tuleb täna taewast Hädalist, Waewalist Peastma kõigest waewast. Jumal sünnib inimeseks Minule, Sinule, Meiega saab üheks.

Koor: Siioni tütar . . . . . Händel.

III.

Õp.: Issanda nimi olgu kiidetud ja austatud. Halleluuja!

Kog.: Igawesest ajast igawesti. Halleluuja!

Õp.: Meie Isa . . .

Kog.: Sest Sinu päralt on riik . . .

Õp.: Õnnistab kogudust.

Kog.: Aamen, aamen, aamen.

Omal wiisil: 481.

Üks roosike on tõusnud Küll õrna juure seest, Kuis wanemad on laulnud. Ta tuli Jesse soost See kallis lilleke. Kest talwel, külmal ajal, Ta kaswas ülesse.

Mu armsast roosikesest Jesajas kuulutas: Ta sündis puhtast neitsist, Maariast, Petlemmas: Nii oli Isa nõu. Kest talwel, külmal ajal, On näha Isa au.

TRÜ Raamatukogu

J. & P. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Jõuluõhtu jumalateenistus

Tallinna Jaani kirikus 1922 a.

I.

Lastekoor: Kellukeste koor . . . . . Reinecke.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat, kiita. 96.

Kog.: Hõisake taewad, ja inglid au Issandat kiitke, Patuste peastjale laulge ja ühtlasi hüüdke: „Issand on siin!" Lõpetud häda ja piin, Paludes põlwili heitke!

Hõisake taewad, ja laulge nii maa kui ka meri: Jeesus on tulnud, suur Jumal on liha ja weri! Rahu ta toob, Südamed uueks ta loob, Täidab, mis kuulutab kiri.

Õp.: Algussalmid. Au olgu Isale . . .

Kog.: Nõnda kui alguses oli . . .

Õp.: Waata, ma kuulutan teile suurt rõõmu. Halleluuja!

Kog.: Mis kõige rahwale peab saama. Halleluuja!

Õp.: Teile on täna Taaweti linnas Õnnistegija sündinud. Halleluuja!

Kog.: Kes on Issand Kristus. Halleluuja!

Õp.: Issand olgu teiega.

Kog.: Ja Sinu Waimuga.

Õp.: Palwe.

Kog.: Aamen, aamen.

Lastekoor: Waikne öö . . . . . Bethowen.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

II.

Omal wiisil: 38.

Kog.: Ma tulen taewast ülewelt, Häid sõnumid toon teile sealt,
Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.
Üks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõotud.
See kaunis, ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.
See on see Issand Jeesus Krist, Kes tahab aita hädalist;
See on see Õnnistegija Kes teid wõib patust lunasta.

Õp.: Wana Testamendi ettekuulutused Kristusest.

Omal wiisil: 342.

Kog.: Nüüd paistab meile kaunisti See koidutäht nii selgesti,
See Jesse wõsukene, Kes Taawetist meil sündinud Ja kuningaks meil' kingitud Ja peiuks Jeesukene! Helde, Selge Armukene, kaunikene oled sina, Sinust ei wõi jääda mina.

Õp.: Luuk. 2, 1—7.

Lastekoor: Püha öö.

Õp.: Luuk. 2, 8. 9.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-27

Omal wiisil.

Kog.: Neil karjastel wäljal wist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju wäes, Mis Aabrami kinnitus, Isaki rõõm, Mis Jaakobi julgus ja Taaweti kroon, ja Taaweti kroon.
Näe taewas lööb walgeks, ja läigib kui päik' Üks ingel neil ilmub, sest ehmatab kõik, Ta riided on walged, ta jumi on helk, Ta särab ja hiilgab, kui heledam wälk, kui heledam wälk.

Õp.: Luuk. 2, 10—14.

Kog: Ju kumab kõik loodus see paistuse sees, Ja äkitselt seisab ta karjaste ees; Ta ütleb: „Miks kardate, lõpku kõik hirm, Teil' Kristus on sündind, oh waatke mis arm, oh waatke mis arm.
Ja ingliga nähakse pühade hulk, Mis Issandat kiidab, et appi meil tuln'd: „Au Jumalal kõrges ja rahwast heameel, Kes usust saab õigeks, sell' rahu on teal! sell' rahu on teal!"

Õp.: Luuk. 2, 15. 16.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat kiita. 96.

Kog.: Jumal on lihas: oh armu, mis meile ta näitnud, Aabrami kuulutust, Taaweti tõotust täitnud! Tulnud on ta! Rutta nüüd Petlemma sa: Õnnis, kes teda sealt leidnud!

Õp.: Luuk. 2, 17—20.

Omal wiisil. 57.

Kog.: Tänu olgu Jumalal' Kõigis paigus taewa all, Et ta täitnud tõotuſt, Saatnud meile õnnistuſt.
Kõik, mis wanaſt uſklikud Himuga ju ootanud, Kõik, mis neile kuulutud, On nüüd täieſt täidetud.
Ole terwe tulemaſt, Õndſuſt mulle pakkumaſt, Minu ſüdant walmista Eneſele armuga.

Õp.: Tiitusse 2, 11—14.

Omal wiisil: 280.

Kog: Rõõmustes mu ſüda kargab, Seſt et ſeal Wälja peal Taewawägi laulab. Kuulge, kuulge kuidas meile Ilmamaad Hõiskawad: „Kristus ſündind teile!"
Jumal tuleb täna taewaſt Hädaliſt, Waewaliſt Peaſtma kõigeſt waewaſt. Jumal ſünnib inimeſeks, Minule, Sinule, Meiega ſaab üheks.

Õp.: Kõne.

Omal wiisil. 481.

Kog: Üks rooſike on tõusnud Küll õrna juure ſeeſt, Kuis wanemad on laulnud, Ta tuli Jeſſe ſooſt See kallis lilleke, Keſk talwel külmal ajal, Ta kaswis ülesſe.
Mu armſaſt rooſikeſeſt Jeſajas kuulutas; Ta ſündis puhtaſt neitſiſt, Maariaſt, Petlemmas: Nii oli Iſa nõu. Keſk talwel, külmal ajal, On näha Iſa au.

Õp.: Kirikupalwe.

Wiiſil: Oh anna tuhat keelt ſa mulle. 141.

Kog: Hing, wõta walguſt ſüdamesſe, Ja hoia pimeduſe eeſt! Need kiired ilma rajadesſe Siit paiſtwad waeſe ſõime ſeeſt, Nad põrgu ära wõidawad Ja ſurma oda murrawad.

III.

Õp.: Laulge Jehoowale uus laul. Halleluuja!

Kog.: Seſt tema on imeasju teinud. Halleluuja!

Õp.: Meie Iſa. . . .

Kog.: Seſt ſinu päralt on riik . . . .

Õp.: Õnnistab koguduſt.

Kog.: Aamen, aamen, aamen.

II.

Omal wiisil: 38.

Kog.: Ma tulen taewast ülewelt, Häid sõnumid toon teile sealt,
Neid toon ma teile röömuga, Neid tahan mina kuuluta.
Ülks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõotud.
See kaunis, ilus lapsuke On teie röörn ja kallis õnn.
See on see Issand Jeesus Krist, Kes tahab aita hädalist;
See on see Õnnistegija Kes teid wõib patust lunasta.

Õp.: Wana Testamendi ettekuulutused Kristusest.

Omal wiisil: 342.

Kog.: Nüüd paistab meile kaunisti See koidutäht nii selgesti,
See Jesse wõsukene, Kes Taawetist meil sündinud Ja kuningaks meil' kingitud Ja peiuks Jeesukene! Helde, Selge Armukene, kaunikene oled sina, Sinust ei wõi jääda mina.

Õp.: Luuk. 2, 1—7.

Lastekoor: Püha öö.

Õp.: Luuk. 2, 8. 9.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-27

Omal wiisil.

Kog.: Neil karjastel wäljal wist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju wäes, Mis Aabrami kinnitus, Isaki röörn, Mis Jaakobi julgus ja Taaweti kroon, ja Taaweti kroon.
Näe taewas lööb walgeks, ja läigib kui päik' Ülks ingel neil ilmub, sest ehmatab kõik, Ta riided on walged, ta jumi on helk, Ta särab ja hiilgab, kui heledam wälk, kui heledam wälk.

Õp.: Luuk. 2, 10—14.

Kog: Ju kumab kõik loodus see paistuse sees, Ja äkitselt seisab ta karjaste ees; Ta ütleb: „Miks kardate, lõpku kõik hirm, Teil' Kristus on sündind, oh waatke mis arm, oh waatke mis arm.
Ja ingliga nähakse pühade hulk, Mis Issandat kiidab, et appi meil tuln'd: „Au Jumalal kõrges ja rahwast heameel, Kes usust saab õigeks, sell' rahu on teal! sell' rahu on teal!"

Õp.: Luuk. 2, 15. 16.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat kiita. 96.

Kog.: Jumal on lihas: oh armu, mis meile ta näitnud, Aabrami kuulutust, Taaweti tõotust täitnud! Tulnud on ta! Rutta nüüd Petlemma sa: Õnnis, kes teda sealt leidnud!

Õp.: Luuk. 2, 17—20.

Omal wiisil. 57.

Kog.: Tänu olgu Jumalal' Kõigis paigus taewa all, Et ta täitnud tõotust, Saatnud meile õnnistust.
Kõik, mis wanast usklikud Himuga ju ootanud, Kõik, mis neile kuulutud, On nüüd täiest täidetud.
Ole terwe tulemast, Õndsust mulle pakkumast, Minu südant walmista Enesele armuga.

Õp.: Tiituse 2, 11—14.

Omal wiisil: 280.

Kog: Röömustes mu süda kargab, Sest et seal Wälja peal Taewawägi laulab. Kuulge, kuulge kuidas meile Ilmamaad Hõiskawad: „Kristus sündind teile!"
Jumal tuleb täna taewast Hädalist, Waewalist Peastma kõigest waewast. Jumal sünnib inimeseks, Minule, Sinule, Meiega saab üheks.

Õp.: Kõne.

Omal wiisil. 481.

Kog: Ülks roosike on tõusnud Küll õrna juure seest, Kuis wanemad on laulnud, Ta tuli Jesse soost See kallis lilleke, Kesk talwel külmal ajal, Ta kaswis ülesse.
Mu armsast roosikesest Jesajas kuulutas; Ta sündis puhtast neitsist, Maariast, Petlemmas: Nii oli Isa nõu. Kesk talwel, külmal ajal, On näha Isa au.

Õp.: Kirikupalwe.

Wiisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. 141.

Kog: Hing, wõta walgust südamesse, Ja hoia pimeduse eest! Need kiired ilma rajadesse Siit paistwad waese sõime seest, Nad põrgu ära wõidawad Ja surma oda murrawad.

III.

Õp.: Laulge Jehoowale uus laul. Halleluuja!

Kog.: Sest tema on imeasju teinud. Halleluuja!

Õp.: Meie Isa. . . .

Kog.: Sest sinu päralt on riik . . . .

Õp.: Õnnistab kogudust.

Kog.: Aamen, aamen, aamen.

Omal wiisil. 366.

Lastekoor: Oh ſa õnnistaw, Oh ſa rõõmustaw Püha kallis Jõulu aeg! Ilm oli hukas, Kristus on ſündind, Ristirahwas, ristirahwas rõõmusta!

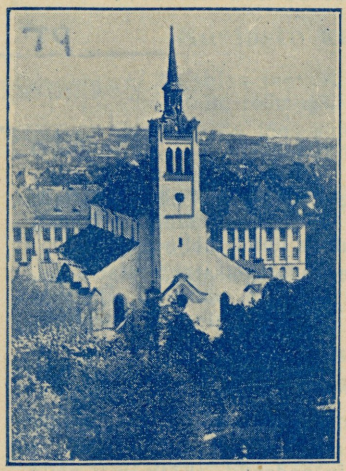
Oh ſa õnnistaw, oh ſa rõõmustaw Püha inglite laulu aeg! Petlemma mäe peal Kuuldakſe nüüd hääl: Ristirahwas, ristirahwas rõõmusta.

Kog.: Oh ſa õnnistaw, oh ſa rõõmustaw Patustele rõõmu aeg. Kristus on ilmund, Meid lunastanud, Ristirahwas, ristirahwas rõõmusta.

TRÜ Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Bibliotheca Universitatis Tartuensis

„Au olgu Jumalale kõrges,
Ja maa peal rahu,
Inimestest hea meel!“
Lk. 2, 14.

Jõulu õhtu

Tallinna
Jaani kirikus

24. dets. 1939 kell 8 õhtul

I

Koor: Rõõmupäev on saabunud: kallis jõulupüha. Öö on päevaks muutunud, kelkjalt särab taevas. Inimsüda, märka seda: sulle sündinud on Päästja. Laula kiitust, tänu sellel, kes sind patust lunastand.

Jõulukellad kõlavad kõrgest tornist alla; Pühakotta kutsuvad täna noort ja vana. Inimsüda, märka seda: sulle sündinud on Päästja. Laula kiitust, tänu sellel, kes sind patust lunastand.

Viisil: Jumal, vägev valitseja. 182.

Taeva tähed, ilma väed Ja sa kuldne laotus, Orud, luhad, metsad, mäed, Kõrgus ja ka sügavus. Kõik nüüd kiitke, rõõmsad olge, Lauldes Isa ette tulge!

Aga sa, oh inimene, Laula valjumini veel, Et su armas Jeesukene Magab sõimes heinte peal: Inglilaulu taevas kuule, Karjastega kiitma tule!

Rõõmu häält on kuulda taevas, Rõõmu kuulda maa peal ka, Rõõmu, rõõmu igas paigas, Rõõmu ilma otsata: Maarja lapse ilmal' toonud. Jumal inimeseks saanud.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Õpetaja: Algussalmid. Au olgu Isale ja Pojale ja Püha Vaimule.

Kogudus: Püha, püha, püha on meie Jumal, me' Issand Seebaoot! Taevas ja maa, taevas ja maa on täis Tema au!

Õpetaja: Au olgu Jumalale kõrges!

Kogudus: Ja maa peal rahu ja inimestest hea meel...

Õpetaja: Issand olgu teiega!

Kogudus: Ja sinu vaimuga!

Õpetaja: Palve.

Kogudus: Aamen, aamen.

PT
TPÜ Raamatukogu
320-28

Koor: Helisege, jõulukellad, Inimesed, paluge! Kuulutage, hääled hellad: Rahuvürst on sündinud! Imeline püha öö Õndsust meil' ja troosti toob. Rahu maa peal, rahu taevas Jõululaps nüüd meile saadab.

Kiitke Jeesust, ristirahvas, Kiitke teda hõisates! Rändajad, nüüd valmistatud. Pärisosa taevas teil'. Imeline püha öö Õndsust meil' ja troosti toob. Jeesus Kristus, heldest' tule, Valgustajaks meile ole.

II

Õpetaja: Tänu olgu Jumalal' Kõigis paigus taeva all, Et ta täitnud tõotust, Saatnud meile õnnistust.

Koor: Kõik, mis vanast usklikud Himuga ju oodanud, Kõik, mis neile kuulutud, On nüüd täiest' täidetud.

Kogudus: Ole terve tulemast, Õndsust mulle pakkumast, Minu südant valmista Enesele armuga.

Tule, au Issand, sa Minu sisse elama: Minu südant pühitse, Kõigest patust puhtaks tee.

Kuidas Jumal Vana Testamendi prohvetite läbi Kristust ette kuulutas.

Koor: Jõulu öö — täis saladust öö, öödest kaunim hinge'e! Täna taevast õnnitlevalt jõulukellad imehellalt helisevad südame...

Jõulu öö — täis saladust öö, sa viid kõik ju õnnele... Taeva laulud kuulutavad, lumehelbed kõnelevad, täna taevas suudleb maad.

Maarja ja Joosep Petlema teekonnal — Luuka 2, 1—5.

Õpetaja: Üks roosike on tõusnud Küll õrna juure seest, Kuis vanemad on laulnud. Ta tuli Jesse soost, See kallis lilleke. Kesk talvel, külmal ajal, Ta kasvis ülesse.

Kogudus: Mu armsast roosikesest Jesajas kuulutas: Ta sündis puhtast neitsist, Maariast Petlemmas; Nii oli Isa nõu. Kesk talvel külmal ajal On näha Isa au.

Õnnistegija Jeesuse Kristuse sündimine — Luuka 2, 6—7.

Viisil: Nüüd, ristirahvas, laulage. 202.

Su sõime juures seisan ma, Oh Jeesus, minu elu! Mis enne mulle andsid sa, Nüüd tahan anda sulle: Ma annan ihu, hinge, meelt Ja südant, palvet, lauluhäält, Oh võta seda vastu!

Mul oli raske patuöö, Ja Sa said päevaks mulle, Seks päevaks, mis mu hingele, Tõi valgust, rõõmu jälle, Oh armupäike, Sina ka Mu usu süütsid põlema, Kui ilus on su paistus?

Karjaste kartus — Luuka 2, 8—9.

Õpetaja: Ma tulen taevast ülevalt, Häid sõnumeid toon teile sealt. Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.

Koor: Üks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõotud. See kaunis, ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.

Kogudus: See on see Issand Jeesus Krist, Kes tahab aita hädalist; See on see Õnnistegija, Kes teid võib patust lunasta.

Kõik õnne saate Tema käest, Mis Jumal pakkund igavest, Et teie võite meiega Nüüd taevas järjest elada.

Ja ingel ütles neile: „Ärge kartke!“ —
Luuka 2, 10—12.

Omal viisil.

Neil karjastel väljal vist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju väes, Mis Aabrami kinnitus, Iisaki rõõm, Mis Jakobi julgus ja Taaveti kroon, Ja Taaveti kroon.

Näe, taevas lööb valgeks ja läigib kui päik', Üks ingel neil ilmub, sest ehmatab kõik: Ta riided on valged, ta jume on helk, Ta särab ja hiilgab kui heledam välk, Kui heledam välk.

Ju kumab kõik loodus see paistuse sees Ja äkitselt seisab ta karjaste ees. Ta ütleb: Miks kardate! Lõpku kõik hirm, Teil Kristus on sündind, oh vaatke, mis arm! Oh vaatke mis arm!

Inglite ja taeva sõjaväe hulkade kiituse laul —
Luuka 2, 13—14.

Viisil: Võta nüüd Issandat, vägevat. 96.

Hõisake, taevad ja inglid, au Issandat kiitke. Patuste päästjale laulge ja ühtlasi hüüdke: „Issand on siin!“ Lõpetud häda ja piin, Paludes põlvili heitke!

„Läki nüüd Petlemasse ja vaadakem seda asja!“ —
Luuka 2, 15.

Omal viisil. 38

Seepärast läki rõõmuga Nüüd karjastega vaatama, Mis Jumal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

Mu süda, pane tähele, Mis on, mis sõimes nähtakse! Kes on see kaunis lapsuke? See on mu armas Jeesuke!

Õpetaja: Algussalmid. Au olgu Isale ja Pojale ja Püha Vaimule.

Kogudus: Püha, püha, püha on meie Jumal, me' Issand Seebaoot! Taevas ja maa, taevas ja maa on täis Tema au!

Õpetaja: Au olgu Jumalale kõrges!

Kogudus: Ja maa peal rahu ja inimestest hea meel...

Õpetaja: Issand olgu teiega!

Kogudus: Ja sinu vaimuga!

Õpetaja: Palve.

Kogudus: Aamen, aamen.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-28

Koor: Helisege, jõulukellad, Inimesed, paluge! Kuulutage, hääled hellad: Rahuvürst on sündinud! Imeline püha öö Õndsust meil' ja troosti toob. Rahu maa peal, rahu taevas Jõululaps nüüd meile saadab.

Kiitke Jeesust, ristirahvas, Kiitke teda hõisates! Rändajad, nüüd valmistatud. Pärisosa taevas teil'. Imeline püha öö Õndsust meil' ja troosti toob. Jeesus Kristus, heldest' tule, Valgustajaks meile ole.

II

Õpetaja: Tänu olgu Jumalal' Kõigis päigus taeva all, Et ta täitnud tõotust, Saatnud meile õnnistust.

Koor: Kõik, mis vanast usklikud Himuga ju oodanud, Kõik, mis neile kuulutud, On nüüd täiest' täidetud.

Kogudus: Ole terve tulemast, Õndsust mulle pakkumast, Minu südant valmista Enesele armuga.

Tule, au Issand, sa Minu sisse elama: Minu südant pühitse, Kõigest patust puhtaks tee.

Kuidas Jumal Vana Testamendi prohvetite läbi Kristust ette kuulutas.

Koor: Jõulu öö — täis saladust öö, öödest kaunim hinge'e! Täna taevast õnnitlevalt jõulukellad imehellalt helisevad südame...

Jõulu öö — täis saladust öö, sa viid kõik ju õnnele... Taeva laulud kuulutavad, lumehelbed kõnelevad, täna taevas suudleb maad.

Maarja ja Joosep Petlema teekonnal — Luuka 2, 1—5.

Õpetaja: Üks roosike on tõusnud Küll õrna juure seest, Kuis vanemad on laulnud, Ta tuli Jesse soost, See kallis lilleke. Kesk talvel, külmal ajal, Ta kasvis ülesse.

Kogudus: Mu armsast roosikesest Jesajas kuulutas: Ta sündis puhtast neitsist, Maariast Petlemmas; Nii oli Isa nõu. Kesk talvel külmal ajal On näha Isa au.

Õnnistegija Jeesuse Kristuse sündimine — Luuka 2, 6—7.

Viisil: Nüüd, ristirahvas, laulage. 202.

Su sõime juures seisan ma, Oh Jeesus, minu elu! Mis enne mulle andsid sa, Nüüd tahan anda sulle: Ma annan ihu, hinge, meelt Ja südant, palvet, lauluhäält, Oh võta seda vastu!

Mul oli raske patuöö, Ja Sa said päevaks mulle, Seks päevaks, mis mu hingele, Tõi valgust, rõõmu jälle, Oh armupäike, Sina ka Mu usu süütsid põlema, Kui ilus on su paistus?

Karjaste kartus — Luuka 2, 8—9.

Õpetaja: Ma tulen taevast ülevalt, Häid sõnumeid toon teile sealt. Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.

Koor: Üks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõotud. See kaunis, ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.

Kogudus: See on see Issand Jeesus Krist, Kes tahab aita hädalist; See on see Õnnistegija, Kes teid võib patust lunasta.

Kõik õnne saate Tema käest, Mis Jumal pakkund igavest, Et teie võite meiega Nüüd taevas järjest elada.

Ja ingel ütles neile: „Ärge kartke!“ — Luuka 2, 10—12.

Omal viisil.

Neil karjastel väljal vist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju väes, Mis Aabrami kinnitus, Iisaki rõõm, Mis Jakobi julgus ja Taaveti kroon, Ja Taaveti kroon.

Näe, taevas lööb valgeks ja läigib kui päik', Üks ingel neil ilmub, sest ehmatab kõik: Ta riided on valged, ta jume on helk, Ta särab ja hiilgab kui heledam välk, Kui heledam välk.

Ju kumab kõik loodus see paistuse sees Ja äkitselt seisab ta karjaste ees. Ta ütleb: Miks kardate! Lõpku kõik hirm, Teil Kristus on sündind, oh vaatke, mis arm! Oh vaatke mis arm!

Inglite ja taeva sõjaväe hulkade kiituse laul — Luuka 2, 13—14.

Viisil: Võta nüüd Issandat, vägevat. 96.

Hõisake, taevad ja inglid, au Issandat kiitke. Patuste päästjale laulge ja ühtlasi hüüdke: „Issand on siin!“ Lõpetud häda ja piin, Paludes põlvili heitke!

„Läki nüüd Petlemasse ja vaadakem seda asja!“— Luuka 2, 15.

Omal viisil. 38

Seepärast läki rõõmuga Nüüd karjastega vaatama, Mis Jumal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

Mu süda, pane tähele, Mis on, mis sõimes nähtakse! Kes on see kaunis lapsuke? See on mu armas Jeesuke!

Su sammet ja Su kallis siid On hein ja jäme riie nüüd;
Neis Sina ennast ilmutand Kui taevariigi kuningat.

„Ja nad leidsid Maarja ja Joosepi — ja lapsukese sõimes“ — Luuka 2, 16—18.

Omal viisil. 485.

Püha öö, õnnistud öö! Kõik on maas Rahu sees. Joosep valvab ja Marial seal Hingab lapsuke põlvede peal; :,: Maga Sa, patuste rõõm! :,:

Püha öö, õnnistud öö! Ingli hääl Välja pääl Laulab rõõmustes Halleluuja! Annab teada nüüd karjastel' ka: :,:Kristus sündinud teil'! :,: V. l. II.

Andkem Jumalale au ja kiitkem Teda kõige eest!
Luuka 2, 19—20.

Omal viisil.

Oh tänades langege põlvile seal Ja tõstke käed üles kui karjased teal, Ja rõõmustes laulge kõik inglitega, Et teile nüüd tulnud on Lunastaja.

Sest võta, oh Jeesus, me südamed nüüd. Sul ohvriks neid toome, oh kaota süüd Ja pühitse, puhasta, õndsaks meid tee, Et Sinuga taevasse jõuaksime.

III

Kõne — õpetaja A. Täheväli.

Viisil: Rõõmustes mu süda kargab. 280.

Sinust hakkan mina kinni, Jeesuke! Minule Südamesse sünni. Minu hinge ainus ilu Oled Sa, Sinuga Õnnis on mu elu.

Palve. Meie Isa...

Õnnistamine.

Omal viisil. 336.

Oh sa õnnistav, Oh sa rõõmustav Püha, kallis jõuluaeg! Ilm oli hukas, Kristus on sündind, Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

Oh sa õnnistav, Oh sa rõõmustav Püha inglite lauluaeg! Petlema mäe peal Kuuldakse nüüd hääl: Ristirahvas j. n. e.

Oh sa õnnistav, Oh sa rõõmustav Patustele õnneaeg. Kristus on ilmund, Meid lunastanud, Ristirahvas j. n. e.

TRÜ Raamatukogu

K. Kaskneeme trükk. Tallinn, Raekoja pl. 18/3. 1939 a.

Ceus. 10392.

Laulud
Eſimeſe Kristuſe tulemiſe pühal
Tallinna Jaani kirikus
1884.

Homiku laul.

Wiiſil: Oh hinge ſõber, õnnis olen.

So Õpetaja tuleb ſulle, Oh kuule teda hoolega! Ta näitab waeste patustele Teed taewariiki armuga. — Ta annab Iſa tahtmiſt teäda, Ja aitab ſind kaa ſeda täita, Kui teda palud ſüdameſt. Ta ſõna järel' püüan teha, Siis taewa õnnistuſt ſaad näha, So Õpetaja tuleb tõeſt.

So Ülem=preester tuleb tõeſt, So juure, waene patune; Oh otſi armu tema käeſt Ja abi oma hingele! Siis kui ta ristiſambas ſurnud Ja kõik maailma patud kannud, Siis kandis kaa ſo patu süüd. Nüüd tahab ta ſind patuſt peästa Ja oma taewariiki ſaata, Seks tuleb ta ſo juure nüüd.

So Kuningas, ſee tuleb ſulle, Nii waene, madal, taſane; Oh wõta teda wastu jälle, Kes liha ſees ſo ſarnane. Oh kummarda ja teeni teda, Ta kautab ſo hinge häda Ja annab elu, õnnistuſt. Kui õiges uskus teda teenid Ja ſurmani ta poole hoiad, Siis oled õnnis igaweſt.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

PT
TRU Raamatukogu
320-19

Enne jutluſt.

Omal wiiſil.

Kuis pean wastu wõtma Sind, armas Jeeſuke? Kuis ſinu wastu tõtma, Mo hinge iluke! Oh Jeeſus, minu ſüdant Nüüd armuſt walgusta, Et kõlban ſulle jälle, Sind teenin lõpmata.

So Siion heidab palmid Tee peäle ſinule Ja mina laulan ſalmid So auuks Jeeſuke! Mo ſüda armastagu Sind ikka truuiste, Mo ſuu ja elu kiitku So nime järgeste.

Kõik oled ſina teinud Mo õnneks heldeste, Kui hing ſai hukka läinud Ja ihu kurjaste, Kui ſain ſo riigiſt lahti, Kus rõõm on järgeste! Siis ſinu läbi tehti Minb rõõmſaks, Jeeſuke!

Kui ſurma, põrgu paeluſt Ma olin ſeutud, Siis peäſtſid lahti armuſt Minb wäga teutud. Sa annab taewa wara ja auu minule, Kõik rikkus lõpeb ära, Ei iial lõpe ſee.

Ei üksi taewa jätma Sind wõinud ſundida, Mull' lunastajaks ſaama So arm ſinb ſundis ka. Oh arm! et appi tulid maailma rahwale, Kes patu hädas olid, Neid peäſtma heldeste

Oh teie mureliſed, Kes ristis olete! Oh teie hädaliſed! See peäle mõelge. Oh olge ſee peäl julged, Kui teil on häda käes, Ta armu poole tulge, Ta õige abimees.

Ei mõista enam hukka Teid teie patu süüd, Kül Jeeſus tahab matta Neid mere põhja nüüd. Ta toob ju patustele Suurt armu õnnistuſt, Ja kingib meile jälle Üht õiget päranduſt.

Kantsli ſalm.

Wiiſil: Nüüd tehke kõrgeks wärawad.

Oh tule Õnnistegija, Mo ſüda on ſull lahti kaa!

Oh tule meile armuga, Ja oma heldust ilmuta! —
So Püha Waim nüüd heldeste, Meid saatku õndsa
tuewasse! Auu olgu, Issand, sest, So nimel igawest! —

Surma laul.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Oh mis suurt rõõmu tunnen siis, Kui ükskord
Jeesu süle sees Ma magusaste uinun! Ei enam
patust roojastud, Ei surma hirmust ahastud, Ja
taewas „püha!" laulan. Oiska süda! Laula
rõõmsast; tröösti ennast, taewa elu Annab siis so
Jumal sulle.

Päraſt eestpalwid.

Wiisil: Minu süda rõõmustele.

Issand sinu jalge ette Langen maha mina waene,
Tänan sind, mo lunastaja Et mo patud tahad katta.
Wõta mind kaa armastaja, Patu himudest nüüd
peästa! Oma Waimuga mind täita, Ja mind uskus
kinnitada.

Mina tõutan nüüd uuest Sinu poole hoida truuist!
Ikka tahan mina püüda Sinu käsusõna täita. Kõigest
wäest ma tahan nõuda, Jeesus sinu järel' jõuda, —
Ligimest ma tahan ikka Nii kui ennast armastada!

Püha õhtusöömaaja laul.

Wiisil: Oh wõitlejad, et käige peale.

Kui sina lahkuma jo pidid Sel wiimsel ööl so jün-
griteſt, Siis püha sakramenti seädsid Sa meile suu-
reſt heldusest. See üpris suure ande eest Sind kii-
dame nüüd, Jeesus Kriſt.

Nii sagedast', kui laual' lähme, Saab meile uueks
sinu arm; Seäl ikka selgemine näeme Kui suur ja
palaw tema on; — Seäl sinu weri ja so surm
Jääb meile ikka magusam.

PT
TRU Raamatukogu
320-19

Enne jutluſt.

Omal wiiſil.

Kuis pean wastu wõtma Sind, armas Jeeſuke? Kuis ſinu wastu tõtma, Mo hinge iluke! Oh Jeeſus, minu ſüdant Nüüd armuſt walgusta, Et kõlban ſulle jälle, Sind teenin lõpmata.

So Siion heidab palmid Tee peäle ſinule Ja mina laulan ſalmid So auuks Jeeſuke! Mo ſüda armastagu Sind ikka truuiste, Mo ſuu ja elu kiitku So nime järgeste.

Kõik oled ſina teinud Mo õnneks heldeste, Kui hing ſai hukka läinud Ja ihu kurjaste, Kui ſain ſo riigiſt lahti, Kus rõõm on järgeste! Siis ſinu läbi tehti Mind rõõmſaks, Jeeſuke!

Kui ſurma, põrgu paeluſt Ma olin ſeutud, Siis peäſtſid lahti armuſt Mind wäga teutud. Sa annab taewa wara ja auu minule, Kõik rikkus lõpeb ära, Ei iial lõpe ſee.

Ei ükſki taewa jätma Sind wõinud ſundida, Mull' lunaſtajaks ſaama So arm ſind ſundis ka. Oh arm! et appi tulid maailma rahwale, Kes patu hädas olid, Neid peäſtma heldeste

Oh teie murelijed, Kes ristis olete! Oh teie hädaliſed! See peäle mõelge. Oh olge ſee peäl julged, Kui teil on häda käes, Ta armu poole tulge, Ta õige abimees.

Ei mõiſta enam hukka Teid teie patu süüd, Kül Jeeſus tahab matta Neid mere põhja nüüd. Ta toob ju patuſtele Suurt armu õnniſtuſt, Ja kingib meile jälle Üht õiget pärandust.

Kantsli ſalm.

Wiiſil: Nüüd tehke kõrgeks wärawad.

Oh tule Õnniſtegija, Mo ſüda on ſull lahti kaa! Oh tule meile armuga, Ja oma heldust ilmuta! — So Püha Waim nüüd heldeste, Meid ſaatku õndſa tuewaſſe! Auu olgu, Jſand, ſeſt, So nimel igaweſt! —

Surma laul.

Wiiſil: Nüüd paiſtab meile kauniſte.

Oh mis ſuurt rõõmu tunnen ſiis, Kui ükſkord Jeeſu ſüle ſees Ma maguſaſte uinun! Ei enam patuſt roojaſtud, Ei ſurma hirmuſt ahaſtud, Ja taewas „püha!" laulan. Õiska ſüda! Laula rõõmſaſt; tröösti ennaſt, taewa elu Annab ſiis ſo Jumal ſulle.

Päraſt eeſtpalwid.

Wiiſil: Minu ſüda rõõmuſtele.

Jſand ſinu jalge ette Langen maha mina waene, Tänan ſind, mo lunaſtaja Et mo patud tahad katta. Wõta mind kaa armaſtaja, Patu himudeſt nüüd peäſta! Oma Waimuga mind täita, Ja mind uskus kinnitada.

Mina tõutan nüüd ueeſt Sinu poole hoida truuiſt! Ikka tahan mina püüda Sinu käſuſõna täita. Kõigeſt wäeſt ma tahan nõuda, Jeeſus ſinu järel' jõuda, — Ligimeſt ma tahan ikka Nii kui ennaſt armaſtada!

Püha õhtuſöömaaja laul.

Wiiſil: Oh wõitlejad, et käige peale.

Kui ſina lahkuma jo pidid Sel wiimſel ööl ſo jüngriteſt, Siis püha ſakramenti ſeädſid Sa meile ſuureſt heldueſt. See üpris ſuure ande eeſt Sind kiidame nüüd, Jeeſus Kriſt.

Nii ſagedaſt', kui laual' lähme, Saab meile uueks ſinu arm; Seäl ikka ſelgemine näeme Kui ſuur ja palaw tema on; — Seäl ſinu weri ja ſo ſurm Jääb meile ikka maguſam.

So ihuſt hakab ikka rohkem Uſk meie hinges kaswama: So weri ajab ikka enam Meid ſinu järel' kõndima. See roog meid täidab rahuga, Ja ſinu armastuſega.

Seäl ſinu ihu — liikmetega End ühendame armſaste, Seäl oma risti wendadega Üks meel, üks ſüda oleme, Seäl õpime kõik ſüdameſt Ka armastame teine teiſt.

So liha meile pandiks antaks, Et meie nõder liha kaa, Mis hauda mädanema pantaks, Weel tõuſeb hauaſt auuga: Siis elame, oh Jeeſus Kriſt So juures taewas igaweſt.

Lõpe laul.

Wiiſil: Mo elu Kristus iſe.

Oh meile, Issand Jeeſus, Jää oma armuga, Et pahareti kurjus Meid kiuſata ei ſa.

Oh meile, Issand Jeeſus, Jää oma walgega, Sa kallis tõe ſelgus, Meid ikka juhata.

Oh meile, Issand Jeeſus, Jää, ja meid õnnista, Ja jõudu, wäge waimus, Kõik ſeda kaswata!

TKU Raamatukogu

Дозволено цензурою. — Ревель, 30-го Ноября 1884.
Trükitud Eestimaa ſinodi kirjadega.

ARH PT-1900
Cens. 12008.

Laulud

Tallinna Jaani kirikus

28mal Webruaril 1888.

Homiku laul.

Omal wiisil.

Meil' oma sõna kinnita, Oh Jumal! meid neist awita, Kes tahaksid küll lükkata So Poja tema järje pealt.

Oh Jeesus Kristus! näita sa Meil' oma wäge lõpmata, Las' oma rahwas elada, Et tema sind wõiks tänada.

Oh püha Waim! meid rõõmusta, Üht meelt ka rahwal' anna sa, Meid surma tunnil awita, Ja elu sisse juhata.

Kõik kurjad nõuud tühjaks tee, Mis meie wastu peetakse. Küll nende kätte maksad sa, Kui jääwad patust pöörmata.

Siis peab mõistma nende meel, Et sina, Jumal, elad weel, Ja oma rahwast awitad, Kes sinu peale loodawad.

Enne jutlust.

Wiisil: Jeesus peastnud oled sina.

Kas wõib ristiinimene Olla halastuseta, Kui ta näeb et ligimene Hädas on ja abita? Wõib ta süda rahul olla, Isa ette palwel' tulla, Omal armu paluma Kui ta ise armuta?

Tartu Ülikooli Raamatukogu
AKTIIVKOGU

Kui ſa tahad Jeeſuſele, Oma ſüdant ohwrida, Siis pead tema ſõna heale Hoolelt tähel' panema. Jeeſus ütleb ſelgeſt ſeda, Et kes waestel nende häda Kergitanud heldeste, Need on head teind temale.

Tema käſib ſööta, katta Neid kes nälginb, alasti; Oma majadesſe wõta, Kel ei paika kuſagil; Käſib argu kinnitada, Kurba hinge rõõmustada, Waeſel' lapſel' leſel' ka Tema oſa jagada.

Kui ſiis head teed, ära waata, Kas ta ſinu ſõber on? Kui wõid waenlaſt armastada, Siis on Jeeſuſel ſuſt rõõm. Kui teed wihamehel' abi, Siis ſo uſk ſo teu läbi Süütab armastuſes ka Tema ſüdant põlema.

Küll ſa wiimaks rõõmu tunned, Kui ſaad aitnud hädaliſt Ja ſealt tänu Iſal' tuleb, Kuſſa oli waew ja riſt; Kui ſind noored ja ka wanad Jeeſu nimel õnnistawad; Kiitwad Looja armu tööd, Kes teeb ärdaks ſüdameb.

Jumal on ju jagand ſulle, Omad annid heldeste, Jõudu annud ta ſo tööle, Hoidnud ihu terwiſe, Ja et kahju ei teind ſõda, Ega wee ning tule häda. Ta nüüd nõuab ſelle eeſt: Aita teiſi häda ſeeſt.

Kantsli ſalm.

Omal wiiſil.

PT
TRT Raamatukogu
320-15

Mis Jumal teeb, on ikka hea, Ta tahtmine jääb õigeks, Ma jään nüüd üsna rahule, Kõik jätan tema hooleks. Mo Jumal ta, Kes wäega Meid hädas mõistab hoida, Mis tahtes tema tehku.

Surma laul.

Wiiſil: Et wiimne tund ſiin kõigil' tuleb.

So kätte, armas Iſand, mina Nüüd annan hinge, ihuga, Neid omaks hooleks wõta ſina, Ja päri neid ka igaweſt; Oh Jeeſus! wõta armſaste Mo waim ſiis üles taewaſſe.

Päraſt eeſtpalwid.

Wiiſil: Oh Jeeſus ülem abimees.

Oh Jeeſus kõige armu kaew, Sa meie ülem wara,
Meid ajab nõudma hinge waew Siis ſinu ihuſt,
wereſt, So kalli armu kiituſeks, Ja oma hinge
rikkuſeks, Meil himu ſüüa, juua.
Meid Jsand iſe walmista Nüüd ſelle armu tööle,
So aukuub olgu kateks ka, So tõde pandud wööle.
Et olekſime walmistud, Kui ſinu wõõrad ehitud,
So riigi oſaliſeks.

Lõpe laul.

Wiiſil: Ma tahan jätta maha.

Oh jäta mind ſo omaks, Truu Õnnistegija! Et
ühtegi mind pööraks So ſõnaſt, hoia ſa! Ka ſelges
õpetuſes Mind kaitſe kindlaſte, Siis ſiin ja ka
ſeal taewas Sind tänan rõõmſaſte.

Aruandmine waeste hoolekandmiſeſt Tallinna Jaani koguduſes, paſtor Grohmann'i jaus 1887-mal aastal.

Et hoolekandmiſe komitee oma aruannet ſellega algab, et ta Jumalat tänab, kes teda jälle ſeiemaale on aitanud, ſeda wõib igaüks mõista, kes tähele paneb, kuidas waeſus aaſt' aastalt ikka ſuuremaks on läinud ja andjate arw wäheneb. Meie ſoowime aga, et ka kõik waeſed Jumalale kiituſt annakſid, tunnistades: ſeiemaale on *tema* aitnud. Meie loodame ka, et andjad ſüdameſt oma Jumalat ſelle eeſt tänakſid, et tema neile nii palju on annud, et nemad jälle hädalistele wõiſid abi anda. — Aga mitte ükspäinis rahaga ei ſaanud aidatud, waid mittu haiged ja wiletſaid aitis diakoniſſi õde ja muretſes neile

Kui sa tahad Jeesusele, Oma südant ohwrida,
Siis pead tema sõna heale Hoolelt tähel' panema.
Jeesus ütleb selgest seda, Et kes waestel nende häda
Kergitanud heldeste, Need on head teind temale.

Tema käsib sööta, katta Neid kes nälginb, alasti;
Oma majadesse wõta, Kel ei paika kusagil; Käsib
argu kinnitada, Kurba hinge röömustada, Waesel'
lapsel' lesel' ka Tema osa jagada.

Kui siis head teed, ära waata, Kas ta sinu sõber
on? Kui wõid waenlast armastada, Siis on Jee-
susel sust röõm. Kui teed wihamehel' abi, Siis so
usk so teu läbi Süütab armastuses ka Tema südant
põlema.

Küll sa wiimaks röõmu tunned, Kui saad aitnud
hädalist Ja sealt tänu Isal' tuleb, Kussa oli waew
ja rist; Kui sind noored ja ka wanad Jeesu nimel
õnnistawad; Kiitwad Looja armu tööd, Kes teeb
ärdaks südameb.

Jumal on ju jagand sulle, Omad annid heldeste,
Jõudu annud ta so tööle, Hoidnud ihu terwise,
Ja et kahju ei teind sõda, Ega wee ning tule häda.
Ta nüüd nõuab selle eest: Aita teisi häda seest.

Kantsli salm.

Omal wiisil.

Mis Jumal teeb, on ikka hea, Ta tahtmine jääb
õigeks, Ma jään nüüd üsna rahule, Kõik jätan
tema hooleks. Mo Jumal ta, Kes wäega Meid
hädas mõistab hoida, Mis tahtes tema tehku.

PT
TRT Raamatukogu
320-15

Surma laul.

Wiisil: Et wiimne tund siin kõigil' tuleb.

So kätte, armas Issand, mina Nüüd annan
hinge, ihuga, Neid omaks hooleks wõta sina, Ja
päri neid ka igawest; Oh Jeesus! wõta armsaste
Mo waim siis üles taewasse.

Pärast eestpalwid.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Oh Jeesus kõige armu kaew, Sa meie ülem wara,
Meid ajab nõudma hinge waew Siis sinu ihust,
wereſt, So kalli armu kiituseks, Ja oma hinge
rikkuseks, Meil himu süüa, juua.

Meid Issand ise walmista Nüüd selle armu tööle,
So aukuub olgu kateks ka, So tõde pandud wööle.
Et oleksime walmistud, Kui sinu wõõrad ehitud,
So riigi osalised.

Löpe laul.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Oh jäta mind so omaks, Truu Õnnistegija! Et
ühtegi mind pööraks So sõnast, hoia sa! Ka selges
õpetuses Mind kaitse kindlaste, Siis siin ja ka
seal taewas Sind tänan röömsaste.

Aruandmine waeste hoolekandmisest Tallinna Jaani koguduses, pastor Grohmann'i jaus 1887-mal aastal.

Et hoolekandmise komitee oma aruannet sellega
algab, et ta Jumalat tänab, kes teda jälle seiemaale
on aitanud, seda wõib igaüks mõista, kes tähele pa-
neb, kuidas waesus aast' aastalt ikka suuremaks on
läinud ja andjate arw wäheneb. Meie soowime aga,
et ka kõik waesed Jumalale kiitust annaksid, tunnis-
tades: seiemaale on t e m a aitnud. Meie loodame
ka, et andjad südamest oma Jumalat selle eest tänak-
sid, et tema neile nii palju on annud, et nemad
jälle hädalistele wõisid abi anda. — Aga mitte üks-
päinis rahaga ei saanud aidatud, waid mittu haiged
ja wiletsaid aitis diakonissi õde ja muretses neile

tohtre rohtusid ja kinnitas nende südamed Jumala sõnaga. — 19 lapse eest on kooli- ehk ülespidamise raha saanud maksetud. — Et aga häda ikka suuremaks kaswab, siis palume, et kogudus ei wäsiks ära armastust ja abi näitmas neile, kes tema liikmed on. Meie Issand ütleb: Kel kaks kuube on, see andku sellele, kel ei ole, ja kel rooga on, see tehku nõndasamuti. — 2 wana naesterahwast, kes waeste majas elasid, on aastal 1887 surnud.

Sisse tulnud.	Rbl.	kop.	Wälja antud.	Rbl.	kop.
Spaarbükste seest . .	60	86	Kooliraha 17 lapse eest	103	—
Laululehtede läbi . .	75	20	2 waese lapse eest Baueri koolis	54	—
Tsentraalkassast . . .	150	—			
Intressid spaarkassast .	1	53	Lihawõte ja Jõulu kingitused	74	—
Kingitud teiste koguduste liikmetest . .	26		puude eest	51	18
Meie koguduste liikmetest õpetaja kätte antud	405	90	asjakurantsi . , . .	29	77
			intressid	138	10
			töötoa abiks	3	—
Ülepea	719	49	puhastamise eest . . .	6	45
			ühe waese lapse kostiraha (laps on juba surnud)	5	—
			diakonissi õe ülespidamiseks	1	65
			waestele abiks antud .	326	50
			Ülepea	792	65

73 rubla 16 kop. enam wälja antud kui sisse tulnud.

Maja peal on wõlgu.

Immobiliabankast 1368 rbl. 35 kop.
Linna kassast 300 „ — „
Peale seda 400 „ — „
2068 rbl. 35 kop.

TRÜ Raamatukogu

Suuremas majas elawad 14 wana ja 2 last, peale seda ülewaataja oma perega 2 „ „ 3 „
wähemas majas 6 „ „ 2 „

Ülepea 22 wana ja 4 last, see on 29 hinge.

Waeste hoolekandmise komitee: **Peeter Busch. Taniel Holdblom. Jüri Heilmann. Mart Paakmann.** Diakonissi õde **Cäcilie.** Õpetaja **Wold. Grohmann.**

Дозволено цензурою. — Ревель, 25-го Февраля 1888.
Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARH PT-1100
Cas. 11268

Laulud
Kristuse tulemise pühal
Jaani kirikus
1886.

Homiku laul.

Wiisil: Jeesus tule minule.

Kõige ilma õnnistus, Kõige rahwa rõõmustus Hakab meile tulema, Kõik maailma aitama.

Wana aja ihaldus, Paradiisi tõutus, On nüüd täiest täidetud, Rahwa mure lõppetud.

Waata Issand Jeesus Krist, Kes meid peastab waenlasist Tuleb taewa telkidest, Oma Isa süle seest.

Wägi, wõimus, rahu ka, Tuleb ühes temaga, Saadab ära kaugele, Mis on kahjuks hingele.

Õndsa elu tahab ta Siin ja seal nüüd anda ka: Et saaks lahti taewa tee Tuleb Jumal ilmale.

Oh siis rõõmustagem sest, Kiitkem kõigest südamest Oma kallist Jeesukest Tema tulemise eest.

Saagu siis nüüd tänatud Jeesus, ja ka auustud! Kõik kes tema alamad, Kiitku oma kuningat.

Enne jutlust.

Wiisil: Oh Jumal suur on sinu töö.

Nii Jumal ilma armastand, Ja teda auustanud — Et ilm küll teda kurwastand, Ja pattu armastanud, Et ilmale ta meie eest On saatnud Poja taewa seest Kes tema rõõm ja elu, Ta süda, kroon ja ilu.

Oh imet! kes on seda näind, Kes seda kuulda saanud, Et mõni isa seda teind, Ja teist nii armasta-

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

nud, Et oma poega oleks ta Küll teise päraſt meelega Siin ilmas ſurma annud, Ja teda hauda pannud?

Waat, Jumal tegi enam weel, Et oma Poja andis Mo eeſt, kui minu tige meel Ta peale wiha kandis: Ta andis elu ſurma eeſt Ja tõstis taewa haua ſeeſt; Poeg pidi walu kandma, Ja oma elu andma.

Miſpäraſt? — Ilm, et patuſt ſa, Weel wõikſid wabaks ſaada, Ja wangi hooneſt peaſeda; Seks tuli Lunastaja: Sa teab küll, oh paha pruut, Kes peiule ſa kihlatud, Et oled teda jätnud, Ja teiste juure tõtnud!

See hirmus patt ſai ſinule Küll põrgu haua kõieks, Ja ſinu armſa Iſale Küll ſuureks hinge waluks. Ei peaſe ſa nüüd kõie käeſt, Ei ſurmaſt ega põrguwäeſt, Kui Iſa ſinu häbi Ei kata Poja läbi.

Seſt oma Poja ſaadab ta, Oh ilm, ſo häda ſisſe. See oma krooni paneb ka, So õnneks maha iſe. Sa oled raske wande all, Sind ſelleſt peastab Iſa Tall, et ta ſo pattu kannab, End ſo eeſt äraannab.

Kantsli ſalm.

Omal wiiſil.

Armas ſüda mõtle ſa Jeeſu ſuure armu peale; Waata üles rõõmuga; Rõõmu-päew ſull' tõuſeb jälle. Jeeſus, kes ſo juure tuleb, On ſo wägew abimees, Walgustaja pimeduſes, Ärapeaſtja, Wahemees.

Surma ſaul.

Wiiſil: Oh Jeeſus, ſinu walu.

Oh armas Lunastaja! Sind tänan ſüdameſt; Sa oled leppitaja, Mind peaſtſid ſurma käeſt. Oh! laſe mind ſo peale Nüüd loota kindlaste, Siis ſaan ma elu jälle, Kui ſuren ſinule.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-20

Päraſt eeſtpalwid.

Wiiſil: Armas ſüda mõtle ſa.

Kallis Jeeſus, et ſa end, Iſe abimeheks hüüab, Ja ſo juure tulla ka Meile kõigil luba annab; Siis ma tulen, heidan maha So auujärje ette nüüd, Õhkan, palun ſilma-weega: Anna andeks kõik mo ſüüd.

Aita kaa, et pattu-ööd, Ma ſo armu läbi jätan; Awita, et uſu-tööd Ikka truuiſt ſteha tõttan; Awita minb ärawõita, Nii kui oled wõitnud ſa; Awita minb õndſaſt ſurra Ja ſo riiki pärida.

Püha õhtuſöömaaja ſaul.

Wiiſil: Minu ſüda rõõmustele.

Jeſand ſinu jalge ette Langen maha mina waene, Tänan ſind mo Lunaſtaja, Et mo patud tahab katta. Wõta minb kaa Armaſtaja, Patu himudeſt nüüd peaſta! Oma Waimuga minb täita, Ja minb uskus kinnitada!

Oma ſeaduſt tahan mina Sinuga nüüd uuendada; Wõta uuest' eneſele Minu ſüdant omaks jälle. Nii kui ſina Maa peal käiſid, Head tegid armu näitſid; Nõnda, Jeeſus, tahan mina Käia, elada ja teha!

Jeeſus anna jõudu uuest' Sinu poole hoida truuist'. Ikka tahan mina püüda Sinu käſuſõna täita. Kõigeſt wäeſt ma tahan nõuda, Jeeſus, ſinu järel jõuda, — Ligimeſt ma tahan ikka, Nii kui ennaſt armaſtada!

Jeeſus anna jõudu mulle Et ma ligimeſe walu, Ikka püüan wähendada, Ristikandjal appi jõuda, Oma waenlaſt armaſtada, Etſijatel andeks anda, Ülekohut kannatada Ja kõik ſinu hooleks anda.

Kui ma wenda wihaſtanud, Laimanud ja hukka-mõiſtnud, Teda kurwaſtanud, petnud, Tale ülekohut teinud: Et ma teda andeks palun, Kahju, mis ma tegin, taſun, — Et ma ennaſt hukka mõiſtan, Ligi-meſe auu eeſt kostan.

nud, Et oma poega oleks ta Küll teise päraſt mee=lega Siin ilmas ſurma annud, Ja teda hauda pannud?

Waat, Jumal tegi enam weel, Et oma Poja an=dis Mo eeſt, kui minu tige meel Ta peale wiha kandis: Ta andis elu ſurma eeſt Ja tõstis taewa haua ſeeſt; Poeg pidi walu kandma, Ja oma elu andma.

Miſpäraſt? — Ilm, et patuſt ſa, Weel wõikſid wabaks ſaada, Ja wangi hooneſt peaſeda; Seks tuli Lunastaja: Sa tead küll, oh paha pruut, Kes peiule ſa kihlatud, Et oled teda jätnud, Ja teiste juure tõtnud!

See hirmus patt ſai ſinule Küll põrgu haua kõieks, Ja ſinu armſa Iſale Küll ſuureks hinge waluks. Ei peaſe ſa nüüd kõie käeſt, Ei ſurmaſt ega põrguwäeſt, Kui Iſa ſinu häbi Ei kata Poja läbi.

Seſt oma Poja ſaadab ta, Oh ilm, ſo häda ſiſſe. See oma krooni paneb ka, So õnneks maha iſe. Sa oled raske wande all, Sind ſelleſt peastab Iſa Tall, et ta ſo pattu kannab, End ſo eeſt äraannab.

Kantsli ſalm.

Omal wiiſil.

Armas ſüda mõtle ſa Jeeſu ſuure armu peale; Waata üles rõõmuga; Rõõmu=päew ſull' tõuſeb jälle. Jeeſus, kes ſo juure tuleb, On ſo wägew abimees, Walgustaja pimeduſes, Ärapeaſtja, Wahemees.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-20

Surma ſaul.

Wiiſil: Oh Jeeſus, ſinu walu.

Oh armas Lunastaja! Sind tänan ſüdameſt; Sa oled leppitaja, Mind peaſtſid ſurma käeſt. Oh! laſe mind ſo peale Nüüd loota kindlaste, Siis ſaan ma elu jälle, Kui ſuren ſinule.

Päraſt eeſtpalwid.

Wiiſil: Armas ſüda mõtle ſa.

Kallis Jeeſus, et ſa end, Iſe abimeheks hüüad, Ja ſo juure tulla ka Meile kõigil luba annad; Siis ma tulen, heidan maha So auujärje ette nüüd, Õhkan, palun ſilma=weega: Anna andeks kõik mo ſüüd.

Aita kaa, et pattu=ööd, Ma ſo armu läbi jätan; Awita, et uſu=tööd Ikka truuiſt ſteha tõttan; Awita mind ärawõita, Nii kui oled wõitnud ſa; Awita mind õndſaſt ſurra Ja ſo riiki pärida.

Püha õhtuſöömaaja ſaul.

Wiiſil: Minu ſüda rõõmuſtele.

Iſſand ſinu jalge ette Langen maha mina waene, Tänan ſind mo Lunaſtaja, Et mo patud tahad katta. Wõta mind kaa Armaſtaja, Patu himudeſt nüüd peaſta! Oma Waimuga mind täita, Ja mind uskus kinnitada!

Oma ſeaduſt tahan mina Sinuga nüüd uuendada; Wõta uueſt' eneſele Minu ſüdant omaks jälle. Nii kui ſina Maa peal käiſid, Head tegid armu näitſid; Nõnda, Jeeſus, tahan mina Käia, elada ja teha!

Jeeſus anna jõudu uueſt' Sinu poole hoida truuiſt'. Ikka tahan mina püüda Sinu käſuſõna täita. Kõigeſt wäeſt ma tahan nõuda, Jeeſus, ſinu järel jõuda, — Ligimeſt ma tahan ikka, Nii kui ennaſt armaſtada!

Jeeſus anna jõudu mulle Et ma ligimeſe walu, Ikka püüan wähendada, Ristikandjal appi jõuda, Oma waenlaſt armaſtada, Etſijatel andeks anda, Ülekohut kannatada Ja kõik ſinu hooleks anda.

Kui ma wenda wihaſtanud, Laimanud ja hukka=mõiſtnud, Teda kurwaſtanud, petnud, Tale ülekohut teinud: Et ma teda andeks palun, Kahju, mis ma tegin, taſun, — Et ma ennaſt hukka mõiſtan, Ligi=meſe auu eeſt koſtan.

Anna, et end walmistame Ja kõik sulle wastu lähme, Et kui nüüd so päew jo tuleks, Häbi meil so ees ep oleks! — Issand Jeesus, tule pea! Et siis Ingli-kooridega Sinu palet wõime näha, Ja sind igaweste kiita.

Lõpe saul.

Omal wiisil.

Õnnista ja hoia, Waimuga meid wõia, Oma pale tõsta sa, Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu Sinu rahu meile, Oma Waimu anna sa Jeesuga meid ühenda!

Aamen, Aamen, Aamen! Jeesu nime kiitkem; Meie Issand oled sa, Esimene, wiimne ka!

TRÜ Raamatukogu

Дозволено цензурою. — Ревель, 27-го Ноября 1886 г.

Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

Cns. 11824. ARH ÕT-1100

Laulud
Kristuse tulemise eſimesel pühal
Tallinna Jaani kirikus
1887.

Homiku laul.

Wiiſil: Nüüd Jumalale auustuſt.

So kuningas on tulemas, Ta käſud kuulukſe,
Kas oled ſüda walwamas, Et kõlbad temale?
So kuningas on ligidal, Jo kuulukſe ta heal;
Kes kõrk, ſee lõpeb tema al, Kes madal, tõuſeb teal.
So kuningas on ukſe ees, Mo hing, et kummarda!
Ta tahab aſet ſinu ſees, Ta wastu ruta ſa.
So kuningas ſaab ſulaſeks, Ja ſind teeb iſandaks;
Ta ſinu heaks ſaab wäetimaks, Ja ſind teeb wägewaks.
Ma annan ſüdant ſinule, Suur Jſſand ülewelt!
Oh anna ennaſt minule, See rõõmuſtab mo meelt!
Kõik ſaared, meri, taewas maa, Need õiſk'wad rõõmuga; Kõik ingli wäed lauluga Sind püüdwad teenida.
Halleluja! Halleluja! Ma palun ärdaſt ſind,
Immanuel mo peaſtija, Nüüd wõta omaks mind!

Enne jutluſt.

Wiiſil: Ma tahan jätta maha.

Kuis pean wastuwõtma Sind, armas Jeeſuke?
Kuis ſinu wastu tõtma, Mo hinge iluke! Oh Jeeſus, minu ſüdant Nüüd armuſt walgusta, Et kõlban ſulle jälle, Sind teenin lõpmata.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

So kogudus sind kiidab, Ja tänab rõõmsaste, Mo süda lauldes näitab Ka ennast waprasste. Ma tahan auustada Sind armas Jeesuke! So auu lautada, Kui iial mõistan ma.

Kõik oled sina teinud Mo õnneks heldeste, Kui hing sai hukka läinud Ja ihu kurjaste, Kui sain so riigist lahti Kus rõõm on järgeste! Siis sinu läbi tehti Mind rõõmsaks Jeesuke!

Kui surma, põrgu paelust Ma olin seutud, Siis peastsid lahti armust Mind wäga teutud. Sa annab taewa wara, Ja auu minule, Kõik rikkus lõpeb ära, Ei iial lõpe see.

Ei ükski taewa jätma Sind wõinud sundida, Mull' lunastajaks saama So arm sind sundis ka. Oh arm! et appi tulid Maailma rahwale, Kes patu hädas olid, Neid peastma heldeste.

Oh teie murelised! Kes ristis olete, Oh teie hädalised! See peale mõelge. Oh olge see peal' julged, Kui teil on häda käes, Ta armu poole tulge, Ta õige abimees.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-21

Kantsli salm.

Wiisil: Nüüd tehke kõrgeks wärawad.

Oh tule Õnnistegija, Mo süda on sull' lahti ka, Oh tule meile armuga, Ja oma heldust ilmuta! So püha Waim nüüd heldeste Meid saatku õndsa taewasse. Au sinu nimele Nüüd Issand anname.

Surma laul.

Wiisil: Oh! Jeesus sinu walu.

Mo ihu, hinge toitja Kõik jääb so hooleks nüüd, Mind wõta heldest hoida Ja kustuta mo süüd. So nimel, Jeesus, heidan Ma rõõmsast magama, So haawusse end peidan, Siis rahus hingan ma.

Pärast eestpalwed.

Wiisil: Mo Jeesuke sa eluleib.

Nüüd lähen jälle lauale, Mis sina, Issand, ise
Weel walmistasid meilegi, Siin kurja ilma kõrbes.
Kui Israeli söötsid seal, Nii meidki toidad armust
teal. Sa ise meie manna.

Mind armust aga ehita Weel oma laua wastu.
Mind õigeks wõõraks walmista, Et kõlban sinu ette.
Seks puhasta mo patust mind, Kui kuub so õigus
katku mind, Ei muidu ma wõi tulla.

Püha õhtusöömaaja laul.

Wiisil: Ärka üles minu süda. 290.

Miks sa tahad õues seista, Sa Jehoowa õnnis-
tud? Eks sa taha armu heita Sisse tulla, palutud?
Jeesus minu rõõm ja täht, Minu hinge helde arst!
Paranda sa minu haawad, Et so armust terweks
saawad.

Minu haawad on see häda, Mis mind waewab
päewad ööd, Sest et kange käsu sõna Mõistab hukka
minu tööd. Oh see wali wiha heal See käib minu
hinge peal'. Minul paneb tema wiha Wärisema
luud ja liha!

Õigeks rõõmuks, Issand Jeesus, Oled mulle üksi
sa! Sinu arm ja kallis heldus On mo hinge rohu
maa. Jeesus, enne surma ööd Paista mulle, rõõmu
päew! Anna ennast mulle näha, Sina wõid mind
õndsaks teha.

Minu süda ole rõõmus, Kuuldud on so palwe
heal. Jeesus tuleb sulle armus, Teda tereta, mo
meel! Wõta helde rõõmuga Sa nüüd wastu teda
ka. Temale wõib südant anda, Ta so koormad
tahab kanda.

So kogudus sind kiidab, Ja tänab rõõmsaste, Mo süda lauldes näitab Ka ennast wapraste. Ma tahan auustada Sind armas Jeesuke! So auu lautada, Kui iial mõistan ma.

Kõik oled sina teinud Mo õnneks heldeste, Kui hing sai hukka läinud Ja ihu kurjaste, Kui sain so riigist lahti Kus rõõm on järgeste! Siis sinu läbi tehti Mind rõõmsaks Jeesuke!

Kui surma, põrgu paelust Ma olin seutud, Siis peastsid lahti armust Mind wäga teutud. Sa annad taewa wara, Ja auu minule, Kõik rikkus lõpeb ära, Ei iial lõpe see.

Ei ükski taewa jätma Sind wõinud sundida, Mull' lunastajaks saama So arm sind sundis ka. Oh arm! et appi tulid Maailma rahwale, Kes patu hädas olid, Neid peastma heldeste.

Oh teie murelised! Kes ristis olete, Oh teie hädalised! See peale mõelge. Oh olge see peal' julged, Kui teil on häda käes, Ta armu poole tulge, Ta õige abimees.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-21

Kantsli salm.

Wiisil: Nüüd tehke kõrgeks wärawad.

Oh tule Õnnistegija, Mo süda on sull' lahti ka, Oh tule meile armuga, Ja oma heldust ilmuta! So püha Waim nüüd heldeste Meid saatku õndsa taewasse. Au sinu nimele Nüüd Issand anname.

Surma laul.

Wiisil: Oh! Jeesus sinu walu.

Mo ihu, hinge toitja Kõik jääb so hooleks nüüd, Mind wõta heldest hoida Ja kustuta mo süüd. So nimel, Jeesus, heidan Ma rõõmsast magama, So haawusse end peidan, Siis rahus hingan ma.

Pärast eestpalwed.

Wiisil: Mo Jeesuke sa eluleib.

Nüüd lähen jälle lauale, Mis sina, Issand, ise Weel walmistasid meilegi, Siin kurja ilma kõrbes. Kui Israeli söötsid seal, Nii meidki toidad armust teal. Sa ise meie manna.

Mind armust aga ehita Weel oma laua wastu. Mind õigeks wõõraks walmista, Et kõlban sinu ette. Seks puhasta mo patust mind, Kui kuub so õigus katku mind, Ei muidu ma wõi tulla.

Püha õhtusöömaaja laul.

Wiisil: Ärka üles minu süda. 290.

Miks sa tahad õues seista, Sa Jehoowa õnnistud? Eks sa taha armu heita Sisse tulla, palutud? Jeesus minu rõõm ja täht, Minu hinge helde arst! Paranda sa minu haawad, Et so armust terweks saawad.

Minu haawad on see häda, Mis mind waewab päewad ööd, Sest et kange käsu sõna Mõistab hukka minu tööd. Oh see wali wiha heal See käib minu hinge peal'. Minul paneb tema wiha Wärisema luud ja liha!

Õigeks rõõmuks, Issand Jeesus, Oled mulle üksi sa! Sinu arm ja kallis heldus On mo hinge rohu maa. Jeesus, enne surma ööd Paista mulle, rõõmu päew! Anna ennast mulle näha, Sina wõid mind õndsaks teha.

Minu süda ole rõõmus, Kuuldud on so palwe heal. Jeesus tuleb sulle armus, Teda tereta, mo meel! Wõta helde rõõmuga Sa nüüd wastu teda ka. Temale wõib südant anda, Ta so koormad tahab kanda.

Eks ſa ole läinud rõõmſaks? Sina ſaad, mis tarwitad. Rikas Jeeſus ſai ſo omaks, Tema läbi rikaks ſaad. Tema arm on ſinu kroon, Sina tema järg ning troon, Tema ſinu majas elab, Ennaſt ſulle omaks annab.

Lõpe laul.

Wiiſil: Jeeſus ſurma ärawõitja.

Hoſianna! Jeeſus ſulle Laulan ihu, hinge wäeſt: Ära põlga mind, kes jõle, Wilets teuſt, waene nõuuſt, Oma õigus oma kate Jäägu nüüd ſo jalge ette: Mind ſee wastu kata ſa Oma pulma riidega.

TRÜ Raamatukogu

Дозволено цензурою. — Ревель, 27 Ноября 1887.

Trükitud Eestimaa ſinodi kirjadega.

ARR PT- 1100

Liturgia jumalateenistus
1. Kristuse tulemise pühal
Tallinna Jaani kirikus.

„Hosianna Taaweti pojale, hosianna kõrges!“ Matt. 21, 9.

I.

Orel: Karjased wäljal . . . . . O. Malling
mängib h-ra P. Laja.

Wiisil: Armas Jeesus, awita. 169.

Kog.: Hosianna, tõstke häält, Hosianna hüüdke wahwast! Poeg nüüd Isa järje pealt Tuleb waatma oma rahwast, Kõik maailm nüüd teda kiitku, Hosianna rõõmsast hüüdku!

Keda wanad usklikud, Lootes ammu igatsenud, Keda nemad oodanud, On nüüd rõõmuks meile tulnud. Kõik maailm nüüd teda kiitku, Hosianna rõõmsast hüüdku!

Õp.: Algussalmid. Au olgu Isale . . .

Kog.: Nõnda kui alguses oli . . .

Õp.: Teie, wärawad, tõstke oma pead üles ja teie, igawesed uksed, laske endid üles tõsta! Halleluuja!

Kog.: Et au kuningas wõib sisse tulla. Halleluuja!

Õp.: Kiidetud olgu Issand, meie Jumal. Halleluuja!

Kog.: Et ta on tulnud katsuma ja äralunastama oma r Halleluuja!

Õp.: Issand olgu teiega.

Kog.: Ja ka sinu waimuga.

Õp.: Palwe.

Kog.: Aamen, aamen.

Soololaul: Aria . . . . . Bach
laulab pr. P. Brehm-Jürgenson.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

II.

Wiisil: Jeesus, tule minule. 59.

Õp.: Kõige ilma õnnistus, Kog.: Kõige rahwa rõõmustus
Õp.: Hakkab meile tulema, Kog.: Kõik maailma aitama.

Õp.: Wana aja ihaldus, Kog.: Paradiisi tõotus,
Õp.: On nüüd täiest täidetud, Kog.: Rahwa mure lõpetud.

Õp.: Waata, Isfand Jeesus Kristi, Kog.: Kes meid peastab waenlasist,
Õp.: Tuleb taewa telkidest, Kog.: Oma Isa süle seest.

Kog.: Wägi, wõimus, rahu ka Tuleb ühes temaga, Saadab ära kaugele, Mis on kahjuks hingele.

I. lugemine: Aukuningas tuleb!

Õp.: Laul 100, 1 — 5; 24, 7 — 10.

PT
TRÜ Raamatukogu
320 - 22

Omal wiisil. 260.

Kog.: Nüüd tehke kõrgeks wärawad Ja uksed laiaks sedamaid, Sest austuse kuningas Ja peastja on nüüd tulemas, Kes õnnistust toob eluga, Sest laulgem suure rõõmuga: Au olgu Loojale, mu armu andjale!

Ta on üks õige abimees, Suur tasandus on tema sees, Ta kroon on selge pühadus, Ta walitsus on halastus, Ta kõik mu häda lõpetab, Ja minu südant rõõmustab. Au olgu Pojale, Mu helde peastjale!

II. lugemine: Walmistage Isfandale teed!

Õp.: Laul 24, 3 — 6; Jes. 40, 1 — 11.

Wiisil: Ei lahku mina sinust. 235.

Kog.: Nüüd südant, inimene, Sa hästi walmista, Su juure Jeesukene Saab pea tulema. Ta meile Jumalast On antud tõe toojaks Ja uue elu loojaks, Ja aitab wägewast.

Oh wõta parandada Teed suure wõõrale, Nii ennast walmistada, Et kõlbad temale; Oh wõta hoolega Kõik orge ülendada, Kõik künkaid alandada, Siis ilmub peastija.

III. lugemine:

Laula rõõmsasti, Siioni tütar! Hõiska Israel!

Õp.: Sew. 3, 14; Mal. 3, 1; Sak. 9, 9.; Jes. 9, 1—3; 7, 14.

Wiisil: Ma südamest ja meelest. 233.

Kog.: Kõik wagad, rõõmsaks saage, Sest armuaeg on käes, Ja peastjat ülendage, Kes tuleb suures wäes, Ei uhke näoga, Ja siiski wägew wõitma, Saadanat kinni köitma, Ta riiki hukkama.

Ei kuninglikku krooni Ta nõua ilma peal; Ta jätab oma trooni, Mis taewas ülewel; Ta tahab oma au Siin maa peal ära peita, Et kannatades täita Kõik oma Isa nõu.

IV. lugemine: Kristus — õige Taaweti wõsu.

Õp.: Jer. 23, 5. 6; Miika 5, 1; Jesaja 11, 1—12.

Omal wiisil. 342.

Kog.: Nüüd paistab meile kaunisti See koidutäht nii selgesti, See Jesse wõsukene, Kes Taawetist meil sündinud Ja kuningaks meil' kingitud Ja peiuks Jeesukene! Helde, Selge, Armukene, kaunikene oled sina, Sinust ei wõi jääda mina.

V. lugemine: Kristus — hea karjane.

Õp.: Esek. 34, 11—16.

Soololaul: Ta hoiab oma karja . . . . . Händel.

VI. lugemine: Waata, ma tulen nobedasti!

Õp.: Ilm 3, 11. 12. 20. 21; 22, 12—14. 19. 20.

Omal wiisil. 246.

Kog.: Kuis pean wastu wõtma Sind, armas Jeesuke? Kuis sulle wastu tõtma, Mu hinge iluke? Oh Jeesus, Jeesus süüta Mu südant põlema, Ja ise mulle näita, Mis sind wõib rõõmusta.

Su kogudus sind kiidab Ja tänab rõõmsasti, Mu süda lauldes heidab Su ette palwele. Ma tahan austada Sind armas Jeesuke, Su au kuulutada Ka kõige rahwale.

II.

Wiisil: Jeesus, tule minule. 59.

Õp.: Kõige ilma õnnistus, Kog.: Kõige rahwa rõõmustus
Õp.: Hakkab meile tulema, Kog.: Kõik maailma aitama.

Õp.: Wana aja ihaldus, Kog.: Paradiisi tõotus,
Õp.: On nüüd täiest täidetud, Kog.: Rahwa mure lõpetud.

Õp.: Waata, Issand Jeesus Krist, Kog.: Kes meid peastab waenlasist,
Õp.: Tuleb taewa telkidest, Kog.: Oma Isa süle seest.

Kog.: Wägi, wõimus, rahu ka Tuleb ühes temaga, Saadab ära kaugele, Mis on kahjuks hingele.

I. lugemine: Aukuningas tuleb!

Õp.: Laul 100, 1—5; 24, 7—10.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-22

Omal wiisil. 260.

Kog.: Nüüd tehke kõrgeks wärawad Ja uksed laiaks sedamaid, Sest austuse kuningas Ja peastja on nüüd tulemas, Kes õnnistust toob eluga, Sest laulgem suure rõõmuga: Au olgu Loojale, mu armu andjale!

Ta on üks õige abimees, Suur tasandus on tema sees, Ta kroon on selge pühadus, Ta walitsus on halastus, Ta kõik mu häda lõpetab, Ja minu südant rõõmustab. Au olgu Pojale, Mu helde peastjale!

II. lugemine: Walmistage Issandale teed!

Õp.: Laul 24, 3—6; Jes. 40, 1—11.

Wiisil: Ei lahku mina sinust. 235.

Kog.: Nüüd südant, inimene, Sa hästi walmista, Su juure Jeesukene Saab pea tulema. Ta meile Jumalast On antud tõe toojaks Ja uue elu loojaks, Ja aitab wägewast.

Oh wõta parandada Teed suure wõõrale, Nii ennast walmistada, Et kõlbad temale; Oh wõta hoolega Kõik orge ülendada, Kõik künkaid alandada, Siis ilmub peastija.

III. lugemine:

Laula rõõmsasti, Siioni tütar! Hõiska Israel!

Õp.: Sew. 3, 14; Mal. 3, 1; Sak. 9, 9.; Jes. 9, 1—3; 7, 14.

Wiisil: Ma südamest ja meelest. 233.

Kog.: Kõik wagad, rõõmsaks saage, Sest armuaeg on käes, Ja peastjat ülendage, Kes tuleb suures wäes, Ei uhke näoga, Ja siiski wägew wõitma, Saadanat kinni köitma, Ta riiki hukkama.

Ei kuninglikku krooni Ta nõua ilma peal; Ta jätab oma trooni, Mis taewas ülewel; Ta tahab oma au Siin maa peal ära peita, Et kannatades täita Kõik oma Isa nõu.

IV. lugemine: Kristus — õige Taaweti wõsu.

Õp.: Jer. 23, 5. 6; Miika 5, 1; Jesaja 11, 1—12.

Omal wiisil. 342.

Kog.: Nüüd paistab meile kaunisti See koidutäht nii selgesti, See Jesse wõsukene, Kes Taawetist meil sündinud Ja kuningaks meil' kingitud Ja peiuks Jeesukene! Helde, Selge, Armukene, kaunikene oled sina, Sinust ei wõi jääda mina.

V. lugemine: Kristus — hea karjane.

Õp.: Esek. 34, 11—16.

Soololaul: Ta hoiab oma karja . . . . . Händel.

VI. lugemine: Waata, ma tulen nobedasti!

Õp.: Ilm 3, 11. 12. 20. 21; 22, 12—14. 19. 20.

Omal wiisil. 246.

Kog.: Kuis pean wastu wõtma Sind, armas Jeesuke? Kuis sulle wastu tõtma, Mu hinge iluke? Oh Jeesus, Jeesus süüta Mu südant põlema, Ja ise mulle näita, Mis sind wõib rõõmusta.

Su kogudus sind kiidab Ja tänab rõõmsasti, Mu süda lauldes heidab Su ette palwele. Ma tahan austada Sind armas Jeesuke, Su au kuulutada Ka kõige rahwale.

Õp.: Kõne.

Omal wiisil. 260.

Kog.: Oh tehke kõrgeks wärawad, Ja ukſed laiaks ſedamaid, Seſt austuſe kuningas Ja peaſtja on nüüd tulemas, Kes õnnistuſt toob eluga, Seſt laulgem ſuure rõõmuga; Au olgu Loojale, mu armu andjale!

Orel: Betlehem . . . . . O. Malling.

III.

Õp.: Tõſtke ſüdamed Jumala poole!

Kog.: Meie tõstame ſüdamed Issanda poole!

Õp.: Tänagem Issandat, oma Jumalat!

Kog.: See on õige ja kohus.

Õp.: Tõesti ſee on õge ja kohus...

Kog.: Püha, püha, püha...

Õp.: Palwe. Meie Isa.

Kog.: Seſt ſinu päralt on riik...

Õp.: Õnnistab koguduſt.

Kog.: Aamen, aamen, aamen.

Wiisil: Jeeſus, Õnnistegija. 161.

Waata, ſinu kuningas Tuleb ſulle, hingekene! Rõõmuhääl on kõlamas: Awa ſüdant, inimene! Hüüa: Issand, tule ſa Oma taſanduſega!

Pühi mu ſeeſt heldesti Kõik, mis ſina wihkad, ära; Walmistatud hoonesſe Laſe paista püha ſära, Minu ſüdant uuenda Ise oma werega.

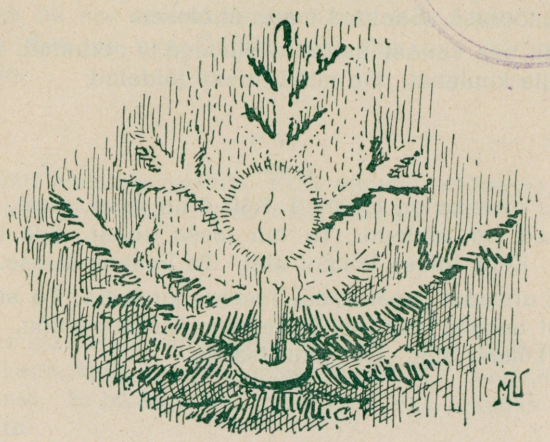
TRU Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Universitatis Tartuensis

Au olgu Jumalale kõrges!

Laulud
pühal jõuluõhtul
A. D. 1941
Tallinna Jaani kirikus

P. 182.

Jõulu suurest saladusest Särav taevas kõneleb. Kõrgelt sinisügavusest Sõnu alla heliseb: »Ärge kartke, mina olen, Rahu teile tooma tulen!«

Kuulata, hing! Halastusest vestab püha jõuluöö. — Lunastavast armastusest Jutustab ka tähtevöö. Kõikjal hüütaks' Päästja nime; Südametes sünnib ime.

Kuigi murest, kannatusest Tihti tulvil elutee; Jõuluõhtu õnnistusest Troosti tuleb kõigile! Selles usus vaikib valu — Muutub helgemaks ka elu! H. Pärno.

Tartu Ülikooli Raamatukogu ARHIIVKOGU

P. 57.

Tänu olgu Jumalal' Kõigis paigus taeva all, Et ta täitnud tõotust, Saatnud meile õnnistust.

Kõik, mis vanast' usklikud Himuga ju oodanud, Kõik, mis neile kuulutud, On nüüd täiest' täidetud.

P. 481.

Üks roosike on tõusnud Küll õrna juure seest, Kuis vanemad on laulnud. Ta tuli Jesse soost, See kallis lilleke. Kesk talvel, külmal ajal, Ta kasvas ülesse.

Mu armsast roosikesest Jesajas kuulutas; Ta sündis puhtast neitsist Maariast, Petlemas; Nii oli Isa nõu. Kesk talvel, külmal ajal, On näha Isa au.

P. 485.

Püha öö, õnnistud öö! Hingab kõik, valvavad Joosep, Maarja lauda sees. Sõimes lapsuke nende ees. Maga, patuste rõõm! Maga, patuste rõõm!

Püha öö, õnnistud öö! Ilmutud karjastel': Halleluuja siis taevast seal Hüüab rõõmsasti inglite hääl. Kristus sündinud meil'! Kristus sündinud meil'!

P. 96.

Hõisake, taevad, ja inglid au Issandat kiitke, Patuste päästjale laulge ja ühtlasi hüüdke: „Issand on siin!" Lõpetud häda ja piin. Paludes põlvili heitke!

Hõisake, taevad, ja laulge nii maa kui ka meri: Jeesus on tulnud, suur Jumal on liha ja veri! Rahu ta toob, Südamed uueks ta loob, Täidab, mis kuulutab kiri.

P. 38.

Ma tulen taevast ülevalt, Häid sõnumeid toon teile sealt. Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.

Üks laps on tåna sündinud, Kui ammust ajast tõotud. See kaunis, ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.

See on see Issand Jeesus Krist, Kes tahab aita hädalist; See on see Õnnistegija, Kes teid võib patust lunasta.

P. 15.

Nüüd Jumalale austust Kõik andkem rõõmuga, Kes meile taevaõnnistust Toob oma Pojaga!

P. 141.

See on see öö, mil ilmutanud Suur Jumal oma armastust; Laps, keda inglid kummardanud, On valgustanud pimedust; Ei päike tema vastu saa, Ehk hiilgaks tuhatvõrra ta.

Sa, Jeesus, kallis jõulupäike, Nüüd paista armsalt mulle ka; Et aga minu usk on väike, Siis jõulutarkust õpeta; Et elan sinu valguses Ja jõulurõõmu hiilguses.

P. 366.

Oh sa õnnistav, Oh sa rõõmustav, Püha, kallis jõuluaeg! Ilm oli hukas, Kristus on sündind: Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

Oh sa õnnistav, oh sa rõõmustav, Püha, inglite lauluaeg! Petlema väljal Kuuldakse nüüd hääl: Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

Oh sa õnnistav, oh sa rõõmustav, Patustele õnneaeg! Kristus on ilmund, Meid lunastanud: Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

P. 57.

Tänu olgu Jumalal' Kõigis paigus taeva all, Et ta täitnud tõotust, Saatnud meile õnnistust.

Kõik, mis vanast' usklikud Himuga ju oodanud, Kõik, mis neile kuulutud, On nüüd täiest' täidetud.

P. 481.

Üks roosike on tõusnud Küll õrna juure seest, Kuis vanemad on laulnud. Ta tuli Jesse soost, See kallis lilleke. Kesk talvel, külmal ajal, Ta kasvas ülesse.

Mu armsast roosikesest Jesajas kuulutas; Ta sündis puhtast neitsist Maariast, Petlemas; Nii oli Isa nõu. Kesk talvel, külmal ajal, On näha Isa au.

P. 485.

Püha öö, õnnistud öö! Hingab kõik, valvavad Joosep, Maarja lauda sees. Sõimes lapsuke nende ees. Maga, patuste rõõm! Maga, patuste rõõm!

Püha öö, õnnistud öö! Ilmutud karjastel': Halleluuja siis taevast seal Hüüab rõõmsasti inglite hääl. Kristus sündinud meil'! Kristus sündinud meil'!

P. 96.

Hõisake, taevad, ja inglid au Issandat kiitke, Patuste päästjale laulge ja ühtlasi hüüdke: „Issand on siin!“ Lõpetud häda ja piin. Paludes põlvili heitke!

Hõisake, taevad, ja laulge nii maa kui ka meri: Jeesus on tulnud, suur Jumal on liha ja veri! Rahu ta toob, Südamed uueks ta loob, Täidab, mis kuulutab kiri.

P. 38.

Ma tulen taevast ülevalt, Häid sõnumeid toon teile sealt. Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.

Üks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõotud. See kaunis, ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.

See on see Issand Jeesus Krist, Kes tahab aita hädalist; See on see Õnnistegija, Kes teid võib patust lunasta.

P. 15.

Nüüd Jumalale austust Kõik andkem rõõmuga, Kes meile taevaõnnistust Toob oma Pojaga!

P. 141.

See on see öö, mil ilmutanud Suur Jumal oma armastust; Laps, keda inglid kummardanud, On valgustanud pimedust; Ei päike tema vastu saa, Ehk hiilgaks tuhatvõrra ta.

Sa, Jeesus, kallis jõulupäike, Nüüd paista armsalt mulle ka; Et aga minu usk on väike, Siis jõulutarkust õpeta; Et elan sinu valguses Ja jõulurõõmu hiilguses.

P. 366.

Oh sa õnnistav, Oh sa rõõmustav, Püha, kallis jõuluaeg! Ilm oli hukas, Kristus on sündind: Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

Oh sa õnnistav, oh sa rõõmustav, Püha, inglite lauluaeg! Petlema väljal Kuuldakse nüüd hääl: Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

Oh sa õnnistav, oh sa rõõmustav, Patustele õnneaeg! Kristus on ilmund, Meid lunastanud: Ristirahvas, ristirahvas, rõõmusta!

Üleskutse eesti lastevanematele.

Meie rahva ajaloo kõige raskem õõ on möödunud. See on Jumala imeline arm. Tema käed on meid surmast elusse kandnud. Uus Eesti kodu ülesehitamise aeg on nüüd alanud. See on püha töö ja ülesanne. Seda teevad meie sõbrad ja vennad rindel meie ja inimsoo vabaduse eest võideldes. Seda tööd teevad ka need, kes ustavalt oma kohustusi täidavad meie rahva elu juhtimises, ülesehitamises ja parema tuleviku loomisel. Selle suure ülesande teenistuses peavad seisma aga ka meie kodud, kus kasvavad meie rahva tuleviku kandjad. Meie oleme näinud idast tulnud inimesi, kes ilma Jumalata, ilma usu ja kirikuta olid üles kasvanud ja kelle ebainimlikkusele mõteldes eesti rahva hinges valusad haavad avanevad. Meie ei taha, et meie lapsed ja noored kasvaksid niisugusteks inimesteks. Oma lapsi ristimisele kandes oleme seda tõotanud, ühtlasi enese peale võtnud püha kohustuse lapsi selles usus kasvatada ja hoida neid Õnnistegija Jeesuse Kristuse juurde juhtides. Selles vastutusrikkas ja ilusas ülesandes tahab Evangeeliumi Luteri Usu Kirik eesti isadele ja emadele laste kasvatamisel abiks olla. Ta teeb seda lastejumalateenistuste ja pühapäevakoolide kaudu, andes seal võimaluse laste hinget kokku puutuda sellega, mis Jumal meile oma Sõnas kõige sügavamate elu- ja igavikuväärtustena on andnud. Iga inimese elu kujuneb kõige otsustavamalt lapsepõlves. Mis sellel ajal lapse hinge külvatakse, määrab inimese saatuse, tema õnne või õnnetuse. Jumal andku teile, armsad eesti lastevanemad, jõudu külvata oma laste hinge kõige paremat ja väärtuslikumat. Meil, Tallinna koguduste õpetajatel, on sellega ühenduses kõigile eesti lastevanematele palve — teie laste ja seega kogu Eesti tuleviku pärast: saatke oma lapsed alates 4. kuni 14. eluaastani igal pühapäeval järjekindlalt oma kog. lastejumalateenistustele. Et ükski meie lastest ei kasvaks üles ilma Jumala Sõna õnnistuseta.

„Laske lapsukesed minu juurde tulla ja ärge keelake neid mitte, sest niisuguste päralt on Jumala riik.“ Mark. 10, 14.

Eesti Ev. Lut. Kiriku
Tallinna koguduste õpetajad.

Lastejumalateenistused peetakse igal pühapäeval järgm. Tallinna kirikutes:

Piiskoplikus Toomkirikus, igal pühapäeval kell			1/2 1	
Kaarli kirikus,	„	„	„ 1	
Jaani „	„	„	„ 3	
Pühavaimu „	„	„	„ 1	
Pauluse koguduses	„	„	„ 1/2 1	Toom-
Peeteli kirikus	„	„	„ 12	[kirikus
Oleviste „	„	„	„ 12	

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisuse trükikoda Pikk 2. 1941

TRÜ Raamatukogu
380-74

10158. ARH Fi- 1100

Laulud
Jaani päeval
Tallinna Jaani kirikus
1884.

Homiku laul.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Nüüd kiida ristikogudus Su Jumala suurt halastust,
Et kõigile saaks kuulda, Mis teinud Issand Sebaot,
Kes meie eest kül kannab hoolt; Ta auu nüüd wõtkem laulda. Tulgem, Laulgem Kiitust, tänu, rõõmu, sõnu Jumalale See eest mis ta teinud meile.

Siin käime tema koja sees Kül sisse, wälja tema ees, Siin kuulutakse meile Ta püha armu õpetust, Mis ilmutab meil' taewa ust, Ja wõimust patu peale. Tulgem, Laulgem Kiitust, tänu, rõõmu sõnu Jumalale See eest, mis ta teinud meile.

Üht asja su käest palume, Oh Issand, laf' meid järgeste Tõe waimus siin koos olla! Oh hoia oma koguduft! Laf' sinu sõna õpetust Meil' kõikis kafuks tulla! Siis fa meist ka Saadad tänu, rõõmu sõnu enefele See eest, mis fa siin teed meile.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne jutluſt.

Wiiſil: Tänu olgu Jumalal.

Sinu ette tuleme Mitmekeſi ühtlaſi Kuule Jſſand Jeeſus Kriſt! Oma laste palumiſt.

Meie ſisſe aſet tee, Et ſu päralt oleme, Anna tuld ja Waimu ka, Oma auuks meid ühenda!

Tröösti, mis on kurwastud, Jahuta, mis koormatud, Räägi armu sõnumid, Katta kinni meie süüd!

Walmista ſa omale Jſe südametes tee, Mis on kõrge alanda, Ja mis umne puhasta!

Tuima ristirahwaſt ka Wale rahuſt ärata, Igal pool ſu armu nõu Saagu teada ja ſu au.

Laſ' ſu ſana Kõlada Kõikis paikus wäega Ja ſu armu ſeaduſt tee Tutwaks paganatele.

Awa rahwa ſüdame Taewa riigil ruumi tee! Näita oma walgustuſt Lõpeta öö pimeduſt.

Omad teendrid täida ſa Uſu, armastuſega! Et nad alanduſe teel Kõnnitwad ſu rahwa eel.

Jõudu, julguſt kannatuſt Kingi neil' ja pühitſuſt, Sõnad, ſilmapiſarad, Tee ſeks, et ſa leikuſt ſaad.

Siion täna Jſſandat! Mis ſa palud temalt ſaad; Kaitſeb oma riiki ta, Kes on, kes wõib rikuda?

Au ſiis olgu temale Kes on tulnud heldeste! Tule Jſſand täna ka Katſu meid ja õnnista! —

Kantsli ſalm.

PT
TRÜ Raamatukogu
320.-10

Wiiſil: Tulge ristiinimeſed.

Minu süda ole rõõmus, Kuuldud on ſu palwe heal. Jeeſus tuleb ſulle armus, Teda tereta, mu meel! Wõta helde rõõmuga Sa nüüd wastu teda ka. Temale wõid südant anda, Ta ſu koormat tahab kanda.

Surma laul.

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Oh wõtta, Issand, minu hinge, Kui lahkun, oma sülesse; Mu ihu saagu mulla sisse, Pea ärkab jälle ülesse, Lääb taewa, elab igawest Ja tänab sind su armu eest.

Pärast eestpalwet.

Wiisil: Oh Jeesus sinu walu.

Mu kõigekallim wara Mull' oled, Jeesuke, Sind walitsen ma ära Mu omaks armuke! Ma olen ehitanud Sull' aset eneses, Et olen ohtu saanud Sult patu walu sees.

Sa õige rõõmustaja! Leib taewast oled sa, Mu paras hinge toitja, Kui mul on kannata, Siis wõid sa waigistada. Kui hingel häda käes, Ja rohkest jahutada Mind kõige waewa sees.

Püha õhtusöömaaja laul.

Wiisil: Ma waeae muld kes pattu teinud.

Sel öösel, mil sind äraanti, Sa mõtlesid weel meie peal'. Sa seadsid oma armulaua Meil hinge roaks kõrbes teal. Sind täname nüüd südamest Su kalli taewamanna eest.

Sa wõtsid leiwa kätte, murdsid ja waatsid üles tänades, Siis andsid oma jüngritele: Nüüd wõtke, sööge, üteldes, Mu ihu see, mis teie eest, Ma annan surma südamest.

Selsammal kombel wõtsid pärast Ka karika ja tänasid, Ja andsid oma jüngritele: Nüüd wõtke, joge, ütlesid, Mo weri see, mis teie eest Ma annan surma südamest.

Enne jutluſt.

Wiiſil: Tänu olgu Jumalal.

Sinu ette tuleme Mitmekeſi ühtlaſi Kuule Jſſand Jeeſus Kriſt! Oma laste palumiſt.

Meie ſiſſe aſet tee, Et ſu päralt oleme, Anna tuld ja Waimu ka, Oma auuks meid ühenda!

Tröösti, mis on kurwastud, Jahuta, mis koormatud, Räägi armu ſõnumid, Katta kinni meie ſüüd!

Walmista ſa omale Jſe ſüdametes tee, Mis on kõrge alanda, Ja mis umne puhasta!

Tuima ristirahwaſt ka Wale rahuſt ärata, Igal pool ſu armu nõu Saagu teada ja ſu au.

Laſ' ſu ſana Kõlada Kõikis paikus wäega Ja ſu armu ſeaduſt tee Tutwaks paganatele.

Awa rahwa ſüdame Taewa riigil ruumi tee! Näita oma walgustuſt Lõpeta öö pimeduſt.

Omad teendrid täida ſa Uſu, armastuſega! Et nad alanduſe teel Kõnnimad ſu rahwa eel.

Jõudu, julguſt kannatuſt Kingi neil' ja pühitſuſt, Sõnad, ſilmapiſarad, Tee ſeks, et ſa leikuſt ſaad.

Siion täna Jſſandat! Mis ſa palud temalt ſaad; Kaitſeb oma riiki ta, Kes on, kes wõib rikuda?

Au ſiis olgu temale Kes on tulnud heldeste! Tule Jſſand täna ka Katſu meid ja õnnista! —

Kantsli ſalm.

Wiiſil: Tulge ristiinimeſed.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-10

Minu ſüda ole rõõmus, Kuuldud on ſu palwe heal. Jeeſus tuleb ſulle armus, Teda tereta, mu meel! Wõta helde rõõmuga Sa nüüd wastu teda ka. Temale wõid ſüdant anda, Ta ſu koormat tahab kanda.

Surma laul.

Wiiſil: Kes Jumalat nii laſeb teha.

Oh wõtta, Jſſand, minu hinge, Kui lahkun, oma ſülesſe; Mu ihu ſaagu mulla ſiſſe, Pea ärkab jälle ülesſe, Lääb taewa, elab igaweſt Ja tänab ſind ſu armu eeſt.

Päraſt eeſtpalwet.

Wiiſil: Oh Jeeſus ſinu walu.

Mu kõigekallim wara Mull' oled, Jeeſuke, Sind walitſen ma ära Mu omaks armuke! Ma olen ehitanud Sull' aſet eneſes, Et olen ohtu ſaanud Sult patu walu ſees.

Sa õige rõõmuſtaja! Leib taewaſt oled ſa, Mu paras hinge toitja, Kui mul on kannata, Siis wõid ſa waigiſtada. Kui hingel häda käes, Ja rohkeſt jahutada Mind kõige waewa ſees.

Püha õhtuſöömaaja laul.

Wiiſil: Ma waeae muld kes pattu teinud.

Sel ööſel, mil ſind äraanti, Sa mõtleſid weel meie peal'. Sa ſeadſid oma armulaua Meil hinge roaks kõrbes teal. Sind täname nüüd ſüdameſt Su kalli taewamanna eeſt.

Sa wõtſid leiwa kätte, murdſid ja waatſid üles tänades, Siis andſid oma jüngritele: Nüüd wõtke, ſööge, üteldes, Mu ihu ſee, mis teie eeſt, Ma annan ſurma ſüdameſt.

Selſammal kombel wõtſid päraſt Ka karika ja tänaſid, Ja andſid oma jüngritele: Nüüd wõtke, joge, ütleſid, Mo weri ſee, mis teie eeſt Ma annan ſurma ſüdameſt.

Su ette heidan, armas Issand, Sind tänan kõigest südamest, Sull' annan rõõmsast oma südant, Et ennast andsid miuu eest, Nüüd elad sina minu sees, Mo ülempreester, abimees.

Mind Issand aita, et siin kõnnin Su jälgi mööda edasi, So wäes usu wilja kannan Ja wõitlen õnsa surmani, Sest siin ma olen wõitleja, Seal taewas saan ma hingada.

Lõpe laul.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Oh Jeesus! kuis kül wõiksin ma Su heldust unustada? Ma ei wõi ilma sinuta Siin iial korda saada, Sepärast palun südamest: Jäe nüüd ja pärast igawest Mu peastja, wend ja Issand.

TRÜ Raamatukogu

Tsensuri poolest lubatud. — Tartus, 19. Junil 1881.
Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARH PT-1100

Lastejumalateenistus

Jõulu esimesel pühal 1922 a.

Tallinna Jaani kirikus.

I.

Omal wiisil. 366.

Lapsed: Oh sa õnnistaw, Oh sa rõõmustaw Püha kallis Jõulu aeg! Ilm oli hukas, Kristus on sündind, Ristirahwas, ristirahwas rõõmusta!

Oh sa õnnistaw, oh sa rõõmustaw Püha inglite laulu aeg! Petlemma mäe peal kuuldakse nüüd hääl: Ristirahwas, ristirahwas rõõmusta.

Oh sa õnnistaw, oh sa rõõmustaw Patustele rõõmu aeg. Kristus on ilmund, Meid lunastanud, Ristirahwas, ristirahwas rõõmusta.

Õpetaja: Algussalmid. Au olgu Issale . . .

Lapsed: Nõnda kui alguses oli, nüüdki on ja jääb igaweseſt ajaſt igawesti. Aamen.

Õpetaja: Waata, mina kuulutan teile suurt rõõmu, mis kõigile rahwale peab saama. Halleluuja!

Lapsed: Meile on täna Taaweti linnas Õnnistegija sündind, kes on Issand Kristus. Halleluuja!

Õpetaja: Issand olgu teiega.

Lapsed: Ja ka Sinu waimuga.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Ja ingliga nähakse pühade hulk, Mis Issandat kiidab, et appi meil tuln'd: „Au Jumalal kõrges ja rahwast heameel, Kes usust saab õigeks, sell' rahu on teal! sell' rahu on teal!"

Õpetaja: Luuk. 2, 15. 16.

PT
TRÜ Raamatukogu
320 - 32

Omal wiisil.

Lapsed: Et tulge, oh lapsed ja rutake nüüd Petlemma ja waatke mis kallimat hüüd Nüüd Isa sealt taewast sel öndsamal ööl Meil' patustel röömuks on kinkinud weel.

Oh waatke, mis sõimes sel pimedal ööl Meil' paistab, oh waatke, mis walgus on seal: Üks taewalik lapsuke mähkmete sees, Kes ilusam inglist, on sõimes seal maas.

Õpetaja: Luuk. 2, 17—20.

Lapsed: Röömustes mu süda kargab, Sest et seal Wälja peal Taewa wägi laulab. Kuulge, kuulge, kuidas meile Ilmamaad Höiskawad: „Kristus sündind teile!"

Jumal tuleb täna taewast Hädalist, Waewalist Peastma kõigest waewast. Jumal sünnib inimeseks Minule, Sinule, Meiega saab üheks.

Õpetaja: Kõne.

Lapsed: Sa püha, kallis Jeesuke, Sa tulid meile lastele Meid patust puhtaks pesema Ja oma lasteks tegema.

Oh püha, kallis Jeesuke, Su sündimise päew on see; Seepärast kõige ilma peal On täna lastel hea meel.

Mind õnnista, ma nooruke! Mu südant, Issand, pühitse, Mu hinge patust puhasta, Mind eluweega jahuta.

Õpetaja: Palwe.

Omal wiisil. 38.

Lapsed: Oh wõta, armas Jeesuke, Mu süda sängiks omale! Oh wõta temas hingata, Et mina sind ei unusta.

Lastekoor: Oh inglid, tulge taewast kõik.

III.

Õpetaja: Issanda nimi olgu kiidetud ja austatud. Halleluuja!

Lapsed: Igawest ajast igaweste. Halleluuja!

Õpetaja: Palwe.

Lapsed: Aamen, aamen.

Lastekoor: Püha öö, kui ingli tiiwul.

II.

Omal wiisil. 38.

Lapsed: Ma tulen taewast ülewelt, Häid sõnumid toon teile sealt, Neist toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.

Üks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõutud. See kaunis, ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.

See on see Issand Jeesus Kristus, Kes tahab aita hädahädalist: See on see Õnnistegija, Kes teid wõib patust lunasta.

Õpetaja: Jeesuse sündimise lugu. Luuk. 2, 1—7.

Omal wiisil. 485.

Lapsed: Püha öö! Õnnistud öö! Hingab kõik, walwawad Joosep, Maaria lauda sees, Sõimes Jeesuke nende ees. Maga sa patuste rõõm! Maga sa patuste rõõm!

Püha öö, õnnistud öö! Isa Poeg sündind meil'; Üksnes armastus teda on ann'd, Ta maailma patud on kann'd. Temale ankem nüüd au! Temale andkem nüüd au!

Õpetaja: Luuk. 2, 8. 9.

Omal wiisil.

Lapsed: Neil karjastel wäljal wist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju wäes. Mis Aabrami kinnitus, Isaki rõõm, Mis Jaakobi julgus ja Taaweti kroon, ja Taaweti kroon.

Näe taewas lööb walgeks, ja läigib kui päik' Üks ingel neil ilmub, sest ehmatab kõik, Ta riided on walged, ta jumi on helk, Ta särab ja hiilgab, kui heledam wälk, kui heledam wälk.

Õpetaja: Luuk. 2, 10—14.

Lapsed: Ju kumab kõik loodus see paistuse sees, Ja äkitselt seisab ta karjaste ees; Ta ütleb: „Miks kardate, lõpku kõik hirm, Teil' Kristus on sündind, oh waatke mis arm, oh waatke mis arm.

Ja ingliga nähakse pühade hulk, Mis Issandat kiidab, et appi meil tuln'd: „Au Jumalal kõrges ja rahwast heameel, Kes usust saab õigeks, sell' rahu on teal! sell' rahu on teal!"

PT
TRÜ Raamatukogu
320-32

Õpetaja: Luuk. 2, 15. 16.

Omal wiisil.

Lapsed: Et tulge, oh lapsed ja rutake nüüd Petlemma ja waatke mis kallimat hüüd Nüüd Isa sealt taewast sel öndsamal ööl Meil' patustel röömuks on kinkinud weel.

Oh waatke, mis sõimes sel pimedal ööl Meil' paistab, oh waatke, mis walgus on seal: Ülks taewalik lapsuke mähkmete sees, Kes ilusam inglist, on sõimes seal maas.

Õpetaja: Luuk. 2, 17—20.

Lapsed: Röömustes mu süda kargab, Sest et seal Wälja peal Taewa wägi laulab. Kuulge, kuulge, kuidas meile Ilmamaad Hõiskawad: „Kristus sündind teile!"

Jumal tuleb täna taewast Hädalist, Waewalist Peastma kõigest waewast. Jumal sünnib inimeseks Minule, Sinule, Meiega saab üheks.

Õpetaja: Kõne.

Lapsed: Sa püha, kallis Jeesuke, Sa tulid meile lastele Meid patust puhtaks pesema Ja oma lasteks tegema.

Oh püha, kallis Jeesuke, Su sündimise päew on see; Seepärast kõige ilma peal On täna lastel hea meel.

Mind õnnista, ma nooruke! Mu südant, Issand, pühitse, Mu hinge patust puhasta, Mind eluweega jahuta.

Õpetaja: Palwe.

Omal wiisil. 38.

Lapsed: Oh wõta, armas Jeesuke, Mu süda sängiks omale! Oh wõta temas hingata, Et mina sind ei unusta.

Lastekoor: Oh inglid, tulge taewast kõik.

III.

Õpetaja: Issanda nimi olgu kiidetud ja austatud. Halleluuja!

Lapsed: Igawest ajast igaweste. Halleluuja!

Õpetaja: Palwe.

Lapsed: Aamen, aamen.

Lastekoor: Püha ö, kui ingli tiiwul.

II.

Omal wiisil. 38.

Lapsed: Ma tulen taewast ülewelt, Häid sõnumid toon teile sealt, Neist toon ma teile röömuga, Neid tahan mina kuuluta.

Ülks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõutud. See kaunis, ilus lapsuke On teie röom ja kallis õnn.

See on see Issand Jeesus Krist, Kes tahab aita hädahädalist: See on see Õnnistegija, Kes teid wõib patust lunasta.

Õpetaja: Jeesuse sündimise lugu. Luuk. 2, 1—7.

Omal wiisil. 485.

Lapsed: Püha ö! Õnnistud ö! Hingab kõik, walwawad Joosep, Maaria lauda sees, Sõimes Jeesuke nende ees. Maga sa patuste röom! Maga sa patuste röom!

Püha ö, õnnistud ö! Isa Poeg sündind meil'; Ülksnes armastus teda on ann'd, Ta maailma patud on kann'd. Temale ankem nüüd au! Temale andkem nüüd au!

Õpetaja: Luuk. 2, 8. 9.

Omal wiisil.

Lapsed: Neil karjastel wäljal wist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju wäes, Mis Aabrami kinnitus, Isaki röom, Mis Jaakobi julgus ja Taaweti kroon, ja Taaweti kroon.

Näe taewas lööb walgeks, ja läigib kui päik' Ülks ingel neil ilmub, sest ehmatab kõik, Ta riided on walged, ta jumi on helk, Ta särab ja hiilgab, kui heledam wälk, kui heledam wälk.

Õpetaja: Luuk. 2, 10—14.

Lapsed: Ju kumab kõik loodus see paistuse sees, Ja äkitselt seisab ta karjaste ees; Ta ütleb: „Miks kardate, lõpku kõik hirm, Teil' Kristus on sündind, oh waatke mis arm, oh waatke mis arm.

Õpetaja: Meie Isa . . .

Lapsed: Sest Sinu päralt on riik . . .

Õpetaja: Õnnistab lapsi.

Lapsed: Aamen, aamen, aamen.

Omal wiisil. 481.

Lapsed: Üks roosike on tõusnud Küll õrna juure seest, Kui wanemad on laulnud. Ta tuli Jesse soost See kallis lilleke. Kesk talwel, külmal ajal, Ta kaswas ülesse.

Mu armsast roosikesest Jesajas kuulutas: Ta sündis puhtast neitsist, Maariast, Petlemmas: Nii oli Isa nõu. Kesk talwel, külmal ajal, On näha Isa au.

TÜ Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud
Jõulu esimesel pühal

Tallinna Jaani kirikus 1922 a.

Alguslaul.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat, kiita. 96.

Hõisake taewad, ja inglid au Issandat kiitke, Patuste peastjale laulge ja ühtlasi hüüdke: „Issand on siin!" Lõpetud häda ja piin, Paludes põlwili heitke!

Hõisake taewad, ja laulge nii maa kui ka meri: Issand on tulnud, suur Jumal on liha ja weri! Rahu ta toob, Südamed uueks ta loob, Täidab, mis kuulutab kiri.

Waata, hing, imet, kuis Kõrgem end alandab põrmu, Waata ning kummarda ilmunud igawest armu! Lapseks saab nüüd Jumal ja kannab kõik süüd, Häwitab ära kõik hirmu.

Jumal on lihas, kes wõib seda saladust mõista? Lahti on wäraw, et wõin mina tema ees seista: Petlemma läen, Seal oma peastjat ma näen, Saan ka ta õnnistust maitsta.

Koorilaul: Ja maa peal rahu . . Bortnianski.

Pealaul.

Wiisil: Nüüd, ristirahwas, laulage. 202.

Su sõime juures seisan ma, Oh Jeesus, minu elu! Mis enne mulle andsid sa, Nüüd tahan anda sulle: Ma annan ihu, hinge, meelt Ja südant, palwet, lauluhäält, Oh wõta seda wastu!

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Sa oled oma armuga Mu meelt ja waimu täitnud,
Ja armastuſe jõuga Mu kõwa ſüdant wõitnud: Kuis
wõin ſind, oma Jeeſukeſt Nüüd lasta minna ſüdameſt
Ja meeleſt iial ära?

Weel enne kui ma ſündiſin, Siis ſündiſid ſa mulle,
Ja enne, kui ſind otſiſin, Mind wõtſid oma ſülle. Kui
ma ep olnud loodud weel, Ju walmistas ſu helde meel
Mu oſa taewariigis.

Mul oli raske patuöö, Ja ſa ſaid päewaks mulle,
Seks päewaks, mis mu hingele Tõi walguſt, rõõmu jälle.
Oh armupäike, ſina ka Mu uſu ſüütſid põlema, Kui
ilus on ſu paistus!

Kantsliſalm.

Wiiſil: Nüüd, ristirahwas, laulage. 202.

Üht asja, armas Jeeſuke, Nüüd armuſt mulle anna,
Et ſüdames, ſind armuke, Ma wõikſin ikka kanda:
Mind omaks ſõimekeſeks tee, End heida minu hingeſſe,
Ja rahuga mind täida!

Koorilaul: Oh lenda lauldes . Wana kiriku wiis.

Palwelaul.

Omal wiiſil. 38.

Seepäraſt läki rõõmuga Nüüd karjastega waatama,
Mis Jumal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.
Mu ſüda, pane tähele, Mis on, mis ſõimes nähtakſe?
Kes on ſee kaunis lapſuke? See on mu armas Jeeſuke!
Oh ole terwe tulemaſt, Mind patuſt mitte põlgamaſt!
Sa tulid hädas aitma mind, Kes ſee eeſt küllalt
kiidab ſind?

Lõpulaul.

Omal wiiſil. 38.

Sa tegid kõik hea meelega, Et mina pidin nägema,
Et au ja rikkus ilma ſees Ei maksa midagi ſu ees.
Oh wõta, armas Jeeſuke, Mu ſüda sängiks omale!
Oh wõta temas hingata, Et mina ſind ei unusta.
Nüüd laulan mina ſüdameſt Ja kiidan oma Jeeſukeſt,
Ma palun rõõmſa uſuga: Mind, Jeeſus, ikka awita!

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Tallinna Jaani kiriku lastejumalateenistuse

10. aastapäewa puhul

19. novembril 1922 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Omal wiisil. 152.

Lapsed: Sull', sull', Jehoowa, tahan laulda, Ei ole ükski sinu sarnane. Mu laulu wõta, Issand, kuulda Ja anna Waimu wäge minule, Et seda teen siin Jeesu nime sees, Siis maksab see ta läbi sinu ees.

Su helduseşt mind aita laulda, Et õieti sind lauldes kuulutan, Siis minu laul on ilus kuulda. Kui waimus sind ja tões kummardan; Siis Waim mu waimu sooga ühendab, Et minu laul sind tõest austab.

Õpetaja: Mu hing! kiida Jehoowat ja kõik, mis minu sees, tema püha nime. Mu hing! kiida Jehoowat, ja ära unusta mitte tema heategemisi ära. — Kui armsad on sinu hooned, wägede Jehoowa! Jehoowa õuesid: ihaldab mu hing, et ta ka ära nõrkeb. — Nõnda ütleb Issand: Õndsad on need, kes minu sõna kuulewad ja seda tallele panewad; ja kui keegi mind armastab, küll see peab minu sõna. — Au olgu Isale ja Pojale ja Püha Waimule.

Lapsed: Nõnda kui alguses oli, nüüdki on ja jääb igaweseşt ajaşt igaweste. Aamen.

Õpetaja: Wäga õnnis on see, kelle üleastumine on andeks antud! Sellepäraşt palugem südameşt nõnda: Jumal, ole mulle armuline oma heldusе päraşt ja kustuta mu üleastumised oma rohke halastuse päraşt!

Omal wiisil. 484.

Lapsed: (seistes) Loo mulle, Jumal, uus puhas süda, Ja uuenda mu sees oma kindel waim. Su palge eest :,: Mind ära heida sa :,: Ja Püha Waimu ära wõta mult.

Õpetaja: Kõigewägewam, igawene Jumal on Jeesuses Kristuses meie peale halastanud, seşt waadake missuguse armastuse Isa meile on annud, et meid peab Jumala lasteks hüütama.

Lapsed: Aamen.

PT
TRU Raamatukogu
320-45

Õpetaja: Au olgu Jumalale kõrges!

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus. 201.

Lapsed: Kõik ingliwäed kiidawad Sind, Issand, kõrges taewas, Ja kes su warjus elawad, Ei kurda mures, waewas, Waid tõstwad igas keeles häält Ja laulwad maa ja mere pealt: Au Jumalale andkem!

Õpetaja: Issand olgu teiega!

Lapsed: Ja sinu Waimuga!

Õpetaja! Palwe.

Lapsed: Aamen, aamen.

Õpetaja: loeb kirjatunnistust.

Lapsed: Halleluuja, halleluuja, halleluuja!

Õpetaja ja lapsed loewad usutunnistust.

Lapsed: Aamen, aamen, aamen.

Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud. 266.

Lapsed: Siin lapsed, armust walitsetud, Seal Kristusega pärijad! Oh seda nime igatsetud! Oh seda osa õndsamat! See on, mis meie süda nõuab, Mis tema kangest ihaldab, Kuni ta Waimus elu leiab Ja pärandusе pandi saab.

Siis on meil rahu; aga parem Ja õndsam põlw meid ootab weel Ei anta jäädwat paika warem Kui alles taewas ülewel. Siin käime rasket ristirada, Kuid olgem julged, tuleb aeg, Mil Jumal annab pärandada Meil taewa rõõmu, au kõik!

Siis läeme oma pärismaale, Mis juba ammu tõutud, Aus nimi „püha Jumalale" Saab meie otsa kirjutud. Mis Pühast Waimust oli sündind: Usk, lootus, truudus, armastus, — See jääb, kui kõik on maha langend, Ja ilmub täies olekus.

Jutlus.

Omal wiisil. 339.

Lapsed: Et nüüd Isa armastusel Pole otsa iialgi, Sest ma tõstan lapse kombel Käed su poole ülesse. Aita mind sind austada Kõiges omas elus tõest. Õõd ja päewad kõigest wäest, Kunni saan sind kummardada Ja sind kiita südamest Ükskord taewas igawest.

Teadaandmised.

Omal wiisil. 128.

Lapsed: Oh Isa taewariigi sees, Sa käsid meid kõik südamest Kui wennakesed sind paluda, Ja hädas appi kutsuda, Oh aita, et ei ükski keel, Waid palukšid ka hing ja meel.

Omal wiisil. 152.

Lapsed: Sull', sull', Jehoowa, tahan laulda, Ei ole ükski sinu sarnane. Mu laulu wõta, Issand, kuulda Ja anna Waimu wäge minule, Et seda teen siin Jeesu nime sees, Siis maksab see ta läbi sinu ees.

Su heldusest mind aita laulda, Et õieti sind lauldes kuulutan, Siis minu laul on ilus kuulda. Kui waimus sind ja tões kummardan; Siis Waim mu waimu sooga ühendab, Et minu laul sind tõest austab.

Õpetaja: Mu hing! kiida Jehoowat ja kõik, mis minu sees, tema püha nime. Mu hing! kiida Jehoowat, ja ära unusta mitte tema heategemisi ära. — Kui armsad on sinu hooned, wägede Jehoowa! Jehoowa õuesid: ihaldab mu hing, et ta ka ära nõrkeb. — Nõnda ütleb Issand: Õndsad on need, kes minu sõna kuulewad ja seda tallele panewad; ja kui keegi mind armastab, küll see peab minu sõna. — Au olgu Isale ja Pojale ja Püha Waimule.

Lapsed: Nõnda kui alguses oli, nüüdki on ja jääb igawesest ajast igaweste. Aamen.

Õpetaja: Wäga õnnis on see, kelle üleastumine on andeks antud! Sellepärast palugem südamest nõnda: Jumal, ole mulle armuline oma helduse pärast ja kustuta mu üleastumised oma rohke halastuse pärast!

Omal wiisil. 484.

Lapsed: (seistes) Loo mulle, Jumal, uus puhas süda, Ja uuenda mu sees oma kindel waim. Su palge eest :,: Mind ära heida sa :,: Ja Püha Waimu ära wõta mult.

Õpetaja: Kõigewägewam, igawene Jumal on Jeesuses Kristuses meie peale halastanud, sest waadake missuguse armastuse Isa meile on annud, et meid peab Jumala lasteks hüütama.

Lapsed: Aamen.

Õpetaja: Au olgu Jumalale kõrges!

PT
TRÜ Raamatukogu
320-45

Wiisil: Kõik kallis hinge õnnistus. 201.

Lapsed: Kõik ingliwäed kiidawad Sind, Issand, kõrges taewas, Ja kes su warjus elawad, Ei kurda mures, waewas, Waid tõstwad igas keeles häält Ja laulwad maa ja mere pealt: Au Jumalale andkem!

Õpetaja: Issand olgu teiega!

Lapsed: Ja sinu Waimuga!

Õpetaja! Palwe.

Lapsed: Aamen, aamen.

Õpetaja: loeb kirjatunnistust.

Lapsed: Halleluuja, halleluuja, halleluuja!

Õpetaja ja lapsed loewad usutunnistust.

Lapsed: Aamen, aamen, aamen.

Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud. 266.

Lapsed: Siin lapsed, armust walitsetud, Seal Kristusega pärijad! Oh seda nime igatsetud! Oh seda osa õndsamat! See on, mis meie süda nõuab, Mis tema kangest ihaldab, Kuni ta Waimus elu leiab Ja päranduse pandi saab.

Siis on meil rahu; aga parem Ja õndsam põlw meid ootab weel Ei anta jäädwat paika warem Kui alles taewas ülewel. Siin käime rasket ristirada, Kuid olgem julged, tuleb aeg, Mil Jumal annab pärandada Meil taewa rõõmu, au kõik!

Siis läeme oma pärismaale, Mis juba ammu tõutud, Uus nimi „püha Jumalale" Saab meie otsa kirjutud. Mis Pühast Waimust oli sündind: Usk, lootus, truudus, armastus, — See jääb, kui kõik on maha langend, Ja ilmub täies olekus.

Jutlus.

Omal wiisil. 339.

Lapsed: Et nüüd Isa armastusel Pole otsa iialgi, Sest ma tõstan lapse kombel Käed su poole ülesse. Aita mind sind austada Kõiges omas elus tõest. Öös ja päewad kõigest wäest, Kunni saan sind kummardada Ja sind kiita südamest Ükskord taewas igawest.

Teadaandmised.

Omal wiisil. 128.

Lapsed: Oh Isa taewariigi sees, Sa käsid meid kõik südamest Kui wennakesed sind paluda, Ja hädas appi kutsuda, Oh aita, et ei üksi keel, Waid palukšid ka hing ja meel.

Õpetaja: Palwe.

Lapsed: Oh Jeesuke, oh kuule mind, oh kuule mind, ma tahan ikka kiita sind! Aamen.

Õpetaja: Tõeste, see on õige ja kohus ja hea, et meie Sind, Issand, kõigewägewam Isa, igawene Jumal, igal ajal täname Jeesuse Kristuse, oma Issanda läbi. Sellepärast laulame kõikide inglite ja taewa wäehulkadega Sinu aunimele kiituse laulu.

Lapsed: Püha, püha, püha on meie Jumal, see Issand Seebaot! Taewas ja maa, taewas ja maa on täis tema au!

Õpetaja: Meie Isa palwe.

Lapsed: Sest sinu päralt on riik ja wägi ja au igaweste. Aamen.

Õpetaja: õnnistab lapsi.

Omal wiisil. 371.

Lapsed: Õnnista ja hoia, Waimuga meid wõia, Oma pale tõsta sa, Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu Meile sinu rahu. Oma Waimu anna sa, Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen! Jeesu nime kiitkem! Meie Issand oled sa, Esimene wiimne ka!

TRÜ Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

Ceeu. 10835
ARH PT-1100

Laulud
Jõulo pühal 1885
Tallinna Jaani kirikus.

Homiku laul.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Oh waatke seal on Petlehem,
Sest rõõmsast senna rutagem,
Et saaksime ka näha seal,
Mis kuulutas meil' ingli keel.

Su sõime ette heidame,
Sind kummardame silmili,
Sull' tänu, taewa lapsuke,
Et tulid maha meitele:

Meid ühendama Issaga,
Meid patust puhtaks pesema,
Meid rõõmustama rahuga,
Ka teed meil' taewa näitama.

Mis anname nüüd sinule,
Sa taewast tulnud lapsuke?
Ei rahast, warast rõõmu sul,
Sa ütled: anna süda mull'!

Tartu Ülikooli Raamatuk
ARHIIVKOGU

Siis wõta süda, Jeesuke,
See rõõmuga sull' anname
Tee seda omaks sõimeks ka,
Et selle sees wõid hingada.

PT
TLÜ Raamatukogu
320-29

Enne jutlust.

Wiisil: Sull', sull' Jehoowa tahan laulda.

Oh arm, mis taewa lahti wõtnud,
Mu waewa sisse tulnud helduses,
Mis ajas sind, et ilmntanud
End oled ilma häda oru sees!
Su arm, oh arm, on seda imet teind,
Kui sa mu waewa ema wiisil näind.

So arm, oh Kristus, nii suur olnud,
Et minu pärast seda imet teind,
Maa peale meie näul tulnud,
Ja häda, walu, surma sisse läind.
Oh ime arm, ei seda mõista ma,
Kuis Issa Poeg wõind lihas sündida!

Nüüd arm mu sugulaseks saanud
Ja halastus mu wennaks pealegi,
Siin Jumal ennast ilmutand,
Saan'd meie sarnatseks ka heldeste.
Nüüd elu mulle elu põhjaks sai,
Mu pimeduse sisse walgust tõi.

Nüüd Kristuses meid lepitakse
Ja hinged temas puhtaks tehakse,
Meid tema pruudiks ehitakse,
Ju taewa riiki meile antakse,
Et Jumal tulnud suure armuga
Kesk meie seas lihas elama.

Et, taewa Issand, meile tulid,
Tõid paradiisi meile tagasi;
Kes patu läbi surmas olid,
Neid uuest sünnitakse elusse
Ja neile taewast püha Waim nüüd saab,
See Issa lapsiks neidki tunnistab.

Seks ärka, minu waim, ja jäta
Kõik kurbdust, leinamise laulud sa;
Nüüd armutoojat wastu wõta,
Su rõõmu-eku-pääwaks tuleb ta,
Oh õnnis, wäga õnnis olen ma,
Et Kristus mulle tuli armuga!

Kantsli salm.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Üht asja armas Jeesuke
Nüüd armust mulle anna,
Et südames sind armuke
Ma wõiksin ikka kauda.
Mind omaks sõimekeseks tee,
End heida minu hingesse
Ja rahuga mind täida.

Pärast eestpalwet.

Wiisil: Jeesus tule minule.

Jõulu öö, oh püha öö,
Sinust ilmub Issa töö,
Kes meid kõiki armastand,
Poja peastjaks läkitand.

Siis wõta ſüda, Jeeſuke,
See rõõmuga ſull' anname
Tee ſeda omaks ſõimeks ka,
Et ſelle ſees wõid hingada.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-29

Enne jutluſt.

Wiiſil: Sull', ſull' Jehoowa tahan laulda.

Oh arm, mis taewa lahti wõtnud,
Mu waewa ſisſe tulnud helduſes,
Mis ajas ſind, et ilmntanud
End oled ilma häda oru ſees!
Su arm, oh arm, on ſeda imet teind,
Kui ſa mu waewa ema wiiſil näind.

So arm, oh Kristus, nii ſuur olnud,
Et minu päraſt ſeda imet teind,
Maa peale meie näul tulnud,
Ja häda, walu, ſurma ſisſe läind.
Oh ime arm, ei ſeda mõiſta ma,
Kuis Jſſa Poeg wõind lihas ſündida!

Nüüd arm mu ſugulaſeks ſaanud
Ja halastus mu wennaks pealegi,
Siin Jumal ennaſt ilmutand,
Saan'd meie ſarnatſeks ka heldeſte.
Nüüd elu mulle elu põhjaks ſai,
Mu pimeduſe ſisſe walguſt tõi.

Nüüd Kriſtuſes meid lepitakſe
Ja hinged temas puhtaks tehakſe,
Meid tema pruudiks ehitakſe,
Ju taewa riiki meile antakſe,
Et Jumal tulnud ſuure armuga
Keſk meie ſeas lihas elama.

Et, taewa Jſſand, meile tulid,
Tõid paradiiſi meile tagaſi;
Kes patu läbi ſurmas olid,
Neid uueſt ſünnitakſe elusſe
Ja neile taewaſt püha Waim nüüd ſaab,
See Jſſa lapſiks neidki tunnistab.

Seks ärka, minu waim, ja jäta
Kõik kurbduſt, leinamiſe laulud ſa;
Nüüd armutoojat wastu wõta,
Su rõõmu-eku-pääwaks tuleb ta,
Oh õnnis, wäga õnnis olen ma,
Et Kriſtus mulle tuli armuga!

Kantsli ſalm.

Wiiſil: Nüüd riſtirahwas laulage.

Üht asja armas Jeeſuke
Nüüd armuſt mulle anna,
Et ſüdames ſind armuke
Ma wõikſin ikka kauda.
Mind omaks ſõimekeſeks tee,
End heida minu hingesſe
Ja rahuga mind täida.

Päraſt eeſtpalwet.

Wiiſil: Jeeſus tule minule.

Jõulu öö, oh püha öö,
Sinuſt ilmub Jſſa töö,
Kes meid kõiki armaſtand,
Poja peaſtjaks läkitand.

Kõik rõõm kaduw, tühine,
Aur, mis kaub tuule käe.
Jõulu rõõm on tõsine,
Ei see lõpe iialgi.

Tere taewa kuningas,
Rahu, rõõmu hallikas,
Elu, tõde, taewa tee,
Tere, kallis karjane!

Kiida, Siion, südamest
Selle suure armu eest;
Möödas pik ja pime öö,
Selge päew nüüd sinul käe.

Lõpe laul.

Wiisil: Oh wõitlejad et käige peale.

Oh Jeesus, kallis Jõulu päike,
Nüüd armsast paista mulle ka,
Sa Jõulu rõõmuks ole mul'gi,
Ja Jõulu tarkust õpeta:
Et mina kõnnin walguses,
Ja Jõulu rõõmu paistuses.

TRÜ Raamatukogu

Дозволено цензурою. — Ревель, 23-го Декабря 1885 г.
Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

Ens. 1898. ARH PT-4400

Laulud
Jõulu eimesel pühal

Tallinna Jaani kirikus.

1887.

Hommiku laul.

Wiisil: Tänu olgu Jumalal.

Süda! ärka üles nüüd,
Kuule rõõmu sõnumid,
Mis need inglid toowad meil':
Issand Kristus sündind teil'!

Petlemmas seal sõime sees
Magab laps nüüd mähkmetes,
Ja on ka nii waene teal,
Kui see waesem ilma peal.

Ta on nõder sõimes maas,
Siiski suurem kuningas,
Rahuwürst ja abimees
Kõigile, kel häda käes.

Tõsta silmad rõõmsaste
Taewa poole ülesse,
Wäljal laulab ingli heal,
Soowib rahu ilma peal.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Ära hing siis wiibi nüüd,
Rutta karjastega siit,
Seda last ka kummarda,
Kes sind tulnud kosima.

Enne jutlust.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Mis õnnis on see Jõulu öö
Mill taewast lauldi Jssa töö,
Kes poega läkitanud.
Kõik ingli wägi röömustas,
Et Kristus oli sündimas
Ja meile wennaks saanud.
Et ta Süüta
Meie uhkust, patu nuhtlust ärakannaks,
Laste õigust meile annaks.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-30

Mis rääkimata õnnistust
On ta meil toond ja walgustust,
Kes jõuab seda kiita?
Sest tunnuks Jssa helde meel,
Et Poja läbi meie peal
Ta wõtab armu heita.
Seega On ta
Ärapeastnud, ülestõstnud meid nüüd põrgust,
Osa annud taewa röömust.

So arm on suur ja põhjata,
Et oma Poega andsid sa,
Oh maa ning taewa Looja!
Alw oli ta ja lautas maas,
Kes kuningate kuningas,
Maailma õnnetooja.

Süda, Teda
Wõta wastu, uskus astu tema ette,
Anna ennast tema kätte.
Sa tulid maha ülewelt
So jumaliku järje pealt,
Oh helde Jeesukene!
So läbi loodi ilmamaa,
Ei siiski põlgand wõtta sa
Mo liha enesele,
Ei ka Nõua
Sa suurt aset, waid end lased sõime heita:
Alw ja waene wõib sind leida.

Kantsli salm.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Nüüd olge rõõmsad südamest,
Kõik patused ja waesed,
See Jssa kalli ande eest,
Mis aitab hädalised;
See lapsukene sõimes seal
Ja puhta neitsi käte peal
On patuste suur sõber.

Pärast eestpalwet.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Oh jõuaksin ma lõpmata
Sind, Jssand, meeles pidada,
Ja mõtelda so armu peal',
Mis täna kuulda andsid meil'.

Ära hing siis wiibi nüüd,
Rutta karjastega siit,
Seda last ka kummarda,
Kes sind tulnud kosima.

Enne jutlust.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Mis õnnis on see Jõulu öö
Mill taewast lauldi Issa töö,
Kes poega läkitanud.
Kõik ingli wägi rõõmustas,
Et Kristus oli sündimas
Ja meile wennaks saanud.
Et ta Süüta
Meie uhkust, patu nuhtlust ärakannaks,
Laste õigust meile annaks.

Mis rääkimata õnnistust
On ta meil toond ja walgustust,
Kes jõuab seda kiita?
Sest tunnuks Issa helde meel,
Et Poja läbi meie peal
Ta wõtab armu heita.
Seega On ta
Ärapeastnud, ülestõstnud meid nüüd põrgust,
Osa annud taewa rõõmust.

So arm on suur ja põhjata,
Et oma Poega andsid sa,
Oh maa ning taewa Looja!
Alw oli ta ja lautas maas,
Kes kuningate kuningas,
Maailma õnnetooja.

Süda, Teda
Wõta wastu, uskus astu tema ette,
Anna ennast tema kätte.
Sa tulid maha ülewelt
So jumaliku järje pealt,
Oh helde Jeesukene!
So läbi loodi ilmamaa,
Ei siiski põlgand wõtta sa
Mo liha eneselе,
Ei ka Nõua
Sa suurt aset, waid end lased sõime heita:
Alw ja waene wõib sind leida.

Kantsli salm.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Nüüd olge rõõmsad südamest,
Kõik patused ja waesed,
See Issa kalli ande eest,
Mis aitab hädalised;
See lapsukene sõimes seal
Ja puhta neitsi käte peal
On patuste suur sõber.

Pärast eestpalwet.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

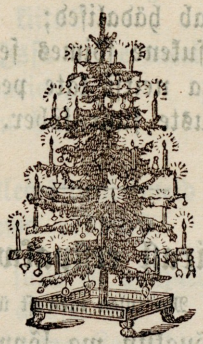
Oh jõuaksin ma lõpmata
Sind, Issand, meeles pidada,
Ja mõtelda so armu peal',
Mis täna kuulda andsid meil'.

Oh mõistaksin ma südamest
Sind hoida, kallist lapsukest,
Nii ellaste, et patuga
Ma iial sind ei kurwasta.
Oh wõiksin karjastega ma
Ka kuulutada rõõmuga,
Et sündinud on Jeesus Kristt,
Kes aitab ka mind waewalist.

Lõpe lauk.

Wiisil: Au, kiitus olgu igaweste.

Siin on mo süda, Jeesuke!
Sa oled minu elu,
Tee seda uueks, armuke,
Mull sinuta on walu;
Kui sa mind oled walgustand,
Ja minu südant uuendand,
Siis olen uuest sündinud.

TRÜ Raamatukogu

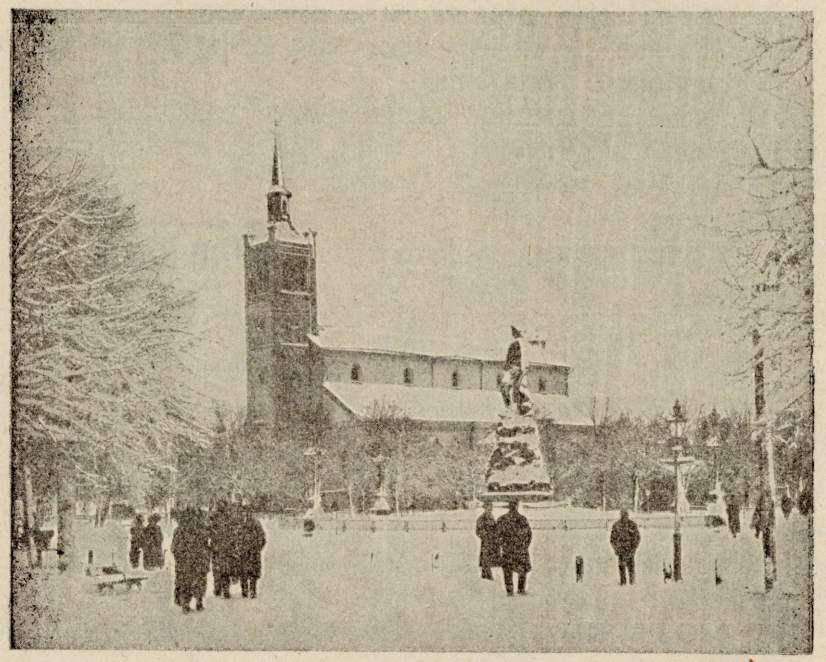
Дозволено цензурою. — Ревель, 22. Декабря 1887.

Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARH PT-1100

Lastejumalateenistus

Jõulu eſimeſel pühal 1919 a.

Tallinna Jaani kirikus.

I.

Omal wiiſil. 366.

Lapſed: Oh ſa õnnistaw, oh ſa rõõmustaw, Püha kallis Jõulu aeg! Ilm oli hukas, Kristus on ſündind, Ristirahwas, ristirahwas rõõmusta!

Oh ſa õnnistaw, oh ſa rõõmustaw, Püha inglite laulu aeg! Petlemma mäe pealt Kuuldakſe nüüd healt: Ristirahwas, ristirahwas, rõõmusta!

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Oh ja õnnistaw, oh ja röömustaw, Patustele röömu aeg! Kristus on ilmund, Meid lunastanud, Ristirahwas, ristirahwas, röömusta!

Õp.: Algusſalmid. Au olgu Iſale. . .
L.: Nönda kui alguſes oli, nüüdki on ja jääb igaweſeſt ajaſt igaweste. Aamen.
Õp.: Laulge röemſaste, oh taewad. Halleluuja!
L.: Ja maa olgu wäga röemus. Halleluuja!
Õp.: Ilmunud on Jumala arm, mis õnnistuſt toob kõigile inimestele. Halleluuja!
L.: Jumal on awalikuks ſaanud lihas. Halleluuja!
Õp.: Iſſand olgu teiega!
L.: Ja Sinu waimuga!
Õp.: Palwe.
L.: Aamen, aamen.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-31

Lastekoor.

II.

Õpetaja ja laste wastulaul.

I. Wiiſil: Jeeſus tule minule. 59.

Õp.: Hoſianna kõla ſa,
L.: Kõla läbi ilmamaa,
Õp.: Kosta Iſa kojaſſe,
L.: Armu ſõnum, röemſaste.

II.
Õp.: Waata armu wärawad
L.: Meile lahti lähewad,
Õp.: Kuningas meil ſiirje pealt
L.: Tuleb Iſa nimel ſealt.

III.
Õp.: Waata, Iſſand Jeeſus Kriſt,
L.: Kes meid peastab waenlaſiſt,
Õp.: Tuleb taewa telkideſt,
L.: Oma Iſa ſüle ſeeſt.

IV.
Õp.: Oh nii röemustagem ſeſt,
L.: Laulgem ſuuſt ja ſüdameſt!
Õp.: Köik, kes tema alamad,
L.: Kiitku oma kuningat!

Õp.: Jeeſuſe ſündimiſe lugu. Luuk. 2, 1—7.

Omal wiiſil. 38.

Lapſed: Ma tulen taewaſt ülewelt, Häid ſõnumid toon teile ſealt, Neid toon ma teile röömuga, Neid tahan mina kuuluta.

Üks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõutud. See kaunis, ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.

See on see Issand Jeesus Kristus, Kes tahab aita hädalist; See on see Õnnistegija, Kes teid wõib patust lunasta.

Õp.: Ingel ilmub karjastele. Luuk. 2, 8—9.

Omal wiisil.

L.: Neil karjastel wäljal wist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju wäes, Mis Abrami kinnitus, Isaki rõem, Mis Jakobi julgus ja Taaweti kroon, ja taaweti kroon.

Näe, taewas lööb walgeks, ja läigib kui päik', Üks ingel neil' ilmub, sest ehmatab kõik, Ta riided on walged, ta jume on helk, Ta särab ja hiilgab kui heledam wälk, kui heledam wälk.

Õp.. Kristus on sündinud. Luuk. 2, 10—14.

Selsamal wiisil.

L.: Ju kumab kõik loodus see paistuse sees, Ja äkitselt seisab ta karjaste ees; Ta ütleb: „Mis kardate, löpku kõik hirm, Teil' Kristus on sündind, oh waatke, mis arm! oh waatke, mis arm."

Ja ingliga nähakse pühade hulk, Mis Issandat kiidab, et appi meil tuln'd: „Au Jumalal kõrges ja rahwast hea meel, Kes usust saab õigeks, sell' rahu on teal! sell' rahu on teal!"

Õp.: Karjased Jeesuse sõime juures. Luuk. 2, 15—16.

Omal wiisil. 485.

L.: Püha öö! Õnnistud öö! Hingab kõik, walwawad Joosep, Maria lauda sees, Sõimes Jeesuke nende ees Maga sa patuste rõõm!! Maga sa patuste rõõm!

Oh ja õnnistaw, oh ja röömustaw, Patustele röömu aeg! Kristus on ilmund, Meid lunastanud, Ristirahwas, ristirahwas, röömusta!

Õp.: Algussalmid. Au olgu Jsale. . .
L.: Nõnda kui algus:s oli, nüüdki on ja jääb igaweseſt ajaſt igaweste. Aamen.
Õp.: Laulge röemsaste, oh taewad. Halleluuja!
L.: Ja maa olgu wäga röemus. Halleluuja!
Õp.: Ilmunud on Jumala arm, mis õnnistuſt toob kõigile inimestele. Halleluuja!
L.: Jumal on awalikuks saanud lihas. Halleluuja!
Õp.: Jsand olgu teiega!
L.: Ja Sinu waimuga!
Õp.: Palwe.
L.: Aamen, aamen.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-31

Lastekoor.

II.

Õpetaja ja laste wastulaul.

I. Wiiſil: Jeeſus tule minule. 59.

Õp.: Hoſianna kõla ja,
L.: Kõla läbi ilmamaa,
Õp.: Kosta Jsa kojaſſe,
L.: Armu sõnum, röemsaste.

II. Õp.: Waata armu wärawad
L.: Meile lahti lähewad,
Õp.: Kuningas meil j irje pealt
L.: Tuleb Jsa nimel ſealt.

III. Õp.; Waata, Jsand Jeeſus Kriſt,
L.: Kes meid peastab waenlaſiſt,
Õp.: Tuleb taewa telkideſt,
L.: Oma Jsa ſüle ſeeſt.

IV. Õp.: Oh nii röemustagem ſeſt,
L.: Laulgem ſuuſt ja ſüdameſt!
Õp.: Kõik, kes tema alamad,
L.: Kiitku oma kuningat!

Õp.: Jeeſuſe ſündimiſe lugu. Luuk. 2, 1—7.

Omal wiiſil. 38.

Lapſed: Ma tulen taewaſt ülewelt, Häid sõnumid toon teile ſealt, Neid toon ma teile röömuga, Neid tahan mina kuuluta.

Üks laps on täna ſündinud, Kui ammuſt ajaſt tõutud. See kaunis, ilus lapſuke On teie rööm ja kallis õnn.

See on ſee Jsand Jeeſus Kriſt, Kes tahab aita hädaliſt; See on ſee Õnnistegija, Kes teid wõib patuſt lunasta.

Õp.: Ingel ilmub karjastele. Luuk. 2, 8—9.

Omal wiiſil.

L.: Neil karjastel wäljal wist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju wäes, Mis Abrami kinnitus, Jſaki röem, Mis Jakobi julgus ja Taaweti kroon, ja taaweti kroon.

Näe, taewas lööb walgeks, ja läigib kui päik', Üks ingel neil' ilmub, ſeſt ehmatab kõik, Ta riided on walged, ta jume on helk, Ta särab ja hiilgab kui heledam wälk, kui heledam wälk.

Õp.: Kristus on ſündinud. Luuk. 2, 10—14.

Selſamal wiiſil.

L.: Ju kumab kõik loodus ſee paistuſe ſees, Ja äkitſelt ſeiſab ta karjaste ees; Ta ütleb: „Mis kardate, lõpku kõik hirm, Teil' Kristus on ſündind, oh waatke, mis arm! oh waatke, mis arm.“

Ja ingliga nähakſe pühade hulk, Mis Jſandat kiidab, et appi meil tuln'd: „Au Jumalal kõrges ja rahwaſt hea meel, Kes uſuſt ſaab õigeks, ſell' rahu on teal! ſell' rahu on teal!“

Õp.: Karjaſed Jeeſuſe ſõime juures. Luuk. 2, 15—16.

Omal wiiſil. 485.

L.: Püha öö! Õnnistud öö! Hingab kõik, walwawad Jooſep, Maria lauda ſees, Sõimes Jeeſuke nende ees Maga ſa patuste rööm!! Maga ſa patuste rööm!

Püha öö! Õnnistud öö! Isa Poeg sündin d meil'; Ülsnes armastus teda on ann'd, Ta maailma patud on kann'd. Temale andkem nüüd au. Temale andkem nüüd au.

Õp.: Sõnum Jeesuse sündimisest laguneb laiali. Luuk. 2, 17—20.

Viisil: Ma tulen taewast ülewelt. 38.

L.: Seepärast läki rõõmuga Nüüd karjastega waatama, Mis Ju nal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

Mu süda, pane tähele, Mis on, mis sõimes näżtakse? Kes on see kaunis lapsuke? See on mu armas Jeesuke!

Õp.: Jõulu kõne.

Viisil: Ma südamest ja meelest. 233.

L.: Nüüd jõulu walgus koidab, Pikk öö ju mööda läeb! Arm patu wõimust wõidab: Silm Lunastajat näeb! Nüüd tema sündinud Meid kõiki lunastama, Maad, taewast ühendama, Kui ammu tõutud.

Lastekoor.

III.

Õp.: Laulgem Jehowale uus laul. Halleluuja!
L.: Sest tema on imeasju teinud. Halleluuja!
Õp.: Palwe. Meie Isa . . .
L.: Sest Sinu päralt on riik ja wägi ja au igaweste. Aamen.
Õp.: Õnnistab lapsi.
L.: Aamen, aamen, aamen.

TRÜ Raamatukogu

Viisil: Oh anna tuhat keelt ja mulle. 141.

Oh Jeesus, kallis jõulupäike, Siis paista armsast mulle ka; Et aga minu usk on wäike, Mull' jõulutarkust õpeta: Et mina kõnnin walguses Ja jõulurõõmu paistuses.

Eelw. J. & A. Paalmann'i trükikoda, Tallinnas.

Ceew. 10873. ARH AT- 1100

Jumalateenistus
Jõulu õhtul 1885
Tallinna Jaani kirikus.

I.

Wiisil: Kuis pean wastu wõtma.

Kog. Üks laps on sündind meile, Üks poeg meil' antud ka; Seest tõstkem rõõmu heale, Ja laulgem lõpmata Au, kiitust taewa Issal' See suure armu eest, Ja tänu tema Pojal', Kes hingab sõime sees.

Sa, keda inglid kiitwad Maailma algmisest, Nüüd lased ennast leida Petlemmas karjastest, Ja magad, Issand taewast! Seal alwa woodi sees, Et tahad peasta waewast Meid, helde abimees!

Siis wõta meid ka saata Petlema lähemal', Meil' anna waimus näha, Kui ärras sinu meel. Su sulased on ootmas, Mis sa neil' kuulutad, Su ümmardajad waatmas, Mis sa neil' ilmutad.

Õp. loeb: Luk. 1, 46—55. Au olgu Issale j. n. e.

Kog. Nõnda kui algusest oli, nüüdki on, ja jääb igawesest ajast igaweste. Aamen.

Õp. Patu tunnistus: Taw. l. 130, 2—8.

Kog. Issand halasta, Kristus halasta, Issand halasta!

Õp. loeb armukuulutuse sõnad: Joan. 3, 16.

Kog. Aamen.

Õp. Issand olgu teiega.

Kog. Ja sinu waimuga!

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Õp. Üks laps on meile sündind. Halleluja!
Kog. Üks poeg on meile antud. Halleluja!

Koori laul.

Ja kui need karjatsed Petlema wälja peal oma karjasi öösel hoidsiwad seal: Waata Issanda ingel seisis nende juures ja Issanda au paistis nende ümber ja nad kartsid ülewäga; aga ingel ütles neile: Ärge kartke, sest waata mina kuulutan teile suurt rõõmu, mis kõige rahwale peab saama; sest teile on täna Taaweti linnas see Õnnistegija sündinud, kes on see Issand Kristus Taaweti soust. Ja äkitselt oliwad ingliga taewade sõawäe hulgad, need kiitsiwad Jumalat ja nad ütlesiwad: Au olgu Jumalal' kõrges, ja maa peal rahu ja ka inimesteſt hea meel!

II.

Omal wiisil.

Õp. Tänu olgu Jumalal'
Kog. Kõikis paikus taewa all,
Õp. Et ta täitnud tõutust,
Kog. Saatnud meile õnnistust.
Õp. Kõik mis wanast usklikud
Kog. Himuga ju ootanud.
Õp. Mis on neile kuulutud,
Kog. On nüüd täiest täidetud.
Õp. Abraami pärandus,
Kog. Israeli õnnistus,
Õp. Rahuwürst Immanuel,
Kog. Neitsi poeg on ilma peal!
Õp. loeb prohwetite kuulutamised: Jes. 7, 13. 14; 9, 1—3. 5. 6; 11, 1, 2; Jerem. 23, 5. 6; Mika 5, 1. Malak. 3, 1.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-23

Omal wiisil.

Kog. Ma tulen taewast ülewelt, Häid sõnumid toon

teile ſealt, Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.

Üks laps on täna ſündinud, Kui ammuſt ajaſt tõutud. See kaunis ilus lapſuke On teie rõõm ja kallis õnn.

See on ſee Jsſand Jeeſus Kriſt, Kes tahab aita hädaliſt; See on ſee Õnnistegija, Kes teid wõib patuſt lunasta.

Õp. loeb Jõulu Ewangeliumi Luk. 2, 1—14.

Omal wiiſil.

Kog. Rõõmustes Mu ſüda kargab, Seſt et nüüd Kalliſt hüüt Jngli wägi laulab. Kuulgem, kuulgem rõõmu hüüdmiſt, Jlmamaa Hüüab ka: Kristus ſündis meile.

Õp. loeb Jõulu Epiſtli Tit. 2, 11—14.

Wiiſil: Nüüd ristirahwas laulage.

Kog. Su ſõime juures ſeiſan ma, Oh Jeeſus minu elu! Mis andſid enne mulle ſa, Nüüd tahan anda ſulle: Ma annan ihu, hinge, meelt, Ja ſüdant, palwet, laulu healt, Oh wõta ſeda wastu!

Mull oli raske patu öö, Ja ſa ſaid pääwaks mulle, Seks pääwaks, mis mu hingele Tõi walguſt, rõõmu jälle. Oh armu päike, ſina ka, Mu usku ſüütſid põlema, Kui ilus on ſu paiſtus!

Õp. teeb lühikeſt kõnet ja palwet.

Koorilaul.

Kes ſa pimes walguſeks tõuſid päike taewaſt, kes ſa külmal talwe ajal tulid pime ſurnud rahwal Peaſtjaks patu waewaſt: Sind ma tulen waatma Jeeſus minu elu, ſind ma tulen kummardama palwes laudes auuſtama, Jeeſus taewa ilu! — Pime ſüdant walgusta, ſina Jõulu walgus! minu kitſa, külma

Õp. Üks laps on meile sündind. Halleluja!
Kog. Üks poeg on meile antud. Halleluja!

Koori laul.

Ja kui need karjatsed Petlema wälja peal oma karjasi öösel hoidsiwad seal: Waata Issanda ingel seisis nende juures ja Issanda au paistis nende ümber ja nad kartsid ülewäga; aga ingel ütles neile: Ärge kartke, sest waata mina kuulutan teile suurt rõõmu, mis kõige rahwale peab saama; sest teile on täna Taaweti linnas see Õnnistegija sündinud, kes on see Issand Kristus Taaweti soust. Ja äkitselt oliwad ingliga taewade sõawäe hulgad, need kiitsiwad Jumalat ja nad ütlesiwad: Au olgu Jumalal' kõrges, ja maa peal rahu ja ka inimestest hea meel!

II.

Omal wiisil.

Õp. Tänu olgu Jumalal'
Kog. Kõikis paikus taewa all,
Õp. Et ta täitnud tõutust,
Kog. Saatnud meile õnnistust.
Õp. Kõik mis wanast usklikud
Kog. Himuga ju ootanud.
Õp. Mis on neile kuulutud,
Kog. On nüüd täiest täidetud.
Õp. Abraami pärandus,
Kog. Israeli õnnistus,
Õp. Rahuwürst Immanuel,
Kog. Neitsi poeg on ilma peal!

PT
TRÜ Raamatukogu
320-13

Õp. loeb prohwetite kuulutamised: Jes. 7, 13. 14; 9, 1—3. 5. 6; 11, 1, 2; Jerem. 23, 5. 6; Mika 5, 1. Malak. 3, 1.

Omal wiisil.

Kog. Ma tulen taewast ülewelt, Häid sõnumid toon teile sealt, Neid toon ma teile rõõmuga, Neid tahan mina kuuluta.

Üks laps on täna sündinud, Kui ammust ajast tõutud. See kaunis ilus lapsuke On teie rõõm ja kallis õnn.

See on see Issand Jeesus Kristus, Kes tahab aita hädalist; See on see Õnnistegija, Kes teid wõib patust lunasta.

Õp. loeb Jõulu Ewangeliumi Luk. 2, 1—14.

Omal wiisil.

Kog. Rõõmustes Mu süda kargab, Sest et nüüd Kallist hüüt Ingli wägi laulab. Kuulgem, kuulgem rõõmu hüüdmist, Ilmamaa Hüüab ka: Kristus sündis meile.

Õp. loeb Jõulu Epistli Tit. 2, 11—14.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Kog. Su sõime juures seisan ma, Oh Jeesus minu elu! Mis andsid enne mulle sa, Nüüd tahan anda sulle: Ma annan ihu, hinge, meelt, Ja südant, palwet, laulu healt, Oh wõta seda wastu!

Mull oli raske patu öö, Ja sa said päämaks mulle, Seks päämaks, mis mu hingele Tõi walgust, rõõmu jälle. Oh armu päike, sina ka, Mu usku süütsid põlema, Kui ilus on su paistus!

Õp. teeb lühikest kõnet ja palwet.

Koorilaul.

Kes sa pimes walguseks tõusid päike taewast, kes sa külmal talwe ajal tulid pime surnud rahwal Peastjaks patu waewast: Sind ma tulen waatma Jeesus minu elu, sind ma tulen kummardama palwes laudes auustama, Jeesus taewa ilu! — Pime südant walgusta, sina Jõulu walgus! minu kitsa, külma

ſüdant, mis ſind igatſedes ootand, elawaks tee armus! Sündi Jeeſus minu ſees alwas, pimes lautas, et mind taewa au ka täidaks, Jõulu rahu mu ſees elaks, nenda nüüd kui taewas! —

III.

Õp. Jehowa on ſuuri asju teinud. Halleluja!
Kog. Seſt oleme meie rõõmſad. Halleluja!
Õp. loeb ſuurt kiituſe laulu.
Kog. Püha, püha, püha on meie Jumal! Taewas ja maa on täis tema auu.
Õp. loeb Jsſa meie palwe.
Kag. Aamen, Aamen.
Õp. õnnistab kogudust.
Kog. Aamen, Aamen, Aamen.

Wiiſil: Ma tulen taewaſt ülewelt.

Kog. Oh wõta armas Jeeſuke Mu ſüda ſängiks omale! Oh wõta temas hingata, Et mina ſind ei unusta.

Seſt hüpan mina ſüdameſt, Ja kiidan oma Jeeſukeſt, Ma laulan ſuure rõõmuga; Mind, Jeeſus, ikka awita!

Nüüd kiitus olgu Jumalal', Sell' ainu Poja andial', Seſt inglid toowad rõõmſaste Meil' uue aasta ſõnume.

TRÜ Raamatukogu

Дозволено цензурою. — Ревель, 23-го Декабря 1885 г.
Trükitud Eestimaa ſinodi kirjadega.